

பொருள்கள்

நமது நாட்டின்

வாழ்விற்கும்

வளத்திற்கும்

உதிரம் சிந்தி உழைத்தும்

கூலி அடிமையாய்

நாடற்று

உரிமையற்று

ஒடுக்கப்படும்

மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்கு

சமர்ப்பணம்

பொதிகை

ஆசிரியர்:

மூக்கையா நடராஜா

கலைப்பீட மாணவர் வெளியீடு,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி,
இலங்கை

1980 அக்டோபர்.

PODHIHAI

Editor:

Mookiah Nadarajah

**A Student Publication of the
Faculty of Arts,
University of Jaffna,
Thirunelvely,
Sri-Lanka**

OCTOBER - 1980

ஆசியுரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீட மாணவர்கள் பொதிகை என்னும் பெயருடைய மலரினை வெளியிடுவதை அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மாணவர்கள் தாம் கற்றவற்றைப் பிரயோகிக்க இம்மலர் ஒரு வாய்ப்பளிக்குமென நம்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழகத்திலே வெறுமனே தரவுகளையும் உண்மைகளையும் அறிந்து கொள்ளுதலேத்தான் மாணவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று கூறுவது தவறு. தாம் பெற்ற தரவுகளையும் செய்திகளையும் தரம்பிரித்து, அவற்றினடிப்படைத் தன்மைகளை இனங் கண்டு கொள்ளும் நெறி முறையும் போக்குமே பல்கலைக் கழகக் கல்வியினால் மாணவர்கள் பெறும் பயன்களாகும். அப் பயன்களைப் பெறுவதற்குரிய பயிற்சிக் களங்களுள் ஒரு வகையாகப் பல்கலைக்கழகங்களிலே வெளியிடப்படும் மலர்களும் அமைகின்றன.

கலைப்பீட மாணவர்களின் பொதிகை தமிழியல் மணத்துடனே, அறிவியல் தென்றலிலே கலந்து தமிழ் பேசும் உலகெலாம் பரவ என் மனமுவந்த ஆசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்,
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,

வாழ்த்துரை

கலைப்பீட மாணவர்கள் பொதிகை என்னும் சஞ்சிகையை வெளியீடுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். பட்டதாரி மாணவர்கள் தமது சீரிய சிந்தனைகளையும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும் சொல்லில் வடித்து அளிப்பதற்கு இச்சஞ்சிகையும் ஒரு வாயிலாகவும் களமாகவும் அமையும் என எண்ணுகிறேன். பல்கலைக்கழகத்துச் சூழலிலே எழுதப்படும் ஆக்கங்கள் மாணாக்கருக்கு மட்டுமன்றி, பொதுவாக ஏனையோருக்கும் உகந்தவையாகவும், பயனுள்ளவையாகவும் இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. அத்தகைய ஆக்கங்கள் மூலமாகவே சமுதாயத்திலே சிந்தனை வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தல் இயலும்.

யாழ்ப்பாண வளாகம் பல்கலைக் கழகமாக உருமாறியபின் கலைப்பீட மாணவர்கள் வெளியிடும் முதலாவது சஞ்சிகை இதுவாகும். அந்த வகையில் முன்னோடி என்ற பெருமையும், முக்கியத்துவமும் இச்சஞ்சிகைக்கு உண்டு. இதன் வெளியீட்டுடன் தொடர்பு உடைய அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி,
பீடாதிபதி, கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

உண்மையைத் தேடி...

சமூக விஞ்ஞானங்கள் தொடர்பான ஆய்வுக்கட்டுரை, தமிழில் வெளியிடுவதற்கான பிரசுரகளும் அத்துணை திருப்தி தருவதாக இல்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும். இப்பிரச்சினையை வெறும் பிரசுரகளும் சார்ந்த ஒன்றாக மட்டும் நோக்கி அமைதி காண்பது பொருந்தாது. பொதுவாகவே, தமிழரது சிந்தனையின் பாரிய தேக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே இது நோக்கப்படுதல் தக்கது. சீரிய சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகள், காத்திரமான இலக்கிய சிருஷ்டிகள், தரமான நாடகங்கள், நவீன ஓவியங்கள், கலைத்தரமிக்க சினிமாக்கள், இலக்கிய சிறுசஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றிற்கு தமிழர் மத்தியில் கிடைக்கப் பெறும் வரவேற்பு உற்சாகம் ஊட்டுவதாக இல்லை. வெற்றுணர்ச்சி ஆரவாரங்களும், குருட்டுத்தனமான வழிபாடுகளிலும் அமிழ்ந்துக் கிடக்கும் ஒரு சமூகத்தின் நோய்க்குறான - மந்தித்துப் போன அறிவுத்தளத்தின் சீரழிவையே இது பிரதிபலிக்கிறது.

இத் தேக்கத்திலிருந்து மீட்சி கிடைப்பது எப்போது?

சமுதாயத்தின் சீரழிந்த போக்கினைக் கண்ணுற்று அவ்வப்போது புத்திஜீவிகள் கிளர்ந்தெழுகிறார்கள், ஈடைமுறை வாழ்வின் அவலங்களால் விரக்தியுற்றும் வெறுப்புற்றும், சினமுற்றும் காணப்படும் மக்கள் கூட்டத்தின் உணர்ச்சி நரம்புகளை மீட்டுகிறார்கள். இது பரஸ்பரம் ஒன்றை யொன்று பாதிப்பதாயும் அமைவது சாத்தியமே

புத்தி பூர்வமாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் முனை மங்கிப்போன இன்றைய தமிழர் சமுதாயத்தில் புதிய விழிப்பினை ஏற்படுத்துவதில் உயர்கல்வி நிறுவனங்களதும், சிந்தனையாளர்களதும் பங்கு பெரிதும் வேண்டப்படுகின்றது. அரசியல், சமூகம், கலாச்சாரம், பொது வாழ்க்கை போன்ற சகல துறைகளிலும் ஊழல் தலைவிரித்தாடும் இன்றைய நிலையில் — ஊழலே சமூக நடைமுறையின் தர்மமாகவே அர்த்தம் காணப்பட்டு விட்ட இக்கட்டத்தில், குறுகிய நலன்களாலும், சுய இலாபங்களாலும் சலனப்படுத்த முடியாத சீரிய சிந்தனையாளர்களே வேண்டத்தக்கவர்களாவர்.

பல்கலைக்கழகங்கள் சந்தைக் கடைகளாக மாறிப்போகக்கூடாது. உண்மையை நாடும் முயற்சியில் பல்கலைக்கழகத்தினர் புத்தி பூர்வமான நேர்மையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்நிலையில்லாது போனால் பல்கலைக் கழகத்திற் பயனில்லாதுபோய்விடும்.

எனவேதான் சீரிய சத்தியத்தின் தேடலிலே சிந்தனையைக் குவித்து “பொதிகை” வெளியாகிறது. எமது இலக்கின் பரிமாணங்களை முழுமையாக இது காட்டி நிற்கிறது என்று கூற முடியாவிட்டாலும் அத்தகைய சத்திய நோக்கின் ஆரம்பத்தை நாம் தொடக்கி வைக்க ஆசைப்படுகிறோம் என்று கூறி வைக்கலாம்.

தாய் மொழி மூலம் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் தமது ஆக்கங்களை வெளியிடுவதற்கு - குறிப்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு - இத்தகைய வெளியீடுகளே அடிப்படையாக விளங்குகின்றன. அவர்களது எழுத்தாற்றலையும் சிந்தனைத் திறனையும் வளர்ப்பதில் இத்தகைய வெளியீடுகளுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் உண்டு.

கலைப்பீட மாணவ பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பெற்ற நாங்கள் மாணவர்கள் பிரச்சினைகளை நிர்வாகத்திற்கு எடுத்துக் கூறும் பிரதிநிதிகளாக மட்டும் எமது எல்லையைக் குறுக்கிக்கொள்ளவில்லை. எமது ஓராண்டுக்கால எல்லையில் புதிய சிந்தனைத் திறனுக்கு வழிசமைக்கும் வகையில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடர்பாக நாம் நடாத்திய கருத்தரங்குகளும் அதனைத் தொடர்ந்து மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட கருத்து ரீதியான சர்ச்சைகளும் இதற்குச் சான்று பகரும். அத்துடன் அமையாது அவர்களின் ஆக்கத் திறனுக்கு வாய்க்காலாக இந்த வெளியீட்டினையும் கொணர்ந்துள்ளோம்.

பத்திரிகைத் தாளின் விலை மிக மோசமாக அதிகரித்துக் காணப்படும் இன்றைய நிலையில் சிறு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றை வெளியிடுவது சாத்தியமற்றுப்போகும் நிலைமை உருவாகியுள்ளது. இந்தச் சிறு சஞ்சிகைகளும், சிற்றேடுகளுமே எந்த நாட்டிலும் அரசியலின் பொய்மைகளையும், சமூக, கலாச்சார வேடிக்கையையும் கிழித்து உண்மையைத் தரிசிக்க முயல்பவை. தங்களுக்கு எதிரான வாதங்களை முகங்கொள்ளத் தயங்குவதோ அவற்றைக் கேட்டு ஆக்ரோஷம் கொள்வதோ அறிவுலக நாகரீகத்தைக் காட்டமாட்டாது. ஆனால், எதிர்ப்புக்களையும், விமர்சனங்களையும் இட்டு அத்தகைய நிலை உருவாகும் ஒரு சமூகத்தில் இத்தகைய கருத்துக்களைத் தாங்கி உயர்கல்வி நிலையங்களில் இருந்தாவது வெளியீடுகளும், பிரசுரங்களும் நேர்மையுடன் வெளியாக வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது.

சமூகத்தின் அற்ப நலன்களால் சலனம் கொள்ளாத சீரிய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இச்சாதனையைச் செய்ய வல்லவர்களாவர். ‘சிறுமை கண்டு பொங்கும்’ அந்த இளவல்களே இந்தப் பயணத்தைத் தொடரும் நெஞ்சரம் கொண்டவர்கள். அந்த வகையில், இனிவரும் ஆண்டுகளிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் “பொதிகை” க்கு மேலும் பலம் தருவர் என்று நம்புகிறோம்.

பல்கலைக்கழகம் என்பது அரசாங்கத் திணைக்களமன்று, அது தன்னளவில் ஒரு சமூகம் ஆகும். விரிவுரையாளர்களும், மாணவர்களும் இச்சமூகத்தின் இன்றியமையாக் கூறுகளாவர். ஒரு மாணவன் உலகைப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சியில் நல்லாசிரியனின் பங்கு கணிசமானது. இந்தப் பங்கின் தீவிரத்தை உணர்ந்தே பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களது ஆக்கங்களையும் “பொதிகை” தன்னுள்கொண்டு வெளியாகிறது.

“பொதிகை” யில் வெளியாகும் சகல ஆக்கங்களும் படைப்பாளிகளின் பொறுப்பின் தளத்தில் “பொதிகை”க்கென்றே உருவாக்கப் பட்டு அமைந்துள்ளன.

“பொதிகை” வெளியாகுவதற்கு பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலாவின் பங்கு கணிசமானது. மாணவர் தொடர்பான சகல பிரச்சினைகளையும் தனது சொந்தப் பிரச்சினையாகவே கருதி மனம் சோராது உதவி நல்கும் பேராசிரியர் இந்திரபாலாவிற்கு மாணவர் உலகில் நன்மதிப்பு நிலவுவது இயல்பானதேயாகும். அப் பேராசானின் வழிகாட்டலில் “பொதிகை” வெளியாவதில் நாம் பெரு மகிழ்வடைகிறோம். அவருடன் ஆலோசகர் குழுவில் இருந்து தேவையான போதெல்லாம் ஆலோசனைகளும் ஆதரவும் நல்கிய பொருளியல், வணிகவியல் துறைத்தலைவர். திரு. ந. பாலகிருஷ்ணன், கலாநிதி. அ. சண்முகதாஸ், நிதியாளர். திரு. வை. இளலிங்கம் போன்றோருக்கும் “பொதிகை”யின் சார்பில் நன்றி கூறுகிறோம்.

மாணவர் அவைத்தலைவர் திரு. ம. செல்வின் எமக்கு உதவி தேவையான போதெல்லாம் இன்முகம் காட்டி ஆதரவு நல்கினார். அவரின் பெரும் ஒத்துழைப்பிற்கும் நன்றி கூறுகிறோம்.

“பொதிகையில் ஊற்றெடுத்து ஓடும்
அறிவு ஆருனது வற்றாது ஓடுவதாக”

கலைப்பீடம்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்
28-10-1980

மூக்கையா நடராஜா.
(ஆசிரியர்)

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

துணைவேந்தரின் ஆசிச்செய்தி
கலைப்பீடாதிபதியின் வாழ்த்துரை
உண்மையைத்தேடி.....

அரசியல்

குருட்டு வழிபாடுகள் 20
சீன - சோவியத் எல்லைப் பிரச்சினை 57

இந்து நாகரீகம்

வைஷ்ணவ நெறியில் பக்தி 12

இலக்கியம்

மலையக இலக்கியம் 11
ஈழத்து ஊஞ்சற் பாடல்கள் 21
தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் உமறுப்புலவர் 53

கவிதைகள்

ஒரு கணப்பொழுது வாழ்க்கை 19
எங்கள் உலகம் காணவாரீர் 27
எதிர் கொள்ளல் 33
உயரத்தால் உயர்ந்தவர்கள் 33
கைதடி '79' 41
அவன் ஒரு சாதாரண இலங்கைத் தமிழன் 52

சமூகநியல்

என ஓட்டம் 74
இலங்கையின் வடபகுதியில் வாழும் தென் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள் 78
தோட்ட - கிராமிய ஒருங்கிணைப்பு 89

சிறுகதை

கோடுகள் இவ்வாத கோலம்

யோநுளியல்

இலங்கையின் அபிவிருத்தி நோக்கும் பிரச்சினைகளும் 01
குறைவிருத்தியின் அபிவிருத்தி 26

மொழியியல்

தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி 42

வணிகநியல்

தரக்கட்டுப்பாட்டின் அவசியம் 63

வரலாறு

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்து அடிமை முறையும் அடிமை விடுதலையும் 34

விமர்சனங்கள்

ஆறு நாடகங்கள் (நூல்) 68
மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் 1979 / 80 28

ஆண்டறிக்கை

91

இலங்கையின் அபிவிருத்தி நோக்கும் பிரச்சினைகளும்

என். பாலகிருஷ்ணன்
பொருளியல் வணிகவியல், துறைத்தலைவர்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பான நோக்கும், கொள்கைகளும், அவற்றின் தாக்கங்களும், அபிவிருத்தி சம்பந்தமான பிரதான பிரச்சினைகளும் இக் கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஐம்பதுகளிலிருந்து இலங்கையின் பொருளாதார — சமூக அபிவிருத்தி ‘கலப்புப் பொருளாதார’ (‘mixed Economy’) ஒழுங்குகளுக்கு ஏற்றவாறு நெறிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பு ஒரு பொதுவான அம்சமாக இருந்து வந்த நிலையில், பொதுத்துறை, தனியார் துறை என்பவற்றின் கலப்புத் தன்மையின் ஒப்பு ரீதியான முக்கியத்துவம் — அடிப்படை சமூக அரசியல் நோக்குகளின் தூண்டுதலினால் — மாற்றமடைந்தும் வந்துள்ள தனைக் காணமுடிகிறது. பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பொதுத்துறைக்கும், தனியார்துறைக்கும் வழங்கப்பட்ட பங்கும் முக்கியத்துவமும் மாறி மாறி கூடியும் குறைந்தும் காணப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக நோக்குமிடத்தில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தலைமையில் இருந்த ஆட்சிக்காலங்களில் அரசாங்கத்தினதும், பொதுத்துறையினதும் பங்கு பொருளாதார அபிவிருத்தியிலே கூடுதலாக இருந்ததுடன், அடிப்படை சமூக -

பொருளாதார மாற்றங்களும் அதிகமாக ஏற்பட்டன. மாறாக, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைமையில் இருந்த ஆட்சியில் ஒப்புரீதியாக தனியார் துறையின் பங்கும் முக்கியத்துவமும் அதிகரித்துக் காணப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய மாறுபட்ட நிலைகள் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பின் கட்டுக்கோப்பிற்குள் ஏற்பட்டவையாக அவதானிக்க முடிந்துள்ளது.

கலப்புப் பொருளாதார ஒழுங்குகளில் பொதுத்துறை, சமூக உடமை ஆகியவற்றிற்கு கூடுதலான இடத்தினையும் முக்கியத்துவத்தினையும் அனுபவித்த, இதுவரையிலான உச்சக்கட்டம் சென்ற அரசாங்கத்தின் (1970-77) ஆட்சிக்காலத்தில் எனக் கூறமுடிகிறது. இக்காலத்து ஆட்சியில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார “அடிப்படை மாற்றப் போக்கில்” (radical change) இடதுசாரிக் கட்சிகளின் பங்கும் முக்கியமாக இருந்துள்ளது. 1970-77 காலப்பகுதியில் “சோசலிச அம்சங்கள்” முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தன. சமூக - பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் மாற்றங்களிலும் அரசின் பங்கு, கட்டுப்பாடு, செல்வாக்கு பொதுத்துறை சார்பான நிறுவனங்களின் பங்கு, முக்கியத்துவம் முதலானவை கூடுதலாகப் பரவியிருந்தன.

இத்தகைய நிலைமைகளின் பின் னணியிலே, 1977-ம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பதவியேற்றதும் பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர் பான நோக்கிலும் கொள்கைகளி லும் பல மாற்றங்களையும் பெரும் திருப்பத்தினையும் ஏற்படுத்தியது. கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுத் தனியார் முயற்சியும் முதலீடும் பெரும் பங்கி னைக் கொள்ளும் நோக்கிற்கு அமைய அரசாங்கக் கொள்கைகள் வகுக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த அடிப்படை நோக்கினைத் தழுவி “கட்டில்லா சந் தைப் பொருளாதார மாதிரியம்” (Free market Economy model) இலக் காக அமைந்துள்ளது. இவ்வடிப்ப டைக் குறிக்கோளை முன்வைத்து அரசாங்கத்தினால் பல கொள்கை நடவடிக்கைகள் 1977ம் ஆண்டு முத லாம் வரவுசெலவுத் திட்டத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்தும் மேற்கொள் ளப்பட்டன. நாட்டின் பொருளா தாரத்தின்மீது முன்பு பல ஆண்டு களாக இருந்துவந்த பல்வேறு கட்டுப் பாடுகளும் தடைகளும் பெருமள வுக்கு நீக்கப்பட்டன; “சந்தைச் சக்திகள் சாதன உபயோகத்தில் கூடுதலான பங்கினைக் கொள்ளுதல்” (மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை, 1979 என்ற நோக்கத்திற்கு அமைய வெளி நாட்டு வர்த்தகம், அன்னியச் செலா வணிப் பங்கீடு, விலைகள் முதலான வற்றின் மீது சென்ற காலங்களிலி ருந்து கட்டியெழுப்பப்பட்ட தடைக ளும் கட்டுப்பாடுகளும் அகற்றப்பட் டன. இவ்வகையான நடவடிக்கை களினூடாக நாட்டின் பொருளா தாரத்தில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு

முதலீட்டாளர்களின் முயற்சிகளை மையமாகக் கொண்ட “சுதந்திரச் சந்தைத் துறை” பெரிதும் விரிவ டைய முடிந்துள்ளது. இந்த அம்சம் அபிவிருத்தி சார்பான நோக்கில் இன்று அடிப்படை முக்கியத்தினைக் கொண்டுள்ளது. முற்பட்ட ஆண்டு களில் அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்க ளும், அரசாங்க சார்பான வேறு நிறுவனங்களும் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மூலம் வகித்த தனியுரிமை நிலையும் செல் வாக்கும் நீக்கப்பட்டும் அல்லது குறைக்கப்பட்டும் வந்திருப்பதனையும் காணமுடிகின்றது. இவையும் தனி யார் துறை, சந்தைச் சார்பான நடவடிக்கைகளுக்கு கூடிய இடத்தினை கொடுத்துள்ளன. தனியார் துறை நிறு வனங்களும் பொருளாதார நடவடிக் கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் அரசாங் கத்துறை நிறுவனங்களும் தம்மி டையே போட்டியிடுவதையும், அரசாங்கத்துறை உற்பத்தி நிறுவனங் கள் இயன்றளவுக்குச் சந்தை சக்திக ளின் “திறமை நிர்ணயிப்பு” விதிக ளுக்கு ஏற்றவாறு இயங்க வேண்டி யதனையும் அரசாங்க கொள்கையில் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், திறமையாக இயங்க முடியாத அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்களை தனியார் துறை நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக் கும் ஒழுங்குகளும் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. முற்கா லத்தில் பொதுத்துறை நிறுவனங்க ளுக்கென மட்டும் ஒதுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சில (உ+ம் பொது சனப் போக்குவரத்து) தனியார் முயற் சிகளுக்காகவும் இன்று விடப்பட்டுள் ளன.

அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தி நோக்கிலும் கொள்கையிலும் உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வசதிகளுக்கு மேலாகவும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு பலவகையான சலுகைகளும் ஊக்குவிப்புகளும் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டு முதலீட்டையும் தொழில் நுட்பத்தினையும் கூடுதலாக வரவழைப்பது அரசாங்க கொள்கை நோக்கின் பிரதான அம்சமாக அமைகின்றது. இதுமுன்பு இல்லாத அளவுக்கு இன்று ஒரு மிக உறுதியான இடத்தை அரசாங்க அபிவிருத்திபற்றிய கொள்கையில் பெற்றுள்ளது.

முதலாளித்துவ சார்பான அபிவிருத்தி நோக்கில் பல்வேறு மூன்று வது உலக நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் வெளிநாட்டு மூலதனமும் தொழில்நுட்பமும் சமீப காலத்தில் முக்கிய இடத்தினை எடுத்துள்ளது. இலங்கையிலும் சென்ற ஆண்டுகளில் வெளிநாட்டு (தனியார்) முதலீடு ஓரளவுக்கு வரவழைக்கப்பட்டது. தற்போதைய சூழ்நிலையில் முன்பிலும் பார்க்க ஒரு திடமான முறையிலும் பெருமளவிலும் வெளிநாட்டு முதலீட்டை வரவழைக்கும் கொள்கை நோக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், வேறு மூன்றுவது உலக நாடுகளைப்போல, வெளிநாட்டு தனியார் முதலீட்டையும் தொழில் நுட்பத்தினையும் சுதந்திர வர்த்தக வலய அமைப்பினூடாக அதிகளவாக வரவழைத்து நாட்டின் அபிவிருத்தியில் ஈடுபடச்செய்யும் உறுதியான கொள்கையினை இன்று அரசாங்கம்

பின்பற்றி வருகின்றது. இக் கொள்கை நோக்கின் பிரதான துணை அம்சமாக ஏற்றுமதி முனைப்பான கைத்தொழில் வளர்ச்சி அபிவிருத்தி (export-led development) என்பதும் அமைகின்றது.

இலங்கையின் சென்ற கால கைத் தொழில் வளர்ச்சி பெரும்பாலும் “இறக்குமதிப் பதிலீடு” முறையாக ஏற்பட்டது. ஏற்றுமதிச் சார்பான கைத்தொழில் வளர்ச்சி முன்னேற்றம் அடையவில்லை. இக் குறிக்கோளுக்கு இன்றைய கட்டத்தில் கூடுதலான முக்கியத்துவம் அளித்து அதனைச் சுதந்திர வர்த்தக வலய அமைப்பினூடாக வெளிநாட்டு முதலின் உதவிகொண்டு ஏற்றுமதி முனைப்பான கைத்தொழில் வளர்ச்சியினை ஊக்குவிப்பது முக்கியமான வழியாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்றுமதிமுனைப்பான கைத்தொழில் வளர்ச்சியிலேயே சமீபகாலத்தில் வேறு குறைவிருத்தி நாடுகள் பெரும் வெற்றியினை ஈட்டியுள்ளன. இத்தகைய வளர்ச்சி ஏற்படுமேயானால் அது இலங்கையின் இன்றைய அபிவிருத்திக் கட்டத்தில் ஒரு பெரும் திருப்பத்தினை ஏற்படுத்தலாம் என நம்பப்படுகின்றது.

ஏற்றுமதிச்சார்பான கைத்தொழில் அபிவிருத்தியினை— வெளிநாட்டு முதலீடு, தொழில்நுட்பம் ஏனையவற்றின் அடிப்படையில்— இரண்டுவிதமாக ஏற்படுத்தலாம். பொதுவான முறையில் ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில் களை விருத்திசெய்வதற்கு சலுகைகளையும் ஊக்குவிப்புகளையும் வழங்கி வெளிநாட்டு முதலையும் தொழில்நுட்ப

பத்தினையும் வரவழைத்துப் பயன்படுத்துதல் ஒரு வழியாகும். இதனை விட, “சுதந்திர வர்த்தக வலயம்”, அல்லது முதலீடு ஊக்குவிப்பு வலயம்” என்ற விசேடமான ஒழுங்கு முறைப் படி வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளை வரவழைத்து ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில் களை விருத்தி செய்வதும் இன்றொரு வழியாகும். இரு முறைகளும், ஒன்றினை மற்றையது விலக்காத வகையில், சேர்ந்தும் இடம்பெறலாம். ஒரு நாட்டின் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் எல்லைகளுக்குள் பல பொது வசதிகளை அமைத்து தாராளமான சலுகைகளையும் ஊக்குவிப்புகளையும் வழங்கி வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளை தொழில் புரிய அனுமதிக்கும் சுதந்திர வர்த்தகவலய ஒழுங்குகள் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு கூடிய கவர்ச்சி உடையதாகக் காணப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையினை ஏற்கனவே பின்பற்றியுள்ள. — சிங்கப்பூர், தென்கொரியா, தைவான், கொங்கொங் போன்ற—மூன்றாவது உலக நாடுகள் ஏற்றுமதிச் சார்பான கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் பெரும் முன்னேற்றத்தினையும் அடைந்துள்ளன. இதே அபிவிருத்தி உபாயத்தினை இன்று இலங்கையும் பின்பற்றி வருகின்றது. கட்டுநாயக்கா சுதந்திர வர்த்தகவலயம் இன்று தொழிற்பட ஆரம்பித்துள்ளது. அதுபோன்று வேறு வலயங்களும் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்றன. இத்தகைய ஒழுங்குகளுக்குத் துணையாக நாட்டில் இன்று பல வெளிநாட்டு வங்கிகளின் கிளைகளும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திற்கு வெளியாகவும் ஏற்றுமதிச்சார்பான கைத் தொழில்

கள், உல்லாசப்பிரயாணம் போன்றவற்றின் அபிவிருத்திக்காக வெளிநாட்டு முதலின் வருகையும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘திறந்த பொருளாதாரம்’ என்பதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்ட பொழுது அவை வெளிநாட்டுத் (தனியார்) முதலீட்டின் வருகைக்கு வழிவகுப்பதாகவே அமைகின்றன.

வெளிநாட்டு முதலீடு பற்றி, குறிப்பாக சுதந்திர வர்த்தக வலய அமைப்பில் வெளிநாட்டுக் கம்பனிகள் தொடர்பாக, கண்டனங்கள் பல தேர்விக்கப் பட்டுள்ளன. இவை பொதுவாக, வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீடு சம்பந்தமானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இன்று உலகரீதியிலே பல நாடுகளின் முதலீடு, தொழில்நுட்பம், பொருள் உற்பத்தி விற்பனை ஆகியவற்றின்மீது பெரும் ஆதிக்கத்தினையும் செல்வாக்கினையும் செலுத்திவரும் “பன்னாட்டுக் கம்பனிகளின் (Multinatiooal Cnmpanies) பாதிப்புகள்பற்றி சமீபகாலத்தில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது உலக நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் சர்வதேசத் தன்மையுடைய பன்னாட்டுக்கம்பனிகள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் சேர்ந்துள்ளதால் இத்தகைய ஒழுங்குகளும் நிலைமைகளும் உலக முதலாளித்துவத்தின்மீது தங்கிநிற்கும் தன்மையினைப் (dependent cepitalism) மேலும் பலப்படுத்துகின்றன. இதனால் மூன்றாவது உலகநாடுகளின் நீண்டகால அபிவிருத்தி பிரச்சனைகளுக்குட்பட்டதாகவே இருந்துவரும் என்பது எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பின்னணியில்,

முதலாளித்துவச் சார்பான சர்வதேச முதலீடு என்பதன் மீது கூடுதலாகத் தங்கியிருக்கும் வகையான அபிவிருத்தி நோக்கும் கொள்கைகளும் இன்று இலங்கையில் இடம்பெற்றுள்ளது. சுதந்திர வர்த்தகவலயம், வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீடு ஆகியவை இதனைத் தெளிவாக வலியுறுத்துகின்றன.

திறந்த பொருளாதார ஒழுங்குகள் (open economy) அரசாங்ககொள்கையில் முக்கிய இடம் பெற்றதால், உள்நாட்டுப் பொருளாதார முயற்சிகள் மீது சில பாதிப்புக்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. இன்றைய தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையில் இரண்டு பிரதான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டின் பல்வேறு அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்குத் தேவையான உள்ளீடுகளை இறக்குமதி செய்வதற்கான வசதிகள் — குறைந்தபட்ச வரையறுப்புகளுக்கமைய — தாராளமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றினால் பொருளாதாரத்தின் முயற்சிகளும் நடவடிக்கைகளும் பெரிதும் ஊக்கிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேநேரத்தில், வெளிநாட்டுத் தயாரிப்புப் பொருள்களின் இறக்குமதிகள் — சுங்கத்தீர்வைகளின் அடிப்படையில் — அதிகமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனுடைய விளைவுகள் பாரதூரமானவையாக அமைகின்றன. சென்ற காலத்தில் “பாதுகாப்பு” ஒழுங்குகளின் அடிப்படையில் பல தரம் குறைந்த உற்பத்தித் தொழில்கள் இயங்கி வந்துள்ளன எனவும் அவ்வாறான தொழில்கள் தற்போதைய நிலையில் — பாதுகாப்பு முறைகள் கூடியளவுக்கு நீக்கப்பட்ட

தனால் — வெளிநாட்டுப் பொருட்களுடன் போட்டியிட்டுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் உயர்ந்த திறமைத் தகுதியினை அடைந்து கொள்வது அவசியம் எனவும் உத்தியோக பூர்வமான கொள்கையில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு திறமை நிலையினை அடைந்துகொள்ள முடியாத உற்பத்தித் தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு முறை மூலம் ஆதரவு வழங்குவது சரியாகாது எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சுங்கத்தீர்வைகள் மூலம் “தேவைப்பட்ட தொழில்களுக்கு” மட்டும் பாதுகாப்பு ஒழுங்குகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

கூடுதலான பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளின் கீழ், பொருள் உற்பத்தியில் திறமையினையும் உயர்ந்த தரத்தினையும் அடைவதற்கு போதியளவு ஊக்கம் கிடைக்கமாட்டாது என்பதில் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கின்றது. ஆனாலும் உள்நாட்டு உற்பத்தி நிலைமையில் கணிசமான அளவுக்கு போதுமான தரத்தினை அடைந்துள்ள பொருளுற்பத்தியும் இறக்குமதிகளினால் பாதிக்கப்படலாம். வெளிநாட்டு பொருட்களுடன் ஒத்த விதத்தில் போட்டியிட்டுக் கொள்ள முடியாத உள்நாட்டு உற்பத்திபொருட்கள் முழுவதும் திறமையற்றவை, தரம் குறைந்தவை எனப் பொதுப்படையாகக் கூறுவதும் பொருத்தமுடையதல்ல. வெளிநாட்டுப் பொருட்களைக் குறித்த “நுகர்வு ஆர்வம்” அதிகமாக ஏற்படுமிடத்தில் உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்கள் — தரம் உடையவையாக இருந்தாலும் — பாதிக்கப்படலாம். மேலும், சடுதியாக தயாரிப்பு இறக்

குமதிப் பொருட்கள் அனுமதிக்கப் படுமிடத்தில் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்களை நிலமைக்கு ஏற்றவாறு உடனடியாக சீர் செய்வதும் சிரமமாகும். இன்றைய நிலையில் பல சிறு கைத்தொழில்கள் தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ளவை எல்லாம் “தரம்” குறைந்தவை, “திருமையில்லாதவை” — நாட்டு உற்பத்தி நிலமையின் நோக்கில் — என்றும் கூறுவதற்கில்லை. உள்நாட்டுச் சிறு கைத்தொழில்கள் அநேகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றில் வேலை செய்பவர்களின் நிலையும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகியது. வெளிநாட்டுத் தயாரிப்புப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளினால் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் தொடர்பாக எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகளுள் மிகப் பாரதூரமானவை, குறிப்பாக பெருமளவு வேலை வசதிகளை அளிக்கும் கைத்தறித்துணி உற்பத்தி பற்றியவையாகக் காணப்படுகின்றன. இன்று விதிக்கப்பட்டுள்ள சுங்கத் தீர்வைகள் மற்றும் ஒழுங்குகள் முதலானவற்றினால் வழங்கப்பட்டுள்ள “பாதுகாப்பு” பல உள்நாட்டு உற்பத்தித் தொழில்களைக் குறித்துப் போதுமானவையாக அமையவில்லை.

அரசாங்கத்தின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் தாக்கம் பெருமளவுக்கு நாட்டின் சென்மதி நிலுவையின்மீது ஏற்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்க முடிகின்றது. தாராள இறக்குமதிக் கொள்கை எதிர்பார்த்ததற்கும் மேலாக. முன்பு ஒருபோதும்

இல்லாத அளவுக்கு, சென்மதி நிலுவைக் குறைவுகளை 1978-ம் 1979-ம் ஆண்டுகளில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1980-ம் ஆண்டிலும் இன்னும் கூடுதலான சென்மதி நிலுவைக் குறைவினை எதிர்பார்க்க முடிகின்றது நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதிவருவாய்கள் குறைவாக அதிகரித்த நிலையில். இறக்குமதிச் செலவு பெருமளவுக்குக் கூடிச் சென்றதால் சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கில் குறைநிலை, முற்பட்ட காலத்தில் கண்டிராத அளவுக்கு அதிகரிக்க முடிந்துள்ளது. இறக்குமதிச் செலவின் பெருமளவு அதிகரிப்பிற்கு இறக்குமதி அளவுகளின் பெருக்கமும் இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலைகளின் ஏற்றமும் பொறுப்பாக இருந்துள்ளன.

மொத்த பொருள் இறக்குமதிச் செலவு 1977-ம் ஆண்டில் ரூ. 6290 மில்லியன் (SDR 622 மில்லியன்) பெறுமதியிலிருந்து 1978-ம் ஆண்டில் ரூ. 15,600 மில்லியனாகவும் (SDR 819 மில்லியன்) 1979 ஆண்டில் ரூ. 22,570 மில்லியனாகவும் (SDR 1121 மில்லியன்) அதிகரித்தன. இதே ஆண்டுகளில் மொத்த பொருள் ஏற்றுமதியின் பெறுமதி ரூ. 6640 மில்லியனிலிருந்து (SDR 651 மில்லியன்) ரூ. 13,207 மில்லியனாகவும் (SDR 675 மில்லியன்) ரூ. 15,282 மில்லியனாகவும் (SDR 759 மில்லியன்) அதிகரித்துள்ளன. இவற்றின் விளைவாக வர்த்தக நிலுவையின் குறைவுகள் 1978-ம், 1979-ம் ஆண்டுகளில் பெருமளவாக அதிகரித்தன. சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கில் அனுபவிக்கப்பட்ட குறைவுகள் மிகக் கூடுதலாக ஏற்றமடைந்

தன. 1978-ம் ஆண்டில் ரூ. 1032 மில்லியனாக (SDR 75 மில்லியன்) இருந்த நடைமுறைக் கணக்கின் குறைவு 1979-ம் ஆண்டில் ரூ. 3556 மில்லியனாகக் (SDR 177 மில்லியன்) கூடியது. 1979-ம் ஆண்டில் அனுபவிக்கப்பட்ட வர்த்தக நிலுவைக் குறைவும், சென்மதி நிறுவையின் நடைமுறைக் கணக்கின் குறைவும் இதுவரையும் இல்லாத விதமான தொகைப் பெறுமதிகளாக இருந்துள்ளன.

1978-ம், 1979-ம் ஆண்டுகளில் வெளிநாட்டு—சென்மதி நிலுவைக்கான—நிதிகளும் பெருமளவுக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவ்விரு ஆண்டுகளிலும் ஏற்பட்ட நடைமுறைக் கணக்குக் குறைவுகளின் பெறுமதிக்கு மேலாக நீண்டகால, நடுத்தரக்கால நிதி ஓட்டங்கள் கிடைக்கப் பெற்றன. இதன் விளைவாக நாட்டின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களும் அதிகரிக்க முடிந்துள்ளது. வர்த்தகக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் பெருமளவு குறைவு நிலைகள் ஏற்பட்ட நிலையில் போதியளவு முதல் உள் ஓட்டங்கள் கிடைத்துள்ள போதிலும் இவை நாட்டின் கடன்படுகையினையும் கூடுதலாக அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. அரசாங்கத்தின் தாராள வர்த்தகக் கொள்கையினை நடைமுறைப் படுத்துவதில் பெருமளவு வெளிநாட்டு முதல் உதவி தேவைப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பெருமளவுக்குத் தங்கியிருக்கும் நிலை திறந்த பொருளாதார முறையின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாகின்றது.

அரசாங்க கொள்கை மாற்றங்களில் நிதி நாணய நடவடிக்கைகளும் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. நிதி சம்பந்தமான கொள்கையில் மான்யங்கள் பற்றிய திருத்தம் அடிப்படை முக்கியத்துவம் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. நுகர்வோர் நலன்கருதி அரசாங்க நிதி அமைப்பில் உணவு மான்யங்களும் வேறு சிலவும் நெடுங்காலமாக இடம்பெற்றிருந்தன. இவற்றிற்கான செலவுகள் காலப்போக்கில் பெருமளவாக அதிகரித்தன. அரசாங்க செலவும் பெரும் பகுதி பல்வேறு நுகர்வோர் மான்யங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. புதிய கொள்கை நோக்கில், அரசாங்க அத்தியாவசியப் பொருள் விநியோகத்திலும் மற்றும் சில சேவைகள் வழங்குதலிலும் மான்யப்படுத்தல் பெருமளவுக்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. உணவு மான்யத்தில் குறிப்பாகச் செய்யப்பட்ட மாற்றத்தினால் குறிப்பிட்ட மாதாந்த வருமானத்திற்குக் (ரூ 300) குறைவாகப் பெறும் குடும்பங்கள் மட்டுமே தகுதியுடையவர்களாகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து இன்று உணவு முத்திரை முறை நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் மான்யப்படுத்தலை நீக்கி அல்லது பெருமளவுக்குக் குறைத்து மான்யங்களுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையினை அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்காக திருப்பும் நோக்கம் பிரதானமாக வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. நுகர்வுமான்ய முறை படிப்படியாகக் கைவிடப்படுவதனால் இன்று அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை ஏற்றங்களை நேரடியாகப் பலர் தாங்க வேண்டியுள்ளது.

நாணயக் கொள்கையின் பிரதான அம்சமாக குறுங்கால வட்டி வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டது முக்கிய மாற்றமாகின்றது. இலங்கையில் பல ஆண்டுகளாக ஒரு “மலிவானவட்டி” வீதக் கொள்கை நிலவி வந்ததனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த நிலையினை மாற்றி சேமிப்பினைப் பொருளாதாரத்தில் ஊக்கிவிக்கும் நோக்கத்துடனும், மக்களின் கொள்வனவுச் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் குறுங்கால வட்டி வீதங்கள் நேரடியாக உயர்த்தப்பட்டன. இந்நடவடிக்கை மூலம், அரசாங்க நிதி நிறுவனங்களினூடாக அரசாங்க நிதித் தேவைகளைத் திரட்டும் நோக்கமும் இடம் பெற்றுள்ளது. வட்டிவீத உயர்வுக் கொள்கை சில வழிகளில் சிறு முதலீட்டு முயற்சிகளுக்கு இடையூறாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்பட்டுள்ளது. நிதி நிறுவனங்கள் நிலையான வைப்புகள் மீது வருடத்திற்கு 20 சதவீதத்திற்கு மேலான வட்டியினை வழங்கக்கூடிய நிலையில், தொழில் முதலீட்டு முயற்சிகள் அதற்கு மேலான முதலுக்கான வருவாய் வீதத்தினை தரக்கூடியவையாக இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில், நிதி நிறுவனங்களில் நிலையான வைப்புகளாகச் சேமிப்புகளை முதலீடு செய்தல் பலருக்குக் கவர்ச்சியுடையதாக இருக்கும்.

இலங்கையும் மற்றைய பல குறைவிருத்தி நாடுகளும் இன்று பணவீக்க நிலைமைகளினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சென்ற சில ஆண்டுகளாக சர்வதேச ரீதியில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள நிலைமைகளினால்

எண்ணை ஏற்றுமதி செய்யாத மூன்றாவது உலக நாடுகள் பெரும் கஷ்டமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

உலகரீதியிலே ஏற்பட்ட பொருள்களின் விலை ஏற்றங்கள் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் பணவீக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அத்துடன் உள்நாட்டு நிலைமைகளும் பணவீக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளன. நாணயப் பெறுமதி இறக்கம் விலைக் கட்டுப்பாடுகளின் நீக்கம், மான்யப்படுத்தலில் மாற்றம், அரசாங்க பொருட்கள், சேவைகள் விநியோகத்தில் விலை அதிகரிப்பு, அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்ட குறைவுகளின் நிதிப்படுத்தல், பண நிரம்பலின் அதிகரிப்பு முதலானவை பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கத்தினைத் தோற்றுவித்துள்ளன. மேலும் அரசாங்கத்தின் நீண்டகால முதிர்ச்சியினைக் கொண்ட பாரியத்திட்டங்களின் செலவுகளும் வருமானங்களை அதிகரிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளன. அத்துடன் வெளிநாடுகளிலிருந்து அனுப்பப்படும் பணமும் தனியார் கொள்வனவுச் சக்தியினைக் கூட்டியுள்ளது.

1976ம், 1977ம் ஆண்டுகளில் நாட்டின் பணநிரம்பல் சராசரி 32 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. 1978ம் ஆண்டில் பணநிரம்பலின் அதிகரிப்பு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறைக்கப்பட்டதாலும் (1270) மீண்டும், 1979ம் ஆண்டில் பணநிரம்பல் 29 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. பொருளாதாரத்தில் மொத்த மெய்த்தேசிய உற்பத்தி கூடுதலாக அதிகரித்துள்ள

பொழுதிலும்—1978ம் ஆண்டில் 8.2 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது—மொத்த உற்பத்தியின் அதிகரிப்பிற்கும் பணநிரம்பலின் அதிகரிப்பிற்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி ஏற்பட்டது. 1977—79 காலப்பகுதியில் நாட்டின் பணநிரம்பல் வருடமொன்றிற்கு சராசரி 23 சதவீதத்தில் அதிகரித்த பொழுது மொத்த மெய்த்தேசிய உற்பத்தி வருடத்திற்கு சராசரி 6 சதவீதத்தில் மட்டும் அதிகரிக்க முடிந்தது. இவ்வளவு தூரம் இரண்டிற்கு மிடையே உள்ள வேறுபாடு பணவீக்கப் போக்கின் பிரதான பிரதிபலிப்பாகக் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையில் இன்று நிலவிவரும் பணவீக்கத்தின் அளவினைச் சரியாக எடுத்துக் கூறக்கூடிய ஒரு குறிகாட்டி இல்லை. ஆனாலும் சமீபத்தில் மத்திய வங்கியினால் தயாரிக்கப்பட்ட மொத்த விலைக் குறிகாட்டியின்படி நாட்டில் மொத்த விலை மட்டம் 1977—79 காலத்தில் சராசரி 20 சதவீதத்தில் அதிகரித்துள்ளது (மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை 1979). தற்போதைய நிலையில் இதன் அதிகரிப்பு குறைந்தது 25 சதவீதமாக இருக்கக்கூடும். நுகர்வோர் சில்லறை விலைகளின் அடிப்படையில் சராசரி விலை ஏற்றம் மேலும் உயர்ந்ததாக இருக்கும் எனக் கருத இடமுண்டு. இச் சூழ்நிலையில் வாழ்க்கைச் செலவின் அதிகரிப்பு நாட்டில் எல்லாப் பகுதியினரிடையேயும்—குறிப்பாக நடுத்தர, குறைந்த வருமானப் பிரிவினரிடையே—பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்திவருகின்றது. சம்பள அடிப்படையில் வருமானம் பெறுபவர்களின் நிலை மிகக் கஷ்ட

மானதாக மாறிவிட்டது. அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட ஓரளவு சம்பள உயர்வும் மற்றைய வகையான வரிச்சலுகைகளும் போதியளவு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடியவையல்ல.

அதிகரித்துச் செல்லும் வாழ்க்கைச் செலவும் பெருமளவினரின் வேலையில்லாத நிலையும் நாட்டினை எதிர்நோக்கும் மிகப் பிரதான பிரச்சினைகளாகும். அரசாங்கத்தின் பாரிய அபிவிருத்தித்திட்டங்களாகிய சுதந்திர வர்த்தக வலயம், மகாவலி அபிவிருத்தி, வீடமைப்பு முதலானவையும், பொருளாதாரத்தில் புதிய உற்சாகம் பெற்றுள்ள அபிவிருத்தித் துறைகளின் விரிவாக்கமும் கூடிய வேலை வசதிகளைத் தோற்றுவிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளது. சுதந்திர வர்த்தக வலயம், மகாவலி அபிவிருத்தி ஆகியவற்றிலிருந்து அன்னியச் செலவாணி அதிகரிப்பு, வேலை வசதிகளின் பெருக்கம், விவசாய முன்னேற்றம், உணவுத் தன்னிறைவு, மின்சக்தி அதிகரிப்பு முதலான நன்மைகள் கூடுதலாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. சென்ற இரு ஆண்டுகளில் பொருளாதாரத்தின் பல துறைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் வேலை வசதிகளை உள்நாட்டில் அதிகரித்திருக்கலாம், ஆனாலும், வேறு சில துறைகளில்—குறிப்பாக கிராமியச் சார்பான கைத்தொழில்களிலும் மற்றும் சிறு கைத்தொழில்களிலும்—தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையின் விளைவாக வேலைவாய்ப்புக்களில் சுருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். வேலைவசதிகள் பற்றிய உள்நாட்டு நிலைமையினைச் சரியாக அளவிடுவ

தற்கு கிடைக்கும் புள்ளி விபரங்கள் போதுமானவையல்ல. உத்தியோக பூர்வமான தகவல்களின்படி “வேலைப் படையினரில் வேலையில்லாதோர் தொகை 1973 - ல் 24 சத வீதமாக இருந்து, 15 சதவீதமாக 1978 - ல் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கை, 1979) வெளிநாடுகளுக்கு அதிகமாடோர் வேலைதேடி சமீப காலத்தில் சென்றுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். எவ்வாறாயினும் இத்தரவுகள் இருகாலத்து நிலமையினைச் சரியாக ஒப்பிடக்கூடியவையும் அல்ல. இத்தரவுகளின் கணிப்பீடுகள் இருகாலப்பகுதிகளில் வேறுபட்ட அடிப்படையில் செய்யப்பட்டன என்பதும் கவனித்தல் வேண்டும்.

சென்ற இரு ஆண்டுகளிலும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் சில சமூக பொருளாதார சமநிலையின்மையினையும் விளைவித்துள்ளன. பொருளாதாரத்தின் சில துறைகள் புது உற்சாகத்தினையும் உயர்ந்த வளர்ச்சியினையும் - வர்த்தகம், கட்டிடத்தொழில், சேவைகள் முதலானவை - அனுபவித்துள்ளன. மறுபக்கத்தில், வேறு சில துறைகளில் தேக்க நிலையும் குறைந்த வளர்ச்சியும் - உப உணவுப் பயிர்கள், சிறு கைத்தொழில்கள் ஆகியவை - காணப்பட்டுள்ளன. வெளிநாட்டு இறக்குமதிகள் தாராளமாக அனுமதிக்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து வர்த்தகமும் அதனுடன் தொடர்பான சேவைகளும் விரிவடைந்துள்ளன. இவ்வகையான நடவடிக்கைக

ளிலிருந்து கூடுதலான இலாபங்களை யும் பெறமுடிந்துள்ளது. வெளிநாட்டுத் தயாரிப்புகள் பொருள்களின் இறக்குமதிகள் பலரிடையே குறிப்பாக உயர்ந்த வருமானப் பகுதியினரிடையே — “நுகர்வு ஆர்வத்தினைப்” பெரிதும் வளர்த்துள்ளது. இவ்வகைப் பொருள்கள் சாதாரண மக்களின் கொள்வனவுச் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருப்பதனையும் காண முடிகின்றது. இச்சூழ்நிலையில் புதிய “நுகர்வு ஆர்வம்” சமூக ரீதியான வேறுபாட்டினையும் தோற்றுவித்துள்ளது.

பணவீக்க நிலை உயர்ந்திருப்பதால் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்கான நிதி ஏற்பாடுகள் பற்றிய பிரச்சினைகள் இன்று எதிர்நோக்கப்படுகின்றன. அரசாங்க துறையின் முதலீடுகளுக்காக 1979-83 காலத்தில் மொத்தமாக ரூ. 45000 மில்லியன் தேவைப்படும் என ஆரம்பத்தில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் பெரும்பகுதி அரசாங்கத்தின் பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இன்றைய பணவீக்க நிலையில் இவற்றிற்காக இரண்டு மடங்கு கூடுதலான நிதிவசதிகள் தேவைப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இக்காரணங்களினால் அரசாங்க உள்நாட்டு நிதி திரட்டல் சிக்கலான பிரச்சினையாக எதிர்நோக்கப்படுகின்றது. அரசாங்கத்தின் பாரிய திட்டங்களுக்கு பெருமளவு வெளிநாட்டு உதவி கோரப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் வெளிநாட்டு உதவி வழங்கும் நிறுவனங்

கள், நாடுகள் என்பவற்றிற்கு ஏதுவான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் இன்று அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் காணப்படும் சிக்கலான பொருளாதார நிலைமையினால் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வெளிநாட்டு உதவி கிடைப்பதும் பிரச்சினைக்குரியதாகின்றது. விரைவான பணவீக்க நிலையில் இன்று அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்காக தேவைப்படும்

நிதிவசதிகள் வெளிநாட்டிலிருந்தும் உள்நாட்டிலிருந்தும் — பன்மடங்கு அதிகரிக்க வேண்டியிருக்கின்றன. அவ்வாறு இல்லாவிடில், அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை மட்டுப்படுத்தப்பட நேரிடலாம். இது இன்று அரசாங்கத்தினை எதிர்நோக்கும் ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையாகின்றது.

மலையக இலக்கியம்

மலையகப்புனைகதை இலக்கியத்தின் வரலாறு கடந்த இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகக் கொண்டதுதானெனினும் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க அளவிலேயே மலையக சிருஷ்டிகள் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன.

மலையக எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து எஸ். எம். கார்மேகம் வெளியிட்ட “கதைக்கனிகள்”, ஈழக்குமார்பதித்த “குறிஞ்சிப்பூ” எனும் கவிதைத் தொகுப்பு, கவிஞர் குமரனின் “தூவானம்” கோகிலம் சுப்பையாவின் “தூரத்துப் பச்சை,” தெளிவத்தை ஜோசப்பின் “காலங்கள் சாவதில்லை,” சாமுவேலின் “மனக்கேடு” ஆகிய நாவல்களுமே நூல் வடிவம் பெற்றவையாகும்.

வைகறை வெளியிட்டின் மூலம் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் “நாமிருக்கும் நாடே,” என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் “ஒரு கூடைக் கொழுந்து” ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளை மு. நித்தியானந்தன் அண்மையில் வெளியிட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். மலையக எழுத்தாளரின் படைப்புகள் தனி ஒவ்வொருவரினதாக இவ்வாறு நூல் உருப்பெறுவது பாராட்டுக்குரியதாகும். மாத்தனையிலிருந்து இளையதலைமுறை எழுத்தாளர்கள் மூவர் இணைந்து வெளியிட்ட

ஒள்ள “தோட்டக் காட்டினிலே...” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பும் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

செம்மையான இலக்கிய மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படுவதற்கும், மலையகத்தின் இலக்கிய பாரம்பரியம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கும், இளைய தலைமுறையினர் தமக்கு முன்னைய எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டி ஆற்றலைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் மலையக சிருஷ்டிகள் நூல் உருப்பெறும் அவசியமான தேவை நம்முன்னுள்ளது.

மலையக எழுத்தாளர்களான ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கிருஷ்ணசாமி போன்றோர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள சிருஷ்டிகளும் நூல்வடிவம் பெற வேண்டும். நடைச்சித்திரப்பாங்கில் ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதியவை “Born to labour” என்ற பெயரில் வெளிவந்திருப்பதும் நம் கவனத்திற்குரியது.

—எஸ். பாலசுப்பிரமணியம்
வணிகமானி (சிறப்பு)
இறுதிவருடம்

வைஷ்ணவ நெறியில் பக்தி

செல்வி. கிருஸ்ணகுமாரி கேதீஸ்வரதாசன்
கலைமானி, (இந்து நாகரீகம், சிறப்பு.)
முன்றும் வருடம்.

மனிதனை இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழச் செய்வது இந்து மதம். இந்து மதத்தில் காணப்படும் பல பண்பாட்டு அம்சங்களுள் பக்தி என்பது முக்கியமானதொரு இடத்தைப் பெறுகின்றது. எனினும் இப்பக்தி நெறியானது இந்து சமய நெறிகளான சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், கௌமாரம், காண்பத்யம், சௌரம் என்ற அறுவகை வழிபாட்டு நெறிகளுள்ளும் சைவ வைஷ்ணவ நெறிகளுக்கு ஆதார சருதியாக விளங்குகின்றது. இவ் அறுவகை வழிபாட்டு நெறிகளும் பரம்பொருளை நாம் உள்ளத்தால் உணர்ந்து வழிபட்டு வீடுபேற்றை அடைவதற்கு உகந்த உத்தம நெறிகளாகத் திகழ்கின்றன. ஆனாலும் இந்த அறுவகை வழிபாட்டு நெறிகளுள்ளும் வைஷ்ணவம் காட்டும் வழி மிகவும் இலகுவானதாகும். பாமரன்கூட பரம்பொருளை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக காணப்படுவது வைஷ்ணவத்திற்கேயுரிய சிறப்பம்சமாகும். இதற்கு வழிவகுப்பது பக்தி என்னும் அன்பு வழியே. இவ் அன்பு வழியானது பரம் பொருளை உணர்தற்கு ஏற்ற முறைகளுள் ஒன்றாகத் தொன்று தொட்டுப் பாரத நாட்டில் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இது வேதங்களிலே விதையாகி உபநிடதங்களிலே முனையாகி இதிகாசங்களிலே செடியாகிப் புராணங்களிலே அரும்பி, ஆகமங்களிலே மலர்ந்து ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் முதலிய மெய்யனபர்கள் காலத்தில் காய்த்து ஆசாரியர்களது காலத்தில் கனிந்து பேரீன்பத்தை அனுபவிக்க வழிவகுத்தது எனக் கூறலாம்.

இப்பக்தியினது தோற்ற வளர்ச்சியினை நாம் நோக்கும்போது, இயற்கை சக்திகளுக்கு தெய்வாம்சம் கொடுத்து தங்கள் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாகுமாறு வேண்டித் துதித்து வழிபட்ட வேதகால இலக்கியங்களில் பக்தியின் ஆரம்ப சிந்தனைகளை அறியமுடிகின்றது. வேதப்படல்களில் சிறப்பாக வருணன் என்ற தெய்வம் பற்றிய பாடல்களில் இக்கருத்தினை ஓரளவு தெளிவாகக் காணலாம்.

வருணன் எனும் தெய்வம் இருக்கு வேத சமய நிலையில், ஒழுக்கத்திற்குரிய தலைவனாகவும், ஒழுக்கத்தை சன்காணிப்பவனாகவும் கருதப்பட்டான். இவன் 'ரிதவான்' 'ரிதஷ்யகோபா' என்ற பல பெயர்களால் கூட்டி அழைக்கப்பட்டான். இவ்வருணன் தனி ஒருவனுடைய பாவத்துக்கு மட்டும் தண்டனை வழங்காது அவனது மூதாதையர் செய்த பாவங்களுக்காகவும் தண்டிப்பான் என்ற நம்பிக்கையில் மக்கள் இவனைப் பயபக்தியுடன் வழிபடும் தீவிர வேத இலக்கியத்தில் காணமுடிகிறது. இவ்வம்சம் பக்தியின் ஆரம்பக் கருவாக அமைவது அவதானிக்கத்தக்கது. இருக்கு வேதம் ஏழாம் மண்டலப் பாடல்களின் மூலம் வழிபடுவோனுக்கும் இத்தெய்வத்திற்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பை அறிய முடிகின்றது. இப்பாடல்களில் பக்தனின் உள்பாங்கு நன்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. பக்தன் தன்னை முழுமையாகத் தெய்வத்திடம் அர்ப்பணிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.¹

1. Peter Peterson, M.A.; 'Hymns from the Rgveda, Bombay Sankskrit Series, No- XXXVI Pages 324, 326 Mantala 7 Hymns 86, 89.

இவற்றின் மூலம் வேதகாலத்திலேயே வழிபட்டுவோன் ஒழுக்க சீலனாக விளங்க இப்பக்தி உணர்வு வழிவகுத்தது எனலாம்.

இந்தசமய வழிபாட்டு நெறிகளில் வைஷ்ணவத்தில் பக்தியெனும் அன்புவழி உயர்நிலை வகிப்பதற்குரிய காரணத்தை ஆராய்வதும் முக்கியமானதாகும். வேத காலத்திலே இயற்கையின் சேற்றத்திற்கு அஞ்சி வாழ்ந்த மக்கள் அதன் பயங்கரச் செயல்களான இடி, மின்னல், புயல் போன்ற அழிவுச் சக்திகளுக்கு உருத்திரன் என்ற தெய்வமே காரணம் என நம்பிய அதே வேளை இயற்கையின் வனப்பினை ரசித்தும் பசுமையினைக் கண்டு பரவசமடைந்தும் மகிழ்ந்தனர். இவைகள் இறைவனின் சாந்த ரூபங்களே என நினைந்து இயற்கையின் பசுமை நிறத்தை கருநீல வண்ணான விஷ்ணுவுடன் தொடர்புபடுத்தி, அவனது கருணைமனப்பான்மையினைப் போற்றி வழிபட்டதில் இருந்தே வைஷ்ணவ சமயம் உருவாக்கம் பெற்றது எனலாம். இவ்வாறு மங்களகரமான வடிவத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட விஷ்ணுவின் அன்பு, கருணை மற்றும் வழிபடத்தக்க பண்பு ஆகியவை வைஷ்ணவ சமய நாயகனான விஷ்ணுவை பயபக்தியுடன் வழிபடாது பக்தியினாலேயே வழிபடவைத்தது எனலாம்.

பக்திச்சூரிய இலட்சணங்களை பல்வேறு வகுத்துள்ளனர் ஆன்றோர். இவ் அம்சங்களாவன இறைவனுக்கு விருப்பமான வற்றையே விழைதல், இறைவனுக்கு விருப்பில்லாவற்றைக்கூடேதல், அவன் தன்னைக்காப்பான் எனத் தளராத நம்பிக்கையோடு இருத்தல், அவன் காவலை வேண்டிநிற்கல், இறைவனது பணிக்குத் தன்னை ஒப்படைத்தல், தான் ஒன்றுமில்லை என எண்ணுதல் எனும் ஆறுமாகும்². இவ் ஆறு அம்சங்களுடன் பிற்கால நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களின் பக்தி உணர்வில் பரிணமித்த கச

மார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்ற பாவங்களின் பக்தி உணர்வைக்கூட வேத இலக்கியங்களில் இனங்காண முடிகிறது. உதாரணமாக வருணன் பற்றிய இருக்கு வேதப்பாடல் ஒன்றிலே “ஓ வருணனே நாங்கள் அன்புடன் ஒன்றாக வாழ்ந்திருந்தோம். ஆயிரம் வாயில் உடைய மாளிகையில் நுழைய எனக்கு முன்பு அனுமதி இருந்தது. இப்போது அவ் அன்புக்கு என்ன நடந்தது”³ என்று ஒரு பக்தன் ஏங்கும் நிலையைக் குறிப்பிடலாம். இப்பாடலின் மூலம் பக்தியின் உயர்ந்த நிலையான தோழமை நிலையை காணலாம். இந்நிலை தாப்பசுவை அடைய ஏங்கும் கன்று போன்றது எனலாம். இதே ஏக்கத்தினைத்தான் ஆழ்வார்களின் திவ்விய பிரபந்தத்தினில் காண்கின்றோம்.

வைஷ்ணவ சமய நெறியில் விக்கிரக ஆராதனை முக்கிய இடம் பெறுகிறது. அதிலும் விஷ்ணுவை சகல கல்யாண குணங்களும் கொண்ட அலங்கார ரூபமாகவே காண்கின்றோம். இத்தகைய அலங்காரம் என்ற அம்சம் பசுதியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கின்றது. விக்கிரகங்களுக்குச் செய்யும் அலங்காரங்கள் மக்கள் மனதை கடவுள் பால மேலும் ஈடுபட வைப்பதோடு அல்லாமல் ஆழ்ந்த பக்தியை ஏற்படுத்த ஒரு காரணியாகவும் இருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. இந்த வகையிலே அலங்காரப்பிரியனை விஷ்ணுவை முழுமுதலாகக் கொண்ட வைஷ்ணவத்தில் பக்தி இன்றியமையாது விளங்குகின்றது.

விஷ்ணுவின் இத்தகைய அலங்கார வடிவங்களை இருக்கு வேதத்திலே விஷ்ணு பற்றிய பாடல்களிலே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இளமைத் தோற்றமும், அவனது இருப்பிடமும், மூன்றாவது காலடி சொர்க்கபுரி என்றும் பலவாறுகக் கூறப்படுவது காத்தல் கடவுள் பண்புகளைச் சுட்

2. மகாதேவன் T.M.P.; ‘இந்து சமயத்தத்துவம்’ தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம்-தமிழ்நாடு பக்கம் 178.

3. Peter Peterson; ‘Hymns From Rgveda’, Bombay Sanskrit Series, No XXXVI Page 326 Mantala 7, Hymn 88.

டுவதோடு, பக்தி செலுத்தி பேரின்பம் பெறலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது.⁴ எனவே வேத காலத்தில் விஷ்ணுவுடனும் பக்தி என்ற அம்சம் தொடர்புபட்டதாக உள்ள தெனலாம்.

வேத காலத்தையடுத்து உபநிடத, பிராமண காலங்களில் விஷ்ணுபற்றிய குறிப்புக்கள் இருந்தபோதிலும் இதிகாச புராண காலத்திலேதான் சமய நிலையில் விஷ்ணு அதி உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுகிறார்.

இதிகாசங்களாவன இராமாயணம், மகாபாரதம் என்பனவாம். இதிகாசம் என்ற சொல் 'இதி-ஹ-ஆஸ' 'இப்படி முன்பு இருந்தது' எனப் பொருள்படுகிறது. 'புராணம்' என்பது பழையவரலாறாகும் இதிகாச புராணங்கள் சமய தத்துவக் கருத்துக்களை எளிமையாக பாமர மக்களுக்கு உணர்த்துவதில் சிறப்பு பெறுகின்றன. சமயத்தினையும் தத்துவத்தினையும் எளிதில் விளக்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக கதை வடிவில் அமைந்தவை. இவற்றில் இறைவன் அவதாரபுருஷனாக இருந்து சமய உண்மைகளை, சமூக ஒழுக்கங்களை எடுத்துக்கூறுவதைக் காணலாம். இராமாயணத்தில் வரும் இராம அவதாரமும், மகாபாரதத்தில் வரும் கிருஷ்ணாவதாரமும் முக்கியமான பாத்திரங்களாகும்.

அவதாரம் என்பது இறங்குதல், உயர் நிலையில் இருந்து தாழ்நிலைக்கு வருதல் என்று பொருள்படுகிறது. பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்ற திரிமூர்த்திகளுள்ளும் விஷ்ணுவே உலக மாந்தர் உய்யும் பொருட்டு அவதாரங்களை எடுத்துள்ளார். இந்த அவதாரங்கள் மச்சம், சர்மம், வராகம், நரசிம்மன், பரசுராமன், ஸ்ரீ இராமன், கூர்மம், பலராமன், கிருஷ்ணன், கல்கி என்றபத்தும் ஆகும்.

இதில் கல்கி அவதாரமே இனி அவதரிக்க வேண்டியது. இப்பத்து அவதாரமும் "தசாவதாரம்" எனப்படும். இந்த அவதாரங்களின் நோக்கம் என்ன என்பதனைப் பகவானே பகவத் கீதையில் அழகாகக் கூறுகிறார்.

"பாரதா எவ்வெப்போது தருமத்திற்கு குறையும் அதருமத்திற்கு எழுச்சியும் உண்டாகிறதோ அப்போது நான் என்னைப் படைத்துக் கொள்கிறேன்" "ஸாதுக்களை காத்தற்கும், துஷ்டர்களை அழித்தற்கும் தருமத்தை நிலை நாட்டுவதற்கும் யுகந்தோறும் வந்துதிப்பேன்" என்பதோடு எவ்வாறு அவதரிக்கிறார் என்பதனை "பிறப்பற்றவனாயிருந்தும் மாறுபாடற்றவனாகவும், உண்டாயின வற்றிற் கெல்லாம் ஈசனாகவும் இருந்தும் என்னுடைய பிரகிருதியை வசப்படுத்திக்கொண்டு என் மாயையினால் தோன்றுகின்றேன்."⁵ என்று விளக்குகின்றார் இதிகாச காலத்தைய அவதார தத்துவத்தில் கடவுளுக்கும், மக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு-உறவு— காணப்பட்டது. இதனால் வைஷ்ணவ மதத்தில் இவ் அவதாரத்தத்துவமும் பக்திக்கு உறுதுணையாக விளங்கியது. இங்கே யாவற்றையும் கடந்த பரம்பொருளான விஷ்ணுவை நண்பனாகவும், அறத்தின் காவலனாகவும், மைந்தனாகவும், காதலனாகவும் காணமுடிகின்றது. இதிகாச காலத்தில் வழிபடுவோர் தெய்வத்தோடு நெருங்கிய பக்தியோடு அணுகுவதைக் காணலாம்.

இதிகாசத்திலே பக்தியின் பாவங்களை பல சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டலாம். பாரதத்திலே திரௌபதியின் ஆழ்ந்த பக்தியினால் தான் அவளை "கோவந்தா" என்ற அபயக் குரலுக்கு அருளிய பரந்தா

4. Ralph T.H. Griffith; 'The Hymns of The Rgveda', Vol.1, India (1963) Page 27.

5. அண்ணா; 'ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை' சென்னை. 4-ம் அத்தியாயம் பக்கங்கள் 110, 111, 112 கலோகங்கள் 6,7,8.

மன் துகிலைக் கடல் அலையென வளரச் செய்தான். பாண்டவர்களினதும், அதிலும் சிறப்பாக அருச்சுனனதும் பக்தியினால்தான் பாரதப் போரிலே பாண்டவர்பக்கம் நின்று தேரோட்டியாகவும், கீதா ஆசிரியனாகவும் திகழ்ந்தான். இராமாயணத்தில் நாட்டுமக்கள் இராமனைத் கொண்ட பக்தியும், தசரதன் இராமன்மீது கொண்ட பக்தியும், இராமன்மீது இலக்குமணனது பக்தியும் மற்றும் இராமன்மீது சீதை வைத்த பக்தியும் குறிப்பிடத்தக்கன. பரதனதும், அனுமானதும், குகனதும் பக்தி பரிபூரணபக்தனது வடிவத்தைச் சித்தரிப்பவையாகவும் அமைவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக இவ் இதிகாசங்களிலே விஷ்ணுவினிடம் காட்டப்பட்ட பக்தி உணர்வு இறைவனை எவ்வடிவத்திலும் பக்தி செலுத்தி, பரவசமாகி வழிபடலாம் என்பதையும் அவனது அருளைப் பெறலாம் என்பதனையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இவ்வம்சங்களே பிற்கால வைஷ்ணவ சமய வளர்ச்சிக்கு ஆதார சூத்தியாகவும் விளங்கின.

வைஷ்ணவ சமயத்தில் பக்திக்குரிய இன்றியமையாத இடத்தை அவதாரபுருஷனாகிய கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்கு உபதேசித்த சீதையின் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயத்தில் பக்தியோகமாகவே கூறியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது இதிலே பகவான் அருச்சுனனுக்கு பக்தியின் உயரிய நிலையை கூறுப்போது “எவர்கள் எல்லாக் கருமங்களையும் என்னிடத்தில் துறந்து என்னையே உயர் பொருளாய்க் கொண்டு மற்றொன்றைச் சாராத யோகத்தால் என்னையே தியானித்து உபாஸிக்கின்றார்களோ, அந்த என்னிடம் நிலைபெற்ற மனமுடைய அவர்களுக்கு சாவுடன் கூடிய ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் சீக்கிரத்தில் அர்ச்சுன நான் கரையேற்றிக் காப்பவனாக ஆகின்றேன்”, என்று எடுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம். இதே

போலவே பக்தியின் உயர்ந்த நிலையம் பரபக்தியினை உபதேசிக்கும் போது “என்னிடத்திலே மனத்தை நிறுத்து. என்னிடத்தில் புத்தியை வைத்திடு. அதன்பின் என்னிடத்திலேயே உறைவாய் ஐயமில்லை.”⁶ இது வைஷ்ணவத்தில் பக்தியின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

இதேபோன்று புராணக்கதைகளில் வரும் விஷ்ணுபற்றிய கதைகளும் இறைவனிடம் செலுத்தக்கூடிய பக்திபற்றி பாமர மக்களுக்கு தெளிவாகக் கூறுகின்றன. இதிகாச புராணங்களில் காணப்பட்ட பக்தி உணர்வே பிற்கால ஆழ்வார்களது ஆழ்ந்த அபிமான இறைபக்திக்கு ஒளிவிளக்குகளாகத் திகழ்ந்தன.

எனவே தான் இக்காலகட்டத்திலே வைஷ்ணவம் சைவ சமயத்துடன் இணைந்தும், பின்பு சைவத்திற்கு நிகராகத் தனித்தும் தன் செல்வாக்கை தமிழ் நாட்டெங்கும் செலுத்திற்று. இதிகாச புராணங்களில் வரும் விஷ்ணுபற்றிய கதைகளும், கருணைச் செயல்களும் பாரதமெங்கும் பரவ வழியைப் பட்டது. இதன் காரணமாக விஷ்ணுபக்தர்கள் பலர் தமது ஆழ்ந்த பக்திபவனங்களை பாடல்களாக வடித்து இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடத்தொடங்கினர். இதனால் விஷ்ணுபக்தர்களின் எண்ணிக்கையும் நாளுக்குநாள் பெருகியது. விஷ்ணு வழிபாடும் சீர்பெறலாயிற்று. ஆலயங்கள் பல வளம்பெற்றன.

நிலமெங்கும் நீர் இருந்தபோதிலும் அதனை ஊற்றின் வழியாகவே பெறலாம் எனபதைப் போல உலகெங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனை ஆலயங்களில் சிறப்பாக விக்கிரகங்கள் வாயிலாகவே அணுகமுடியும். ஆலயங்கள் ஆன்மாவை வயப்படுத்தும் இடங்கள். ஆன்மாவை வயப்படுவதற்கு புலன்களை ஒருநிலைப்படுத்துதல் அவசியம். மனதினை ஒருநிலைப்படுத்த தோத்திரங்களும்,

6. அண்ணா; ‘ஸ்ரீ மத்பகத்கீதை’ சென்னை, அத்தியாயம் 12, பக்கங்கள் 323, 324. கலோகங்கள் 6, 7, 8.

பஜனைப் பாடல்களும் இன்றியமையாதவை. இவற்றை ஜனசந்தடியற்ற அமைதியான சூழ்நிலையில் பாடினால் மனம் ஒரு நிலைபெறும். இதனால் தான் போலும் புராதனகால ஆலயங்கள் சோலைகளும் வாழிகளும் நிறைந்த இயற்கைச் சூழ்நிலையில் காணப்படுகின்றன.

இதனை உணர்ந்தே அரசர்கள் பலரும் ஆலயங்களை புணருத்தாரணம் செய்தும் புதிதாக அமைத்தும் ஆலய வழிபாட்டினை சிறப்பித்தனர். ஆலயங்களில் இடம்பெற்ற சிற்பம், ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகள் வழியாக இதிகாசபுராணக்கதைகளும், ஆழ்வார்களது திவ்விய சரித்திரங்களும் கருணைச் செயல்களும் பேசும் பொற்சித்திரங்களாக உருவம்பெற்று வைஷ்ணவத்தில் பக்திக்கு இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

வைஷ்ணவ சமய ஆழ்வார்கள் பக்திக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்ததோடுமட்டுமன்றி, மக்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகவும் வாழ்ந்தனர். இவ் வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களது பக்தியின் ஆழம் அளவிட முடியாது. ஒவ்வொருவரும் அதனை அனுபவத்தினால்தான் அறிய முடியும். இவ் ஆழ்வார்கள் விஷ்ணுவின் திருவடித் தேற்றத்திலே, அருளிலே, அருட் செயல்களிலே, அவதாரங்களிலே எல்லாம் தமது மனத்தை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி அவனே தாமாக உணர்ந்து பக்திப்பரவசமாகி பாடிப்பரவினர் இவர்களது பகவத்ஸ்வரூப-ரூப-குண-அனுபவங்கள் உள்ளடங்காது வழிந்து சொல்லாகிப் பல பாடல் வடிவங்களைப் பெற்றன⁷ என்று கூறப்படுகிறது.

இப்பாடல்கள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து திவ்வியமான கானத்தினால் அமைக்கப்பட்டன

திவ்விய பிரபந்தம் எனப் பெயர் பெற்றன இப்பாடல் தொகுப்பினை “இறைவனை அடைவதற்கு எம்மை அழைத்துச் செல்லும் ஒப்புயர்வற்ற திவ்விய விமானம்”⁸ எனக் கூறுவர். இவ் ஆழ்வார்களுடைய பாடல்களிலே நாம் காண்பது உபநிடதங்களின் சாராம்சம்; அவற்றை வாழ்க்கையிலே பிரதிபலிக்கச் செய்யும் சிறப்பு ஆகியவையாகும். வேத--வேதாந்தங்களின் சாரமான சகுதனதர்மத்தை உணர்ந்து ஒழுகிய பெரிய வர்களுடைய மன எழுச்சி, அனுபவம், ஆனந்தம், ஆத்மநிலை ஆகியவற்றின் மொழி பெயர்ப்பே திவ்விய பிரபந்தம்.⁹ என வர்ணிக்கப்படுகிறது. இப்பாடல்களைப் பக்தியுடன் இசை கூட்டிப்பாடும் பொழுது பேரின்ப அனுபவத்தை நாமும் அனுபவிக்கலாம்.

இந்நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலே பக்தி மார்க்கத்திலும் சரணாகதிநெறி விசேசமாகப் பேசப்படுகிறது. பகவானுடைய நாமத்தை உச்சரிப்பதே மந்திர தந்திரங்களுக்கும் மேலானதென்று பக்தர்கள் நம்புகிறார்கள். உதாரணமாக பின்வரும் பாடலிலே

“நாவுண்டு நியுண்டு நாமம் தரித்தோதப் பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ--பூவுண்டு உண்டுறங்கும் சோலை மதிலரங்கத்தே உலகை உண்டுறங்குவான் ஒருவன் உண்டு.”¹⁰

எனப் பக்தர்கள் உறுதியுண்டு பக்தி செலுத்துவதை காணமுடிகிறது. இக்காரணம்பற்றியே வைஷ்ணவ சமயத்திலே பக்தி இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது

பக்தியெனும் வலையால் பகவானை சிக்கெனப் பிடித்த வைஷ்ணவ அடியார்கள் பலருள்ளும் ஒரு சிலர் இங்கு குறிப்பிடத்

7. பி. ஸ்ரீ; ‘திக்கிய பிரபந்தஸாரம்’, சென்னை, பக்கம் 14.
8. “ ” ” ” பக்கம் 12.
9. “ ” ” ” பக்கம் 14.
10. “ ” ” ” பக்கம் 33.

தக்கவர்களாவர். இவர்களுள் பன்னிரு ஆழ்வார்களும் முதலிடம் வகிப்பினும் அவர்களும் பெரியாழ்வார் ஆண்டாள், குலசேர ஆழ்வார், நம்மாழ்வார் போன்றோர் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வடியார்கள் இறைவனுடன் தம்மைப் பூரணமாக ஈடுபடுத்தி உள்ளத்தில் இயல்பாக எழுந்த உணர்வை பாடல்களாகப் பாடி அனுபவித்தவர்கள். ஆழ்வார்களது பாடல்கள் பிரபத்தி மார்க்கத்தினை வெளிப்படுத்துவனவாய் விளங்குகின்றன.

ஆண்டாள் தன்னை நாயகியாகவும் நாராயணனை நாயகனாகவும் பாவனைசெய்து வாழ்ந்தவர். இந்நிலை பத்தினெறியின் மதுர பாவமான நாயக--நாயகி பாவம் எனக் கூறுவர். நாராயணனும் ஆண்டாள் அணிந்த பூமாலைகளே தனக்கும் ஏற்புடையது என ஏற்று அணிந்தவர். இது ஆண்டாள் நாராயணன் மேல் கொண்ட பக்திச்சிறப்பை தெளிவுபடுத்துகிறது. இவரது பக்தி அனுபவத்திற்கு, இவர் தன்னை காதலியாகவும் இறைவனைக் காதலனாகவும் கருதி எண்ணி எண்ணி ஏங்கிப் பாடிய பாடல்கள் சிறப்பு வாய்ந்தனவாகும் தனக்கும் இறைவனுக்கும் திருமணம் நடைபெறுவதைக் கனவிலே காண்பதாகப் பாடிய பாடல்களும், இறைவனை அடைவதற்காக நோன்பு நோற்று பிற தோழிகளுடன் கூடிச்சென்று அவனைத் துயிலெழுப்புவதாக அமைந்த திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி போன்ற பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

காதலன் ஊதிவந்த வெற்றிச் சங்கைப் பார்த்து அந்த வாய்ச்சுவையும் வாசமும் எப்படி இருக்கின்றன என்று ஆசையாகக் கேட்கின்றேன் சொல்லுசங்கே என்று பீடிகையோடு

“கருப்பூரம் நறுமோ கமலப்பூ நறுமோ திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக் குமோ

மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும் விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்வாழி வெண்சங்கே”¹¹

என உணர்ச்சியுடன் வினவும்நிலை குறிப்பிடத்தக்கது. கவிதையில் இனிமையும் பக்திசுவையும் மிளர்கின்றன. இதேபோன்றே ஆண்டாளின் திருப்பாவையில் உள்ள

“குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில் மேல்,
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி,
கொத்தவர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கை மேல்,
வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பா! வாய்திற வாய்,

மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீயுன் மனாளனை, எத்தனைபோதும் துயிலெழுவொட்டாய்காண் எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால், தத்துவமன்று தகவு ஏலோரெம்பாவார்ய்”¹²
போன்ற பாடல்களும், ஆண்டாளின் இன்னொரு சிறந்த பாடலான

“மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றுத,
முத்துடைத் தாமநிரை தாழ்ந்த பந்தற்கீழ் மைத்துனன் நம்பி மதுகுதன் வந்துஎன்னைக் கைத்தலம் பற்றக் கணக்கண்டேன் தோழி நான்”¹³

என்பதும் இன்னும் பிறவும் ஆண்டாள் இறைவன்மீது வைத்த ஆராக்காதலை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆண்டாளே விட அனுபூதி பெற்ற பக்திஉள்ளம் நிறைந்தவர்களைக் காண்பது அரிது எனக் கூறும் அளவுக்குச் சிறப்புப் பெறுகிறார். வளர்பிறை போல் வளர்ந்து வைஷ்ணவத்திற்கு ஆண்டாள் ஒரு ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்து, இறைவனுக்கும் புத்தனுக்கும் இடையே உள்ள நெருக்கமான அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றார் எனில் மிகையிலலை.

11. நாச்சியார் திருமொழி; 'நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்' பாடல் 567, பக்கம் 137.
12. ஆண்டாள் திருப்பாவை; 'நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்' பாடல் 492 பக்கம் 119
13. நாச்சியார் திருமொழி; 'நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்' பாடல் 561, பக்கம் 136.

இன்னுமொரு வகையிலே பெரியாழ்
வாரது பாடல்கள் பக்திச் சுவை நிரம்பி
யவையாகும். அவரும் இறைவனைப் பல
பருவங்களில் கற்பனை செய்து பாடல்கள்
பாடியுள்ளார். அதில் தன்னை யசோதரை
யாகவும், கண்ணனைக் குழந்தையாகவும்
பாவனை செய்து அவனது குறும்புகளை
எண்ணி வியந்து பாடிய பாடல்கள் நயம்
மிக்கன. இவை பக்திப் பாவங்களில் ஒன்
றான வாற்சல்ய பாவத்தை வெளிப்படுத்து
கின்றன.

“பூணித் தொழுவினில் புக்குப்
புழுதியனைந்த பொன்மேனி,
கண்ணப் பெரிதுமுகப்பன்
ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்,
நாணெத் தனையுமிலாதாய்
நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்,
மாணிக்கமே! என்மணியே!
பஞ்சனமாட நீ வாராய்”¹⁴

என ஒரு தாயின் பரிவோடு அழைப்ப
தையும் காணலாம். அவனது குழலோசை
யின் மகிமையினை.

“செம்பெருந் தடங்கண்ணன் திரள்தோளன்
தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்,
நம்பரமன் இந்நாள் குழலூதக்
கேட்டவர்கள் இடருற்றன கேளீர்,
அம்பரந்திரியும் சாந்தப்ப ரெல்லாம்
அமுதகீத வலையால் சுருக்குண்டு,
நம்பரம் அன்றென்று நாணிமயங்கி
தைந்து சோர்ந்து கைமறித்து நின்ற
னேர”¹⁵ எனவும்.

“சிறுவிரல்கள் தடவிப் பரிமாறச்
செங்கண் கோடச் செய்யவாய் கொப்ப
ளிப்ப,

குறு வெயர்ப்புருவம் கூடலிப்பக்
கோவிந்தன் குழல் கொடுதினபோது,
பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து

வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்பச்,
சுறவையின் கணங்கள் கால்பரப்பிட்டுத்
கவிழ்ந்திறங்கிச்செவி ஆட்டகில்லாவே”¹⁶

எனவும் குழலோசையின் மயக்கத்
திலே கந்தர்வர்கள் படும்பாட்டையும், பற
வைகளும், செவியைக்கூட அசைக்க மறந்த
பசு இனங்களையும் வர்ணிப்பது பக்தி உணர்
வினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

ஆழ்வார்களுள்ளே குலசேகர ஆழ்வா
ரின் பாடல்களில் சரணாகதி தத்துவம் மிகச்
சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப் படுகிறது.

“வாளால் அறுத்துச் சரடினும் மருத்து
வன்பால்,
மாளாத காதல் நோயாளன் போல்,
மாயத்தால்
மீளாத்துயர் தரினும் வித்துவக் கோட்
டம்மா, நீ
ஆளா உனதருளே பார்ப்பன் அடியேனே”¹⁷

என்று பாடுவதில் இருந்து இவரது
பத்தியின் மகத்துவம் புலனாகின்றது. இதே
போலவே திருப்பாணாழ்வாரது பாடல்
களின் கானம் கந்தர்வ கானத்தையொத்
தது. திருமங்கையாழ்வாரும் தன்னை நாயக
னாகவும் பகவானை நாயகியாகவும் பாவித்து
நாயக-நாயகி பாவத்தில் அனுபவித்த பெரு
மையைப் பெறுகிறார்.

இவ்வாறாக பன்னிரு ஆழ்வார்களது
பாடல்களும் பக்திச் சுவை நிரம்பியவை
யாக படிக்கும்தோறும் பரவசம் ஊட்டுவ
தாக அமைகின்றன. பரம்பொருளுக்கும்
பக்தனுக்கும் இடையே இளைக்கும் பாலமாக
ஊடகமாக-விளங்குவது ஆழ்ந்த பக்தியே
யாகும். இவ்வகையாக பக்தியானது பக்தன்
தன் மனக் குறையை மனம் விட்டுக் கூறவும்,
இறைவனின் அருளைப் பெறவும் மட்டு
மன்றி, சரணாகதி நிலைமூலம் பரமுத்தியடை

14. பெரியாழ்வார் திருமொழி; ‘நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்’ பாடல் 160, பக்கம் 38.
15. பெரியாழ்வார் திருமொழி; ‘நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்’ பாடல் 280, பக்கம் 65-66
16. பெரியாழ்வார் திருமொழி; ‘நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்’ பக்கம் 66, பாடல் 282.
17. பெருமாள் திருமொழி; ‘நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்’ பக்கம் 166, பாடல் 691.

யும் நிலைக்கும் வழிவகுக்கிறது எனலாம். இதற்கு பக்திப் பணுவல்களாகிய இப்பாடல்கள் உறுதுணையாக விளங்குகின்றன. இப்பாடல்களை ஆரா அன்புடன், ஆழ்ந்த பக்தியுடன் படிக்கும் ஒவ்வொருவருடைய மனமும் இளகி பேரின்ப அனுபவத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்.. இதனால்தான் போலும், ஆதி சங்கரர்கூட பக்தி நெறிக்கு முக்கியம் கொடுத்திருப்பதை அவர் ஆக்கிய பக்தி நூல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. சிவானந்தலகரி, சௌந்தர்யலகரி ஆகியன சங்கரது பக்தித் திரு நூல்களாகும். பக்தியெனும் பரிசுத்த நிலையில் நித்தியமான பரம்பொருளைச் சரணடைந்து அதன்மூலம் அகங்காரம் அழிந்து பரந்தாமனுடன் ஒன்றுபடும் நிலையை பரமாசார்யார் அவர்கள் உணர்த்தியுள்ளார்.

இந்து சமயத்திலே இடம்பெறும் வைஷ்ணவ சைவ நெறிகளின் ஆதார சுருதியான பக்தி வேதகாலத்தில் ஊற்றெடுத்து, பல்லவர் காலத்திலே சைவம், வைஷ்ணவம் என்ற இரண்டு கிளை நதிகளாக ஓடிச் சமயத்தையும், கலைகளையும் வளர்த்தது. இப்பக்தி உணர்வை இயக்கமாகக் கொண்டு ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும், பிற்கால ஆன்றோர்களும், செயற்கரிய காரியங்களைச் சாதித்தனர். ஆழ்வார் வாக்கில்தான் மனித உணர்ச்சிகளும், கலைச்சுவையும் காணப்படுகிறது. இவர்களது பாடல்கள் தான் தலைமுறை தலைமுறையாக நமது மக்களின் ஆத்ம தாபத்தையும், தாகத்தையும் போக்கி வருகின்றன. என்று கூறப்படுகிறது. இவ்வாறாக வைஷ்ணவ நெறியிலே பக்தி மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவதனால்தான் இதனைப் பரம்பொருளை அடைவதற்குரிய அதி சுகமான பாதை என்கின்றனர்.

ஒரு கணப்பொழுது வாழ்க்கை. எச்செம் பாறாக்

நீண்ட பெருமூச்சுக்களையும்
துன்பச் சுமைகளையும்
மூக்குச் சீறித் துடைக்க
எண்ணம் வரும்
முழு நிலவுக்காலம்.
சாவதும் எழுவதும்
பின் சலிப்பதும்
நீண்ட சாலையில்
தனியே நடப்பதும்.....
மோனக் குமிழ்களை நினைவதும்
பின் முனிவவைதும்.
வாழ்வு எதுவென்று
ஞானத்தைத் தேடலும்
போதும் இனி என
வாழ்வின் நம்பிக்கை தரும்
வானும் நிலவும்.
அட
வாழ்க்கை எத்தனை இனிமையானது.

மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளை எதிர்க்கட்சி முதல்வர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதை அடுத்து யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அமிரின் கொடும் பாவியை எரித்தமை, இனையதலைமுறை அற்பசலுகைகளுக்காக தமிழ் தலைவர்கள் பேரம் பேசுவதைத் திட்டவட்டமாக நிராகரிக்கும் மன உணர்வினைப் புலப்படுத்துவ தாயமைந்தது. ஒரு சில மாணவர்களே கொடும்பாவியை எரித்தனர் என்பதோ அமிருக்கு ஆசரவான மாணவர்களும் இருந்தார்கள் என்பதோ கையாலாகாதவர்களின் பிதற்றல என்று மட்டுமே கூறிக்கொள்ள முடியும்.

இந்தக் கொடும்பாவியை எரிப்பதனைக் கண்டித்து அமிர்தலிங்கத்திற்கு புதிய பிறந்த நாள் ஒன்றினைக் கண்டுபிடித்து அதற்கு ஓர் விழாவினை ஏற்பாடுசெய்து பொலிசார்கள் புடைசூழ, அடியாட்டினும், காடைக்கும்பலும் குழுமிநிற்க, அமிர்தலிங்கமும் மற்றும் பிரமுகர்களும் யாழ். பல்கலைக்கழகம் தொடர்பாக அவிழ்த்துவிட்டிருக்கும் விஷமத் தனமான பிரச்சாரத்தின் அடிப்படைகளை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இச் செயலின் மூலம் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் தமிழ் மாணவர்களிடமிருந்து தங்களை அந்நியப்படுத்திக் கொண்டனரென்று குடம், குடமாய் கண்ணீர்வடிக்க வேண்டியதில்லை. இக் கூட்டத்தில் விரிவுரையாளர்களை அவமதித்ததற்கு, தமக்கு படிப்பித்த குருவை அவமதிக்கமுடியாது எனவும், எதற்கு மதிப்பளிக்காவிட்டாலும் ஒருவன் படித்த படிப்புக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் எனவும் வைக்கப்படும் குழந்தைத்தன மான வாதங்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

தமிழர் விடுதலை கூட்டணியின் தலைமைப்பீடம் கொண்டுள்ள ஆத்திரமும், பொறுப்பற்ற பிரசங்கமும் அடிப்படையில் எதனை உணர்த்துகின்றது? அரசியலில் விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படும் போது ஆக்ரோஷம் கொள்வதோ, அறிவு தடுமாறு வதோ ஒரு அரசியல் தலைவனுக்கு அழகு தருவதாகாது. மக்களினுடைய பாமரத்தன மான வழிபாடுகளில் ஊறித் திளைத்துப்போயிருக்கும் ஒரு அரசியல் தலைமை சனக் கூட்டத்திற்கு வழிகாட்டுவது சாத்தியமில்லை. நெற்றியில் இரத்தத்திலகங்கள், கழுத்து நிறைய மாலைகள், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள் போன்றவற்றிலேயே புளகாங் கிதம் கொள்கின்ற ஒரு அரசியல் தலைமை இன்றைய கட்டத்தில் எவ்வளவு நோய்க் கூருவது?

தாங்கள் மேடைகளில் முழங்க பாமரக்கூட்டம் விசிலடித்து, கைதட்டி ஆர்ப்ப ரிப்பதே அவர்கட்கு மனநிறைவைத் தருகின்றது. சீரிய விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப் படும்போது சிற்றம் கொள்வதும் கருத்துக்களின் நியாயப்பாடு பற்றிச் சிந்திக்காமல் கருத்துக்களை சொன்னவரின் ஞானத்தினை கேள்விக்கு இலக்காக்குவதும் “எப் பொருள் யார்யார் வாய் கேட்பினும் அப் பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” என்ற வள்ளுவனின் நாகரீகமான விமர்சன சிந்தனையையே இழிவுபடுத்துவதாகும்.

பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும் கண்டனத்திற்குள்ளாக்கப்படுவதனை நாம் கண்டிப்பது, அவர்கள் எமக்குப் படிப்பித்த குருக்கள் என்பதற்காகவல்ல, அவர்களது படிப்பை மதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவல்ல, குறுகிய எந்த அரசியல் நோக்கமும் அற்று அவர்கள் ஆய்வறிவு நேர்மையோடு தங்கள் வாதங்களை முன்வைத்தனர் என்ப தற்காக அவர்கள் கண்டனத்திற்குள்ளாக்கப்படுவதனையே நாம் வன்மையாகக் கண்டிக் கின்றோம் இதிலே ஆத்திரம் கொள்ள எதுவுமேயில்லை அவர்களது ஆய்வுகள் ஆழ மானவையா, அல்லவா என்பதே சர்ச்சைக்குரியது. அந்தக்கருத்துக்களிலும் முடிவுகளி லும் தமிழ்த்தலைமை கருத்து வேறுபாடு காணாமாயின் தமது வாதத்தை ஆதாரத் தோடு முன்வைக்க வேண்டுமெதவிர மாறுபட்ட கருத்துக்களை சொன்னார்கள் என்ப தற்காக அவர்களை மட்டந்தட்டுவதில் மகிழ்ச்சிகாண்பது நாகரீகமாகாது.

ஈழத்து ஊஞ்சற் பாடல்கள்.

செல்வி. இ. கண்ணம்மா.

தமிழ் சிறப்பு கலைமானி இறுதி வருடம்.

நாகரீகத்தின் மேம்பாட்டில் எம் மிடையே பல புதுமைகள் புகுத்தப் பட்டாலும் பழந்தமிழர்களின் அழியாச் செல்வங்கள் என இன்று எமக்கு கிடைக்கும் சில இலக்கியங்கள் சுவை நிரம்பியன என்பதை மறுத்தல் கடினமானது. அவற்றை ஒட்டியும் சம காலத்திற்கேற்பவும் பல இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்கின்றன. இவ்வகையில் சங்கமருவிய காலம் தொடங்கி வளர்ந்துவந்த ஒரு இலக்கியமாக ஊஞ்சலைக் கூறலாம்.

இங்கு ஊஞ்சல் எனும்போது ஊஞ்சலாடும் போது பாடப்படும் பாடலையும், ஊஞ்சலையும் குறித்து நிற்கிறது. ஊஞ்சற் பாடல்கள் மக்களிடையே வாய் மொழி மரபாக வழங்கிவந்த, இசையுடன் கலந்த பாடல்களாகும். இவை படிப்படியாக இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெறத்தொடங்கின. பிற்காலத்தில் இதற்கு இலக்கணமும் வகுக்கப்பட்டது. அதாவது ஊஞ்சல் பாடலானது ஆசிரியவிருத்தம் அல்லது கவித்தாழிசையாலானது என வரையறுக்கப்பட்டது. எனினும் ஊஞ்சல் பாடல்கள் இலக்கண அமைதிக்குட்பட்டும், அதை மீறியும் அமைந்தன.

ஊஞ்சலாவது தமிழர்வாழ் பகுதிகளில் இன்றும் இருந்துவருகின்றது. 'சயாமில்' தேசியத் திருவிழாவாக

ஊஞ்சல் விழாவைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். இதை "லோஜின்ஜா" எனசயாம் மொழியில் கூறுவர். வங்காளத்தில் "டோலாஜாத்திரை" எனக் குறிப்பிடுவர் 'டோவா' என்பது ஊஞ்சலைக் குறிக்கும். மலையாளத்தில் "திருவாதிரைக்களி" என்னும் சொற்றொடர் ஊஞ்சல் விளையாட்டைக் குறிக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கண்ணன் பிறந்த அன்று "உறியடித்திருவிழா" வை ஊஞ்சலாட்டமாகக் கொள்கின்றனர்.¹ இங்கு வைஷ்ணவர்களால் பிள்ளைப் பெருமானையங்கர்பாடிய சீரங்க நாயகஞ்சலும், கோணேரியப்பர் பாடிய சீரங்கநாயகி ஊஞ்சலும் பத்தியுடன் படிக்கப்படுகின்றது.

இதேபோன்று ஈழத்திலும் மார் கழித் திருவாதிரை நட்சியத்திரத்திலும், உற்சவத்தொடக்கம் முடிவிலும் பள்ளியறைப் பூசையிலும், மற்றும் கிராமிய மக்களிடையே சில விசேட தினக் கொண்டாட்டங்களிலும், பிராமண திருமணச்சடங்குகளிலும் ஊஞ்சலாட்டம் இருந்து வருகின்றது.

எனவே இன்று வழக்கில் உள்ள ஊஞ்சலை

1. வாய்மொழி மரபாக வழங்கிவரும் பாடல்.
2. இலக்கிய வடிவம் பெற்ற பாடல் எனப் பிரித்துப் பார்த்தல் நன்று.

வாய்மொழியாக வழங்கிவரும் ஊஞ்சல் பாடலை இன்று மிகவும் பின்தங்கிய கிராமிய தமிழ் மக்களிடையே காணலாம். இதிலும் கன்னிப்பெண்களும் சிறுவர், சிறுமியர்களுந்தான் சிறப்பிடம் பெறுகின்றனர். இவர்கள் பாடும் பாடல்கள் எவ்வித இலக்கண அமைதிக்கு முட்பட்டதல்ல. சாதாரண வழக்கில் உள்ள சொற்களை சாதாரண சம்பவத்தை அடிப்படையாகவைத்துப் பாடப்பட்டு வரும் பாடல்களாகும். இவை படிப்படியாக ஏட்டுவடிவம்பெறத் தொடங்கியதும் இலக்கிய அந்தஸ்தை எட்டிப்பிடித்தன. ஊஞ்சலானது இலக்கிய அந்தஸ்து பெற்ற வரலாற்றை சங்கமருவிய காலம்தொட்டு இன்றுவரை நாம் நோக்கலாம். ஈழத்தை அடிப்படையாகவைத்துக் கொண்டு நோக்குவோமாயின் ஈழத்தின் கிராமியப் பகுதிகளில் வாய்மொழியாக வழங்கும் பாடல்களானது தெய்வத்துடன் தொடர்புடைய பாடல்களாகவும், குடும்ப விடயங்களுடன் தொடர்புடைய பாடல்களாகவும் பாடப்படுகின்றன. கிராமியத்தில் பெரும்பாலும் கன்னிப்பெண்களே ஊஞ்சலாடுவது வழக்கம் இதை

“கடற்பரவி மணற்பரவி நடக்கமுடியாதோ
கன்னிமார்போட்ட ஊஞ்சல் ஆடிமுடியாதோ”³

எனும் அடிகள் மூலம் அறியலாம். கடவுளுடன் தொடர்புடைய பாடல் என்னும்போது வரம்வேண்டிப் பாடுவதாகவும் அதாவது

“உச்சாரக் கொப்பிலே உயர்ந்த ஊஞ்சல்
போட்டதுபோல் வைத்தாட்டப் பிள்ளை
வல்லவனே தந்தருள்வாய்”⁴

என்பதை உதாரணமாகக் காட்டலாம். குடும்பத் தொடர்புடைய பாடல்கள் என்னும்போது குடும்ப நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாக வைத்தும், கிண்டல், கேலிகள் மூலமும் சின்னஞ் சிறுக்கள் மிகக் குதூகலத்துடன் பாடியாடும் கதைப்பாடல்களாகவும் இவை அமைந்துள்ளன. சில பாடல்களை உதாரணமாகக்காட்டலாம்,

“காக்காய்க்கும் குருவிக்கும் சுழுத்திலே
கொண்டை சுடுக்கண்டாப் போடிக்கு
காதிலே கொண்டை”⁴
என கேலிப்பாடல்களாகவும்,

“சின்னக்குட்டி புருசன் சீமானும்
திப்பிலிச் சந்தைக்குப் போனானும்
அங்கே ஒருத்தியைக் கண்டானும்
ஆவட்டம் சோவட்டம் போட்டானும்
பாக்குமரத்திலே முத்தெடுத்து
வாடாமச்சான் சோறுதின்ன
போட்டிமச்சான் சட்டியிலே”⁵

போன்ற சிறுகதைப் பாடல்களையும் உதாரணமாகக் காட்டலாம். இதே போல் ஏராளமான பாடல்கள் வாய்மொழியாக வழங்கி வருதல் கண்கூடு.

அடுத்து ஊஞ்சலைப் கப்பலாக நினைந்து ஆடும் பழக்கமும் உள்ளது.

“ஆறுமுகச் சாமியை கயிருகத்திடுத்து
பன்னிரண்டு கப்பலுக்குப் பாய்மரம்நிறுத்தி

.....
போடியார் வள்ளியக்கா பீரங்கிவைக்க
அக்காளும் தங்காளும் சுக்கான்பிடிக்க”⁶

போன்ற பாடல் மூலம் அறியலாம். இவை வாய்மொழியாக கிராமியத்தில் வழங்கிவரும் பாடல்களாகும்.

இரண்டாவதான இலக்கிய அந்தஸ்தும் பெற்ற ஊஞ்சல் பாடல்களை

நோக்கும்போது, இவை ஆரம்பத்தில் வாய்மொழிமரபாக வழங்கியே இலக்கிய வடிவம் பெற்றிருக்கலாம். எம்பழந்தமிழரிடையே ஊஞ்சலாடும் பழக்கம் சங்கமருவிய காலந்தொடங்கி இருந்ததைக் கலித்தொகை வாயிலாக அறியலாம். குறிஞ்சிக் கவியில் வரும் பாடலான,

“ஊஞ்சல் ஊர்ந்தாட ஒரு நான்கு வந்த ஐய சிறிதென்னை ஊக்கியென்” 7.

என்பதை காட்டலாம். அடுத்து சிலப்பதிகாரத்தில் வாழ்த்துக் காதையில் இளங்கோ “ஊஞ்சல்வரி” என்ற ஒரு அம்சத்துக்கு இடம் கொடுத்துள்ளார். இதில் பல பெண்கள் பாட்டுடைத்தலைவனது புகழ் வீரத்தை பாடியாடுவதாக காட்டப் பட்டுள்ளது.

“சேரன் பொறையின் மலையன் திறம்பாடிக்கார் செய் குழலாட ஆடாமோ ஊசல்” 8 என்பதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

மேற்கூறியவாறு கலி சிலம்பில் ஊஞ்சலானது கிராமியத்துடன் தொடர்புடையதாக பெண்கள் பாட்டுடைத்தலைவன் புகழ் பாடியாடுவதாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் மணிவாசகர் அருளிய “திருப்பொன்னூஞ்சல்” கவனிக்கத்தக்கது. திருப்பொன்னூஞ்சல் பக்தியாக பரிணமிப்பதைக் காணலாம். இதற்கு அன்றைய சமூகப் பொருளாதார அரசியல் நெருக்கடியே காரணமாகும். அன்றைய நிலையில் மதமே முக்கியம் பெற்றது. வைதீக சமயங்களிடையேயும், பௌத்த சமண மதங்களிடையேயும்

பூசல் ஏற்பட்டது. ஒன்றிலிருந்து ஒன்று மேம்பட்டது, தம்மதமே என நிலைநாட்ட அரும்பாடுபட்டன. இந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோன்றினர். கோயில் பணியில் ஈடுபட்டனர். மக்களைத் தம்பக்கம் ஈர்க்க உணர்வுடன் தொடர்புடைய ஒரு சக்தியாக பக்தியைக் கைக்கொண்டனர். இதன் பிரதிபலிப்பே “திருப் பொன்னூஞ்சல்” ஆகும். இதில் இறைபக்தியே முனைப்பாக இருப்பதைக் காணலாம்.

இதன் பின்பு ஊஞ்சல் பிரபந்தங்களுள் ஒரு உறுப்பாக இலக்கிய அந்தஸ்தை தேடிக்கொண்டது கலம்பகத்திலும், பிள்ளைத்தமிழிலும் ஊசல் ஒரு உறுப்பாக வந்தது. கலம்பகத்தை நோக்கும்போது இறை புகழைப்பாடும் ஊஞ்சல்களும் உள, உதாரணமாக கச்சியப்பர்கலம்பகம், திருவாமத்துக்கலம்பகம். பாட்டுடைத்தலைவனான நந்தியின் புகழ் வீரத்தை கூறுவதாக நந்திக்கலம்பகம் அமைந்துள்ளது. “ஒடரிக்கண் மடநல்வீர் ஆடாமோ ஊசல் உத்தரியப்பட்டாட ஆடாமோ ஊசல்” என்பதன்மூலம் விளங்கலாம்.

பிள்ளைத்தமிழில் பெண்களுக்கே உரியான ஒரு சிறப்பம்சமாக ஊசல் அமைந்துள்ளது. மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகைப் பிள்ளைத்தமிழைக் உதாரணமாகக் கூறலாம். மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழில் பாட்டுடைத் தலைவியான மீனாட்சியம்மை,

“இருபதமும் மென்குரல் கிண்கணியும் முறையிட்டு

பொருகயலும் வடிவழகு பூத்தசந்தரவல்லி
பொன்னாசல் ஆடியருளே”
என வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளார்.

எனவே ஊஞ்சலானது கலித்
தொகை தொடங்கி பிரபந்தங்கள்
வளர்ச்சியடைந்த காலம்வரை படிப்
படியாக இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற்று
வந்திருப்பதைக் காணலாம். இலக்
கிய அந்தஸ்துப்பெற்ற ஊஞ்சல் என்ற
ரீதியில் வைத்து ஈழத்தின் ஊஞ்சல்
பாடல்களை நோக்கின், சமயரீதியிலே
ஊஞ்சல் ஒரு பிரபந்தமாக போற்றப்
படுவதைக் காணலாம். இதற்குக்
காரணம் யாதேனில் பதினைந்தாம்
நூற்றாண்டிற்குப் பின்பு எம் நாட்டில்
அந்நியர் காலடி எடுத்து வைத்த
டையே எனலாம். அந்நிய மதங்க
ளால் சைவம் களங்கப்படத் தொடங்
கியது. இப் பாரம்பரிய மதத்தை
சுட்டிக்காக்கவேண்டிய ஒருபொறுப்பு
சமகால அறிஞரிடையே ஏற்பட்டது.
இதனால் கோயிற்பணியில் ஊஞ்சல்
மூக்கியம் பெற்றது.

ஈழத்தில் சிவன், பிள்ளையார், முருகன்,
ஐயனார், வீரபத்திரர், வைரவர்,
அம்மன் போன்ற தெய்வங்கள் மீது
இருநூறுக்கு மேற்பட்ட ஊஞ்சற்
பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. காலத்
தால் முத்தியவர் என்றரீதியில் 1709ல்
கணபதி ஐயர் வட்டுக்கோட்டை
பத்திரகாளியம்மை ஊஞ்சலைப் பாடி
னார் ¹⁰ இவரைத் தொடர்ந்து
சரவணமுத்துப்புலவர், குமாரசுவாமி
முதலியார், ஏரம்பையர், சிவசம்புப்
புலவர் போன்ற ஒரு பரம்பரையைக்
கூறிக்கொள்ளலாம். இவர்களில்பலர்
ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊஞ்சல்பாடல்
களை இயற்றியுள்ளனர். குமாரசுவா

மிப்புலவர் பத்துத்தலங்கள் மீது ஊஞ்
சல் பாடலை இயற்றியுள்ளனர். இன்
றும் பலர் ஊஞ்சல் பாடலை இயற்றி
வருகின்றனர்.

எனவே ஈழத்துத் தலசம்பந்த
மான ஊஞ்சல்பாடலின் தன்மையை
சிறிது நோக்குவோமாயின், இவை
பத்துப்பாடல்கொண்ட பதிக முறை
யமைப்பில் அமைந்துள்ளன. இவற்
றின் உள்ளடக்கமாக இறைவனது
புகழ், வீரத்தை கூறுவதாக உள்
ளது. இதிகாச புராணக் கதைகள்
இவற்றில் பரக்கக் காணப்படுகின்ற
ஒரு சிறப்பம்சமாகும். உதாரணமாக.

“பாலுக்கு வேல்கொடுத்தாய்”

“நயமுடனே கயமுகனை எலியையாக்கி”

போன்ற அடிகளைக் காட்டலாம்.
அத்தோடு இறைவனது தோற்ற,
அமைப்பு, அணிகலன், ஊஞ்சலின்
அமைப்பு போன்றவையும் உள்ள
டக்கமாக உள்ளது.

தலசம்பந்தமான ஊஞ்சல்பாடல்
களைத் தவிர ஊஞ்சற்கவிதை என்ற
அமைப்பிலும் பலபாடல்கள் உள்ளன.
அரசியல் கதையை அடிப்படையாகக்
கொண்டதாக “கண்டியரசன் ஊஞ்
சல்” ¹² அமைந்துள்ளது. இதில்
கண்டியரசனதும் பூசணியினதும்கதை
யமைந்துள்ளது. இதேபோல் இதிகா
சக் கதையை அடிப்படையாகக்
கொண்டு “பாஞ்சாலி சுயவரம்”
என்ற ஊஞ்சற்கவிதை யமைந்துள்
ளது. இதில் திரௌபதியின் சுயவரம்
கூறப்பட்டுள்ளது.

“இன்பமுடனே மணமுடிக்க வென்றெண்ணி
ஆசையுள்ள பஞ்சவர் அரக்குமானிகையில்
அவியவில்லை யென்றுமுனிவோர்களா
சாய்ந்து” ¹⁴

போன்ற அடிகளை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

பொதுவாக ஊஞ்சல்பாடலின் இலக்கணத்தை நோக்கின், பிரபந்தங்களில் ஒரு உறுப்பாக ஊஞ்சல் வந்தபின்பே இலக்கணம் பாட்டியல் நூல்களில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

“அகவல் விருத்தங்கலித்தாழிசையாற்
பொலிதருகினையொடு புகலுவதாசல்”
என இலக்கண விளக்கப்பாட்டியலும்.

.....
வரன்முறை சுற்றத்தளவாம் பொன்னாசல்
வடிவுதுள்ளே
உரைசெய் கலித்தாழிசையே பொன்னாச
லென் றோதுவரே” ‘13’

என நவந்தப் பாட்டியலிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. கலித்தொகையில்வரும் பாடல் வஞ்சிப்பாவாலானது. திருப் பொன்னாசல் கலித்தாழிசையாலானது. கலம்பக உறுப்புக்களில் வரும் ஊஞ்சலானது ஆசிரிய விருத்தமும், கலித்தாழிசையிலுமானது. ஈழத்துத் தலங்கள்மேல் எழுந்த ஊஞ்சற்பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியவிருத்தத் தாலானது. ஆனால் கிராமியத் தொடர்புடைய ஊஞ்சற்பாடல்களும், சில தல சம்பந்தமான ஊஞ்சல் பாடலும் ‘தரு’ எனும் சந்தத்தை அடிப்படையாக வைத்து இயற்றியுள்ளனர். உ+மாக

“தந்தனத் தோம் தானத்தன்னு தன
—தானத்தோம் தனநான்”

என்ற தருவையும் இன்னும் இது போன்றமைந்த பல தருவையும் கூறிக்கொள்ளலாம். இத் தருவைக் கொண்டு ஊஞ்சல்வந்தன, பாஞ்சாலி

சுயவரம், கண்டியரசன் ஊஞ்சல் போன்ற ஊஞ்சற்கவிதைகளை யாத்துள்ளனர். இவ்ஊஞ்சல் பாடல்களில் ஒரு சொல், ஒரு அடி, இரு அடி மீள மீளவரும் பண்பு சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. உவமை உருவகங்களும் கையாண்டு ஊஞ்சற்பாடல்களையாத்துள்ளனர். உதாரணமாக,

“நிறையுறுதிதூண்களாக” என உருவகமும்
“தும்பியினம் போல் குழந்திருந்தனர்”
என பாஞ்சாலி சுயம்வர ஊஞ்சலில் உவமையைக் கையாண்டதை எடுத்துக்காட்டலாம். ஊஞ்சல் பாடல்களில் சொல்லலங்காரம், பொருட்சுவை, உடையனவாயும், எளிய இனிய ஓசை கலந்த நடையிலும் ஆக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

எனவே ஈழத்து ஊஞ்சற்பாடல்களை நோக்கும்போது சமயரீதியான ஊஞ்சல் பாடல்களைப் பிரபந்தமாகக் கொள்ளலாம். இதேவேளையில் வாய்மொழியாக வழங்கிவரும் பாடல்களும் இன்றுமுள்ளன. இவை ஈழத்தில் கிழக்குப்பகுதியில் சிறப்பாகவும், வடக்குப்பகுதியில் ஐதாகவும் காணலாம். இவை இலங்கைவாழ் தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும் வாழும் பகுதிகளில் காற்றில் மிதந்த கீதமாக உலவுகின்றன. எம் முதியோரின் செல்வங்களான இவற்றைத்தேடிப் பாதுகாப்பது பின்வரும் சந்ததியினரின் பாரிய பொறுப்பாகும். இன்று அந்த நிலைமை உருவாகியுள்ளமை போற்றக்கூடிய தொன்றே.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. சாயமில் திருவெம்பாவை திருப்

- பாலை பக்கம் 1, 6, 13.
தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்.
2. ஈழகேசரி 1949—1950 “ஊஞ்சல்
ஊட்டின உணர்வு”
3. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்
F. X. C. நடராசா
4. மட்டக்களப்புத் தமிழகம்
பக்கம் 41
வி. சீ. கந்தையா
5. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்
F. X. C. நடராசா
6. ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள்
F. X. C. நடராசா
7. “கலித்தொகை” “குறிஞ்சிக்கலி”
14 அடி
8. “சிலப்பதிகாரம்” வாழ்த்துக்
காதையில் ஊசல்வரி 8, 9, அடி
9. நந்திக்கலம்பகம் பக்கம் 64
பு. சி. புன்னைநாத முதலியார்,
இராமசாமிப்பிள்ளை
பதிப்பு 1968
10. ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக்களஞ்
சியம் பக். 115
11. ஸ்ரீலங்கா 1956 ஓகஸ்ட் “பாஞ்
சாலிசயவரம்” 10, 11, 12 அடி
12. ஈழகேசரி 1949—1950 “கிராமிய
இலக்கியம்” “செல்வம்”
13. இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல்
சூத்: 85

குறைவிருத்தியின் அபிவிருத்தி.

பொருளாதார அபிவிருத்தியானது, முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிப் படிகளின் வழியாக நிகழ்வதென பொதுவாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இன்று குறை அபிவிருத்தி யுற்ற நாடுகளாகக் காணப்படும் நாடுகள் வரலாற்றின் ஆரம்பத்தில் காணப்பட்ட கட்டத்தில் இன்றும் இருப்பதாகவும் இந்த கட்டத்தை இன்று அபிவிருத்தி அடைந் துள்ள நாடுகள் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தாண்டிவிட்டன என்றும் கருதப்படு கின்றது. ஆனால் ஓரளவு வரலாற்று அறிவு இருந்தாலே குறை அபிவிருத்தி சுயமா னதோ அல்லது பாரம்பரியமானதோ அல்ல என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியும். குறை அபிவிருத்தி நாடுகளின் கடந்தகாலமோ இன்றையகாலமோ இப்பொழுது அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நாடுகளின் கடந்தகாலத்தை எந்தவொரு முக்கியம்சத்தி லும் ஒத்ததாயில்லை. அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நாடுகள் அபிவிருத்தி அடையாத நாடுகளாக முன்னர் இருந்திருப்பினும் கூட குறை அபிவிருத்தியுற்ற நாடுகளாக இருந் ததில்லை. ஒரு நாட்டின் தற்கால குறை அபிவிருத்தி அதன் பொருளாதார அரசியல் சமூக பண்பாட்டு தன்மைகளல்லது அமைப்புக்களின் பிரதிபலிப்பு அல்லது விளைவு எனப் பரவலாக நம்பப்படுகின்றது. எனினும் தற்கால குறை அபிவிருத்தி பெரும்பா லும் தாய்க்கோள் சேய்க்கோள் (Metropole — Satellite) நாடுக்கிடையே கடந்த காலத்திலும் இன்றும் தொடர்ந்தும் இருக்கும் பொருளாதார உறவுகளினதும் வேறு உறவுகளினதும் வரலாற்று விளைவு என்பதை வரலாற்று ஆராய்ச்சி தெட்டத்தெளி வாக்குகின்றது. இத்தகைய உறவுகள் உலகலாவிய முதலாளித்துவ அமைப்பின் இன்றி யமையாத பகுதியுமாகும்.

‘குறைவிருத்தியும்—அபிவிருத்தியும் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்களே’

= அந்தரே குண்டர் பிராங்க்

எங்கள் உலகம் காண வாரீர்.

எங்கள் உலகம் புதுமையானது
ஆனாலும் அது இனிமையானது
ஊனமுற்றோர்க்கே அது உரிமையானது
மன உறுதியற்றோர் அங்கு செல்ல முடியாது.

எமக்கு நண்பராய் இருப்பவை சடப்பொருட்கள்
உடன்பிறப்பாய் வருபவை கற்பனைகள்
ஏக்கத்தைத் தீர்ப்பவை பெருமூச்சுக்கள்
என்றும் தொடர்வோம் என்பவை ஏமாற்றங்கள்.

சடப்பொருளுக்கும் சத்தமிருக்கும்
அவை சாத்வீக மொழிகொண்டு எம்முடன் கதைக்கும்
சலனப்படாதீர்கள் என்று உரைக்கும்
எம்மைத் துன்பங்கள் குழ்ந்துகொண்டால் சேர்ந்து சிரிக்கும்.

காதலிக்கக்கூட அங்கு களமிருக்கும்
ஆனால் காதலித்த உள்ளமெல்லாம் பாடிச் சிரிக்கும்
சாதிமத பேதமெல்லாம் சாடி ஒதுக்கும்.
சாந்தமான உள்ளத்தையே சேர்த்து அணைக்கும்.

உள்ளந்தான் காதல்கொள்ளும் அரங்கிடமாகும்
உணர்வுகள்தான் நாம் வழங்கும் சீதனமாகும்
அன்பு ஒன்றே காதலதன் அரிய சொத்தாகும்
இவை எல்லாமே சேர்ந்ததுதான் எம் இணைப்பாகும்.

வாழ்க்கையிலே பெரும்பகுதி தனிமையில் கழியும்
ஆனால் தத்துவத்தின் தாட்பரியம் புரிய அது உதவும்
தத்துவத்தின் உட்கருத்து சத்தியத்தை விளக்கும்
அக்கணமே அகன்றுவிடும் நித்தியத்தின் மோகம்.

எங்கள் உலகின் இனிமைகூற வார்த்தைகளே இல்லை
அதில் உறைகின்ற உயிர்கள்பெறும் இன்பமோ மிகக் கொள்ளை
உயிர்களின் உள்ளமெல்லாம் வெள்ளை அது உண்மை
இதர அழகை நேரே காண வாரீர் அதனுள்ளே.

மங்களராணி கிறிஸ்தோப்பர்

மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் 1979/80

அ. யேசுராசா. [இணையாசிரியர் 'அலை']

யாழ்- பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீட மாணவப் பிரதிநிதிகளுடாக விளம் பரப்பலகையில் வைக்கப்பட்ட மாணவர்களது ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டு இங்கு பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இலகுவானதும், மாணவர்களின் அக்கறைக்குரியதும், வித்தியாசமானதுமான வெளியீட்டுச் சாதனமாக விளம்பரப்பலகை அமைந்துள்ளது. பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகையில் கருத்துக்களை / இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளியிடுவதானால் பொருட் செலவுடன், குறித்த காலம் காத்திருத்தலும் வேண்டும். இத்தகைய சிரமங்களுக்குட்படாமல் தமக்குத் தோன்றிய கருத்துக்களையும், உருவாக்கிய இலக்கியப் படைப்புக்களையும் இலகுவாக மற்றவர்களின் பார்வைக்கு வைக்கவும், அதுபற்றிய அபிப்பிராயங்களை நேரில் உடனடியாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதுமான நிலைமை, கருத்து வெளிப்பாட்டினைச் செய்வதில் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதாயும், வளர்ப்பதாயும் உள்ளது. பல்கலைக்கழகச் சூழலிலும், வெளி உலகிலும் உள்ள சமூக, அரசியல் நிலைமைகளும்: தனி ஈடுபாடு, அனுபவம், அவசங்கள்சார்ந்த தனிமன உணர்வுகள் போன்றவையும் இவ் ஆக்கங்களின் அடிப்பொருள்களாக வெளிப்பாடு கொண்டுள்ளன.

கருத்துக்களும், உணர்வுகளும்

மூன்று வடிவங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன.

- (i) கட்டுரை
- (ii) கவிதை
- (iii) சிறுசிறு கூற்றுக்களாக பொன்மொழிகள் போல் அமைந்தவை.

இவற்றில் முதல் இரண்டை மட்டும் நாம் பரிசீலிக்கலாம். கட்டுரை மூன்று இடம் பெற்றுள்ளன. பல்கலைக் கழகத்தில் மகளிர் விடுதலை மன்றத்தை அமைக்கும்படியான வேண்டுகோளினைக் கொண்டது ஒரு கட்டுரை. எமது சமூகங்களில் பல்வேறு வடிவங்களில் பெண்ணடிமைத்தனம் நிலவுவதையும், இவற்றுக் கெதிராகக் குரல் எழுப்புவதிலும், அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும், கலை இலக்கிய முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு தமக்குரிய பங்கை ஆற்றுவதிலும் பெண்கள் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்பதையும்; இதற்கு முன்னேடியாகப் பல்கலைக் கழக மாணவிகளே அமைய வேண்டுமென்பதையும், இது வற்புறுத்துகிறது. பெண் வெறும் அலங்காரப்பொருளாக, இயலாமை நிறைந்தவளாக, மற்றவர்களையே சார்ந்திருக்கும் ஒரு குடும்ப இயந்திரமாக இருக்காமல் விழிப்புள்ள 'சமூகஜீவியாக' மாற வேண்டுமென்ற முற்போக்கான, தேவையான கருத்துக்கள் இதில் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளன.

அவள் அப்படித்தான் திரைப்பட விமர்சனமும் பெண்ணடிமைத் தனத்தைக் காட்டுவதான நோக்கிலேயே அமைந்துள்ளது. பிரச்சினைகள் காட்டப்பட்டாலும் சமூக, அரசியல் அடிப்படைகள் தொடரப்படாதது குறைபாடாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கலை வடிவம் என்ற முறையிலும், வழமையான பட்டியல்முறைப் படங்களிலிருந்து மாறுபட்ட அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பது பாராட்டப்பட்டிருத்தலும், கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, 'சீநோர்' நிறுவனம் என்பவற்றுக்கு மூடுவிழாவா? என்பது பற்றிய கட்டுரை தமிழீழப் பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் தடைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளையும் அதன் பின்னணியிலுள்ள அரசியற் சூழ்ச்சியினையும் அம்பலப்படுத்துகின்றது. ஸ்ரீலங்காவின் பேரினவாதிகள் எமது பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தியினைத் தடைப்படுத்தி, தங்களிலேயே தங்கி நிற்க வேண்டிய 'கையறு நிலையில்' எம்மை வைத்திருக்க நீண்ட காலமாகவே, திட்டமிட்ட முறையில் இயங்கி வருகின்றனர்; இவற்றின் மூலம் எமது உரிமைக் கொள்கைகளை மழுங்கடிக்க லாமெனவும் நினைக்கின்றனர். ஒரு முக்கிய பிரச்சினை பற்றிய அக்கறையினையும், விழிப்பினையும் இக்கட்டுரை கோரி நிற்கிறது.

அரசியல், சமூகம், கலை பற்றிய ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை வெற்றுணர்ச்சியோ, வழவழாத் தன்மையோ, இல்லாமல் அறிவு நிலைப்பட்ட கூர்மையுடன் இவை வெளிப்படுத்துவது பாராட்டத் தக்கது.

கவிதைகள் என்ற பெயரில் நாற்பது படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலானவை சிறிய வடிவிலமைந்த தனிக் கவிதைகளாகவே உள்ளன. எனினும் உள்ளடக்கச் சிறப்பும், உருவச் சீர்மையும் இயைந்ததாய் மனதிற் பதியத்தக்கதாகப் பெரும்பாலானவை அமையவில்லை. அத்தகைய கவிதைகள், காற்பங்கிற்குட்பட்டனவென்றே கூறலாம். மொத்தக் கவிதைகளையும் நோக்கும்போது மூன்று அம்சங்களை, பிரதானமாக அவற்றில் காணலாம். (அ) சாதி, சீதனம், பெண்களின் இன்னல்களிற்கெதிரான சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும்; அரசியல் நோக்குகளும், தனி மன உணர்வுகளைப் பரிமாற்றுகளும். - இவையே அதிக அளவிலான கவிதைகளில் உள்ளன.

(ஆ) இயற்கையில் ஈடுபடுதலும், கற்பனைக் காட்சிகளில் மதிமயங்கி நிற்பதுமான கற்பனைப்பாங்கானவை. - இவை மிகச் சிறிய அளவிலானவை.

(இ) கடல், வடல், திடல் என்றும்; மங்கும், பங்கும், வங்கும் என எதுகை போன்றவற்றைப் பேணியும் அர்த்தங்கள் கிதைய, யாந்திரிகமாய் மரபு முறையில் அமைந்தவை மிகச்சிலவாயிருக்க, கருத்துகளையும் உணர்வுகளையும் கட்டற்று நேரடியாக வெளிப்படுத்தும் 'புதுக்கவிதை' முறையிலேயே பெரும்பாலானவை அமைந்திருத்தல்.

முழுக் கவிதைகளிலும் பொருள், வெளிப்பாட்டுமுறை. தொற்றவைக் கப்படும் உணர்வு போன்ற பல அம்சங்களில் சில தனித்த ஆளுமைகள்

தென்படுகின்றன. இவ் ஆளுமைகளினை வெளிக்காட்டுபவர்கள் எமது கவனத்துக்குரியவர்கள், வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், கி. மங்குளராணி, சேரன், விஜயாகணேஷ் எச். எம். பாறுக், பரமேஸ் ஆகியோர் இத்தகையவர்கள்.

எழுபதுகளிற்குப் பிற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க ஈழத்துப் புதுக்கவிதையாளர்களில் ஒருவராகக் கணிக்கப்படும் ஜெயபாலனின் எட்டுக் கவிதைகள், இங்கு இடம்பெற்றுள்ளன. சமூக அக்கறையினையும், அவையமான தனி மன உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதாக இவரது கவிதைகள் அமைவது வழக்கம். இங்கும் பெண்களின் தலைப்பட்ட நிலை, சாதிச் சீர்கேடு, எமது போராட்டப் பாரம்பரியம், காதலின் பிரிவு, நம்பிக்கை போன்றனவே கவிதைகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அழகிய உவமைகளுடனும், விவரணப்பாங்குடன் வெளிப்படும் பின்னணிகளுடனுமே தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறார்: நல்ல புதுக் கவிதைகளுக்குரிய ஒத்திசைவினையும் கொண்டுள்ளதால் கவிதைகளிற் பல இதமான வருடலுடன் எமது மன திற்பதிகின்றன. 'வேலிகள் போட்ட எங்கள் கிராமம்'; 'நிலாவுக்கு'; 'ஒரு தமிழனின் பாடல்' போன்றவை நன்றாக அமைந்தவை.

".....காந்தர்வலோக எல்லையின்கீழே
வான்முடி முதலாய் மண்மடி வரைக்கும்

பறவைகள் இன்னிசை பயிலும்.
கமகமக்கும் முந்தானைகளை
பாதைகள் தோறும் நழுவவிட்டு
வண்டோடாடும் மலர்கள் சிரிக்கும்...

[வேலிகள் போட்ட எங்கள் கிராமம்]

என்பன போன்ற வரிகள் இவரது வர்ணனைத் திறனுக்கும்,

"....உழைக்கும் தமிழரே ஒன்றாவீர்
— எம்மை

ஒடுக்கும் எவரையும் உதைத்திடு
வோம்.

அழைக்கும் புரட்சியின் போர்க்கீதம்
அணி திரள்வோம்இது மக்கள்
புகம்...."

[ஒரு தமிழனின் பாடல்]

என்பன சமூக அக்கறையை வெளியிடும் உணர்வு வேகத்திற்கும், உதாரணமாகக் கூடிய வரிகள்.

எனினும் சில நீண்ட கவிதைகளிற் காணப்படும் இறுக்கமின்மையும், இறுதிப் பகுதிகளில் கருத்துக்கள் இயைபற்றமுறையில் இணைக்கப்படுவதும் காணப்படும் சில குறைகளாகும். 'லெனின் கிராட் நகரும் யாழ்ப்பாணத்துச் செம்மண் கிராமமும்': 'தொற்று நோயும் புதிய ஒருத்தியும்' 'மாயா கோவ்ஸ்கியும் நாணும்' போன்ற கவிதைகளில் இப்பலவீனங்களைக் காணலாம். இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்ட கவிதையில், நம்பிக்கை உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாக இறுதியில்,

"... என்னிடம் கேட்பின் எமக்குக்
கிடைத்த

உழைக்கும் மக்களின் எழுச்சியைப்
பாடும்

மகத்துவம் ஒன்றுக்காகவே உலகில்
கோடி இன்னல்கள் தாங்கலாம் என்
பேன்

ஏழி பிறவிகள் எடுக்கலாம் என்
பேன்...."

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

எமக்குக் கிடைத்த உழைக்கும் மக்க, னின் என்ற வரிகள் 'நம்பிக்கை' யைப் போலியாக்கிக் கவிதையைப் பல வீனமாக்கி விடுகின்றது.

ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ள கவிதையொன்றின் சாயலை இக்கவிதை கொண்டிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

பார்வைப்புலனை இழந்த, செல்வி. 'கி. மங்களராணி' நான்கு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். தனிமை உணர்வும், பெண்மை மதிப்புடன் பேணப்படுவதன் அவசியமும் அவற்றில் வெளிப்படுகின்றன. செம்மையாய் அமைந்த வையென இவற்றைக் கூறமுடியாதென்றாலும், எம்மிலும் வித்தியாசமான அனுபவ உலகைக் கொண்டுள்ள உள்ளத்தின் உணர்வுகளை இவர் நேரடியாக வெளிப்படுத்துகையில், அவற்றின் சில வரிகள் எமது மனத்தைத் தொடுகின்றன.

"....பாவை எனக்குப் பார்க்கமுடியாது.

உணர்விழந்த விழிதான்

உளமோ உணர்வை இழக்கவில்லை."

"....சடப் பொருளுக்கும் சத்தமிருக்கும்

அவை சாத்வீக மொழி கொண்டு

எம்முடன் கதைக்கும்...."

"....வாழ்க்கையில் பெரும்பகுதி தனிமையில் கழியும்.

ஆனால், தத்துவத்தின் தாற்பரியம் புரிய அது உதவும். தத்துவத்தின் உட்கருத்து சத்தியத்தை விளக்கும்...."

போன்றவை அத்தகைய வரிகள். வடிவம், பற்றியுணர்வு பேணப்பட்

டால் வித்தியாசமான அனுபவங்களைத் தரும் கவிதைகள் இவரிடமிருந்து வெளிப்படலாமெனத் தோன்றுகின்றது.

மனதிற் பதியும் 'நிலாவெளி' : 'அஞ்ஞாதவாசம்' ஆகிய இரண்டு கவிதைகளைச் சேரன் எழுதியுள்ளார். இரண்டிலுமே விவரணப் பாங்கு கையாளப்பட்டுள்ளது. இலயிப்புக் கொண்ட நிலாவெளியின் இயற்கைச் சித்திரிப்பு, இறுக்கமாகப்பரிமாற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

"....வெயில் தின்னும் கடல்
கரையில் கணதேரம்
விழிமுட
கால் தழுவி, மணல் ஏறித்
தாலாட்டுப் பாடுகின்ற
வெள்ளலைகள்
உயர்ந்தபடி தொடர்ந்தபடி
வெள்ளலைகள்!"
என்பன அதில் வரும் சில வரிகள்.

பல்கலைக்கழக இடைக்காலப் பிரிவைக் கூறும் 'அஞ்ஞாதவாச'த்தின் இறுதிப் பகுதியில் தொப்பு உண்டு; எனினும் பிரிவின் அவசங்கள் பதிகின்றன.

1979-ம் ஆண்டின் கைதடிச் சாதிக் கலவர விளைவுகளின் பால் கோபத்தையும், தொடர்ந்து வெட்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதாயுள்ள நல்ல கவிதை "விஜயா கணேஷ்" எழுதிய 'கோபுரக் கலசமும், பனைமர உச்சியும்' என்பது சமகாலப் பிரச்சினை யொன்று தாக்கமாகவே வெளிப்பாடு கண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

“...நிர்வாணங் கொண்டு
தமிழர்கள் அனைவரும்
தெருக்களில் திரிக —
மீண்டும் ஒரு தரம் ஆதி மனிதனை
நெஞ்சில் நினைத்திட,
நிர்வாணங் கொண்டு
தமிழர்கள் அனைவரும்
தெருக்களில் திரிக”

இவ்வாறு சமூக அநீதியின்
மீதான கவிஞரின் கோபம், அதைப்
பேணிக்காக்கும் எம்மவர் மீது தீவிர
மாகவே வெளிப்படுகிறது.

அழகியல் இலயிப்பும், சலிப்பின்
சோகமும் எச். எம். பாறுக்கின்
இரண்டு கவிதைகளிலும் வெளிப்படு
கின்றன. தனிக்கவிதைக்குரிய இறுக்
கம் பேணப்பட்டிருப்பதும் கவனத்
துக்குரியது. இயற்கைச் சித்தரிப்பைக்
கொண்டுள்ள ‘கன்னியாய்’ கவிதை
யும் பாராட்டத் தக்கது; ‘பரமேஸ்’
இதை எழுதியுள்ளார்.

பொதுவிடயங்களில் பெண்களின்
பங்கேற்பின் அவசியம் பற்றிய கருத்

துகள் விளம்பரப் பலகை ஆக்கங்கள்
பலவற்றிலேயே இடம் பெற்றிருந்த
போதும், ஆக மூன்று பெண்களே
தமது படைப்புகளை இடம் பெறச்
செய்துள்ளனர்: இந்த ஒதுக்கம் வர
வேற்கத் தக்கதாயில்லை. இதை
போலவே மாணவர்களின் ஆக்கங்கள்
சிலவற்றில் காணப்படும் சொற்பிழை
களும் பாரதூரமானவையாயும்,
அதிர்ச்சியூட்டுவதாயும் உள்ளன.

‘விண்ணையும் பிழக்கும் (பிளக்
கும்); நினைவுகள் கிழர்கையில்’ (கிளர்
கையில்); ‘தழைமலை குடிமையாய்ப்
பூட்டி வைத்தீர்’ (தளையிலே); ‘அணி
திரழ்வோம் இது மக்கள் யுகம்’
(அணி திரள்வோம்); ‘குறுஞ்சி மலர்
கள்’ (குறிஞ்சி); மகளிர் விடுதலை
மன்றத்தை’ (மகளிர்) போன்ற பிழை
கள் கட்டாயம் தவிர்க்கப்படவே
வேண்டும். சொற்களைச் செம்மை
யாகக் கையாளுதல் என்பதும்,
மொழி வளர்ச்சிக்குரிய ஓர் அம்சந்
தான். கலைப்படைப்பின் போதோ,
கருத்து வெளிப்பாட்டின்போதோ
திருத்தமான மொழியாட்சி இன்றி
யமையாததேயாகும்.

“As Jaffna is yet to produce a Playwright of great promise, it is the rapid
import of reputed foreign plays by a young group of enthusiastic and talented
producers that contributed towards the start of a new theatre”

Prof. K Indrapala
Ceylon Daily News. 2-8-79

எதிர்கொள்ளல்.

கவியரசன்

இணைந்து நடக்கிறோம்
மீளவும், மீளவும்.

‘சமந்தரமாய் விரிதல்’
என ரயில் பாதை,
திடீரென இணைந்து போய்
வழிமாறி,
திசைமாறி
மீண்டும் விரிதல் கூடும், எனினும்
எப்போதும்
மிகவும் மெதுவாய் நட
என உணர்த்தும்.

அரை நிலவில்,
நடக்கையில்
முதன் முதலாய் நிலம் தொடுகிற
பறவையின் இறகு போல்
மிருது வாய் என்னில்
படிந்த விரல்கள்.

பிறகும் நடத்தலில்
சூழவும்
ஆயிரம் கண் பூத்த வேலி.
அம்புகள் எறியும்.

கதைத்தலில்,
காற்றையும் நம்ப இயலாது.
காதுகள் மிதக்கும் என அஞ்சி.
எவ்லோரும்
மனது கறுத்துக் குறுகிப் போன
மனிதர்கள் தான் போல.

எனினும்,
மறுபடியும், மறுபடியும்
இணைந்தே நடக்கிறோம்
காலையில் சூரியன்
எழுவது போல.

உயரத்தால் உயர்ந்தவர்கள்.

முல்லையூரன்.

ஈழத் திருநாட்டின்
ஏற்றமிகு மலை நாட்டில்
உயர - உயர - உயர்ந்து - வாழ்வில்
தாழ்ந்து தவிப்பவர்கள்;
சமதரை மானிடத்தின்
விழி - உணர்வு - மொய்க்காது
உயர - சிறை வைத்து
வாட்டப்படும் மானுடங்கள்,
வறுமையின் - கொடும்
கோரத் தாண்டவத்தால் - பதிய
ஓட முடியாமலோ - அவர்கள்
உயர விடப்பட்டார்?
பசுமை - மிகு - கொழுந்துகளை
நுள்ளி - நுள்ளி - கொய்த
கொடுமையினாலோ - இவர்
உயரவிடப்பட்டு - வாழ்வில்
தாழ் விடப்பட்டார்?
ஈழத் திருநாட்டின்
இயங்கு - பொருள்
ஆதாரத்தின்
அடிநாதம் - இவர் - என்றோ
மிடிமையில் - தோய்க்கப்பட்டார்
உயரத்தால் - உயர்த்தப்பட்டார்,
உயர்ந்தவர்கள் - வாயுமிழந்து
தாழ்ந்தவர்கள் - எனப்பட்டு,
மலையால் - உயர்ந்தவர்கள் - எனவாகி
தாழ்விடப்பட்டார் - மேலே
தணித்து விடப்பட்டார்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்து அடிமை முறையும், அடிமை விதேஸையும்.

வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்
கலைமானி (பொருளியல் சிறப்பு) இறுதிக்குடம்.

1814ம் ஆண்டு டிசம்பர் 20ம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட 20ம் இலக்கச்சட்டம் இலங்கையில் நிலவிய அடிமை முறையை முற்று முழுதாக ஒழித்தது. இதற்கு முன்னர் அடிமை முறையைப் படிப்படியாக ஒழிப்பது தொடர்பாகப் பிரிட்டிஷ்காலனி அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்து அடிமைச் சொந்தக்காரர்களது ஒத்துழையாமையால் தோல்விகண்டது.

1844ம் ஆண்டு டிசம்பர் 20ம் திகதி வரை சட்டரீதியாக இலங்கையில் நிலவிய அடிமை முறையை அது தொடர்பான பல்வேறு பிரிட்டிஷ் சட்டங்கள் வீட்டு அடிமைகள் எனவும், கோவியர், நளவர், பள்ளர், எனப்படும் சாதிவாரியான அடிமைகள் எனவும் வகைப்படுத்தியே நோக்குகின்றன. ஜி. சி. மென்டிஸ் அடிமை முறை டச்சுக்காரர் மத்தியிலும் இலங்கைத் தமிழர்களது மத்தியிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வழக்கமாக இருந்தது எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.¹

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்கு வெளியே டச்சுக்காரரும் சுதேசிய தனவந்தர்களும் வீட்டுப் பணிகளுக்கு அடிமைகளை வைத்திருந்தனர். எனினும் தொகை ரீதியாக யாழ்ப்பாணத்து நில உடமையாளர்களின் சொந்தமாக இருந்த சாதிவாரியான பண்ணை அடிமைகளை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்து நில உடமையாளர்களாக வெள்ளாளர் இருந்தமையும் அடிமைகளாக கோவியர், நளவர், பள்ளர், சாண்டாரில் ஒரு பகுதியினர் இருந்தமையும் தேசவழமையின் பழைய பதிப்புக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாண்டாரில் அடிமையாக இருந்தவர்கள் பின்னர் கோவியருடன் சேர்த்துத் 'தோம்பு' களில் பதியப்பட்டனர்.²

1831ல் வெளியான கோல்புறாக் அவர்களது அறிக்கை சிங்களவர் மத்தியில் அடிமை முறை பொதுவாக அருகியுள்ளதாகவும் வடக்கு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மலபார் (தமிழ்)மக்களிடையே அடிமைமுறை தொடர்ந்தும் நிலவுவதாகவும் தெரிவிக்கின்றது.³

யாழ்ப்பாணத்தைத் தவிர்த்துப் பார்க்கும்போது திருகோணமலையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அடிமைகள் இருந்துள்ளனர் எனலாம். 1824ம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்புகளின்⁴ அடிப்படையில் திருகோணமலையில் 1324 அடிமைகள் இருந்துள்ளனர். இதே குடிசன மதிப்பு திருகோணமலையில் 1097 கோவியர்கள் இருந்ததாக தெரிவிக்கின்றது. கோவியர் சமூகம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்கே உரிய ஒரு புதிய அடிமைச் சாதிப் பிரிவாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்கு வெளியில் திருகோணமலையில் மட்டும் அதிகம் கோவியர்கள் காணப்

1. Mendis, G. C.; 'Introduction to Colebrook Cameron Papers,' Vol. 1 (London 1956)
2. The Tesaalamal, A Revised Edition of the Legislative Enactments of Ceylon, Vol. 1 (Colombo 1913) pp 22
3. Colebrooke, 'Report upon the administration of the Government of Ceylon.'

படுவதும் அதிகம் அடிமைகள் காணப்படுவதும் ஒன்றோடு ஒன்று சம்பந்தமற்ற விஷயங்களல்ல.

1799ம் ஆண்டு ஜனவரி 15ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட பிரகடனம் இலங்கைக்கு வெளியில் அடிமைகளை விற்பதையும் கொள்வனவு செய்வதையும் தடுத்தபோதும் இலங்கையின் உள்ளே அடிமைகளை விற்பதையும் வாங்குவதையும் அங்கீகரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் நடைமுறையில் இருந்த தேசவழமைச் சட்டமும் இதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. திருகோணமலையில் காணப்படும் வேறு ஒரு முக்கிய அம்சம் திருகோணமலையின் அடிமைச் சொந்தக் காரர்களில் பெரும் பகுதியினர் தமிழர்களாக இருப்பதாகும். யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியில் மன்றார் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் டச்சுக்காரரும் சிங்கள நகர்ப்புற செல்வந்தர்களுமே பெரும்பாலும் அடிமைச் சொந்தக் காரர்களாக இருந்தனர். இந்த விபரங்கள் 1818ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 5ம் திகதியின் 9ம் இலக்க சட்டத்தின் பின் இணைப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ள மகஜரில் காணப்படும் கையொப்பங்களை ஆராய்ந்த தன் மூலம் பெறப்பட்டது.⁴

இவற்றின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்து திருகோணமலைக்குச் சென்று குடியேறிய தமிழர்களால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட கோவிய வகுப்பை சேர்ந்த அடிமை

களை திருகோணமலையில் பெரும்பான்மையாக காணப்பட்டனர் என்பது எனது கருத்து.

உயர் சாதித் தமிழர்களை பொறுத்துக் கோவிய அடிமைகள் தீட்டற்றவர்களாதலால் வீட்டுக்குள் புழங்கக்கூடியவர்கள். இதனால் இவர்களது பெறுமதி அதிகமாக இருந்தது. வெளி வீட்டு வேலைகளில் மட்டுமன்றி, சமையல் உட்படச் சகல உள் வீட்டு வேலைகளிலும் ஈடுபடுத்தக் கூடியவர்களாக இருந்தமையால் தமிழர்களைப் பொறுத்து வீட்டு வேலைக்கான அடிமைகளுக்கான கேள்வி இவர்களுக்கே இருந்தது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வெளியே வீட்டு வேலைகள் தொடர்பாகவே அடிமை முறை நிலவியது என்பதை யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பட்ட சாதிவாரி அடிமை முறை தவிர்ந்த ஏனைய அடிமை முறையைச் சட்டங்கள் வீட்டு அடிமைகள் என வகைப்படுத்துவதன் மூலம் அறியலாம்.

எனினும் திருகோணமலையின் சமூக பொருளாதார வரலாறு ஆராய்ச்சிக்குரியது.

1824ம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்புப் புள்ளி விபரங்களின் அடிப்படையிலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நிலவிய அடிமை முறையே இலங்கையில் காணப்பட்ட அடிமை முறைமையில் மிகவும் முக்கியமானதாகக்கொள்ளப்படலாம்.

1824ம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பு புள்ளி விபரங்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

மாவட்டம்	அடிமைகளின் தொகை	மொத்த சனத்தொகை	அடிமைகளின் விகிதாசாரம்
யாழ்ப்பாணம்	15389	123188	12.46
திருகோணமலை	1324	19158	6.91
கொழும்பு	610	215260	0.28
காலி	139	74552	0.18
மன்றார்	75	22436	0.33
சிலாபம்	45	29840	0.15

மேற்படி அட்டவணை 1824ம் ஆண்டு சூடிசன மதிப்பீடுகளை⁵ அடியொற்றித் தயாரிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்து மறைத்துவைக்கப்பட்ட அடிமைகள் தொடர்பாக மேற்படி புள்ளி விபரங்கள் உண்மையில் சிறிது வழுவுள்ளதாகவே இருக்க வேண்டும் என கருதுகின்றேன். கண்டி அரசு குறித்து மொத்தச் சனத் தொகை 256835 என குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும் அடிமைகள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. சிங்கள பகுதிகள் பொறுத்து காலா காலங்களில் இந்தியாவில் இருந்து அடிமைகள் கொண்டுவரப்பட்ட பொழுதும் அங்கு நிலவிய சேவை மானிய முறையின் கீழ் அவர்களுக்கும் நிலம் வழங்கப்பட்டமையால் அங்கு அடிமைமுறை தொடர்வதற்கான வாய்ப்புகள் அருகியே இருந்தது. டச்சுக்காரர்களால் கறுவா உரிப்பதற்காக தென்னிந்தியாவில் இருந்து அடிமைகளாக கொண்டுவரப்பட்ட சாலையர்கள் சேவை மானிய முறையில் நிலம் பெற்று 'சலாகம்' என்ற சிங்கள சாதியினராக மாறினர்.⁶

சிங்கள நில உடமைமுறை சேவைமானிய முறையாக இருந்தமையால் அடிமை முறை வளர்ச்சிக்கு சாத்தியங்கள் அங்கு காணப்படவில்லை.

1663ன் டச்சுக் குறிப்புக்கள் காலிகோட்டை கட்டுவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மலபார் அடிமைகளுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டமை பற்றியும் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்த மலபார் கரையில் மேலும் அடிமைகள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டமை பற்றியும் தெரிவிக்கின்றது.⁷ இவர்களும் சிங்களவர்களாகவே மாறிவிட்டனர்.

அடிமை முறைமைபற்றி ஆராயும்போது யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியில் காணப்பட்ட வீட்டு அடிமைகள் அதிக முக்கியத்துவம் பெற மாட்டார்கள் என்பது கட்டுரை ஆசிரியரின் கருத்து. உற்பத்தியில் நேரடியாக ஒரு காரணியாக ஈடுபடுத்தப்பட்ட சாதிவாரியான யாழ்ப்பாணத்து அடிமைகள் இலங்கையில் அடிமை முறையின் தலையாய அம்சம் ஆகும்.

ஆசிய நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு தொடர்பாகவும் அடிமை முறைமை தொடர்பாகவும் கூட யாழ்ப்பாணம் மிகவும் மாறுபட்ட முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சீனாவில் அடிமைமுறைமை சமூக பரிணாம வளர்ச்சியின் காலகட்டமாக உருவாகியது ஜப்பானிலும் கொரியாவிலும் புரதான கூட்டுச் சமூகங்களில் இருந்து நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு தேரடியாகவே உருவானதில் அடிமை முறைமை குறிப்பிடத்தக்கவகையில் வளர்ச்சியடையவில்லை.⁸ இந்தியாவைப் பொறுத்து கிறிஸ்துவுக்கு முந்திய 5 நூற்றாண்டுகளில் தலவிய மகத, மௌரிய சகாப்தங்களில் அடிமை முறை அவதானிக்கப்பட்ட போதும் கி. மு. 1ம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்து கி. பி. 1ம் நூற்றாண்டு காலகட்டங்களில் குப்தர் காலத்தில் சாதிமுறைமையின் செல்வாக்கு ஓங்கியது.

இந்தியாவில் உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் பொறுத்து நீர்த்தரமான உழைப்பின் நிரம்பலை சாதி முறைமை உறுதி செய்தமையால் அடிமை முறையின் அவசியம் இருக்கவில்லை. சோழர் காலத்தில் கோவில்கள் போன்ற நிறுவனங்களுக்கு அடிமைகள் இருந்தபோதும் தலையாய ஒரு சமூக அமைப்பாக அடிமை முறைமை இருக்கவில்லை. எனினும்

5. Return of the Population of the island of Ceylon 27th January 1824 (Colombo 1827)

6. Dutch Records 1784, C. O 54/124 Puplic Records Office, London pp 499

7. Memoirs of Rijckloff Van Goens 1663-1675, Colombo (1932) pp 20-21

8. மித்திரா போல்ஸ்கிம் பிறரும்; 'சமூதாய வரலாற்றுச் சுருக்கம்,' முதல் பாகம், தமிழாக்கம் கார்த்தி (சென்னை 1968) பக்கம் 86.

9. ரோமிலா தாப்பர் வரலாறும் வக்கிரங்களும், மொழிபெயர்ப்பு ந. வானமாமலை (சென்னை 1973)

நிலைண்ட சாஸ்திரி சுருதுவதுபோல விவசாய பணியாட்களின் வாழ்வு நிலை அடிமை நிலையைவிட அதிகம் முன்னேற்றமானதாக இருக்க வில்லை என்பதை சமகாலத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாட்களின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகளை ஆராயும் ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ளவே செய்வார். ¹⁰

இத்தகைய பின்னணியில் ஆசியாவில் சமுதாய பரிணாம வளர்ச்சியால் ஏற்படாமல் இறக்குமதி செய்ததன் மூலம் ஏற்பட்ட விவசாய உற்பத்தி சார்ந்த அடிமை முறைமை யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமே காணப்பட்டது. மேலும்சாதி முறைமை நிலவிய தென் இந்திய செல்வாக்குள்ள பகுதிகளில் வீட்டு அடிமைகள் தவிர்ந்து உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் அடிமை முறைமைதலையாய ஒரு அம்சமாக யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமே காணப்பட்டது.

இதனால் உலகின் அடிமை முறைமை பற்றிய ஆய்வில் யாழ்ப்பாணம் முக்கியமான பிரதேசமாகும்.

யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப்பற்றிய போதே போத்துக்கீசர் ஆபிரிக்க அடிமை வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். தொடர்ந்து வந்த டச்சு பிரிட்டிஷ்காரர்களும் ஆபிரிக்க அடிமை வர்த்தகத்தில் ஏற்கனவே ஈடுபட்டிருந்தவர்களே. போத்துக்கீசரால் ஆபிரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பாவுக்கு 1444லிலும் தென் அமரிக்காவுக்கு 1486 களிலும் அடிமைகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். ¹¹

இதனால் இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய அடிமை முறைமையையும் அடிமை இறக்குமதியையும் தேச வழமைச் சட்டப் பிரகாரம் அங்கீகரித்தனர். பிரிட்டிஷ் காரரை பொறுத்து அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியது மேற்கிந்திய பிரிட்டிஷ் காலணிகளில் அடிமை முறை விடுதலைக்கு சார்பான பொதுசன அபிப்பிராயம் பிரிட்டனில் வளர்ச்சியடைந்த காலகட்டமாகும். இதனால் இவர்கள் படிப்படியான அடிமை விடுதலைக்கான சட்டங்களை இயற்றிய போதும் யாழ்ப்பாணத்து அடிமைச் சொந்தக்காரர்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கவில்லை. 1844ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 20ம் திகதியின் 20ம் இலக்க சட்டத்தின் மூலம் அடிமை முறைமை முற்றாக ஒழிக்கப்பட்டது. அடிமை விடுதலைபற்றிய ஆய்வுகள் 1799ல் இருந்து 1844 வரை நிறைவேற்றப்பட்ட அடிமைகள் தொடர்பான பிரகடனங்கள் சட்டமூலங்களின் அடிப்படையிலும் ¹² கோர்புறாக் அறிக்கை, உயர் நீதியரசர் சேர் அலக்சான்டர் ஜோன்ஸ்டனின் நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் ஆராயப்படவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய அடிமை முறை சாதிவாரியானதாகும் வெள்ளாளரே அடிமைச்சொந்தக்காரர்களாக இருந்தனர். பிலிப்பஸ் பத்தேயுவின் குறிப்புகள் யாழ்ப்பாணத்து அடிமைகள் மரமேறுதல் பண்ணை வேலை செய்தல் என்பவற்றில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாக தெரிவிக்கின்றது. அவர்கள் மிகவும் சுகாதாரக்கேடான சூழலில் வசித்தனர் என்றும், ஏனையவர்களைவிட சுறுத்து இருந்தனர் என்றும் தெரிவிக்கின்றது. ¹³

10. Nilakant Sastri K. A. ; 'The Colas' (Madras 1955.)

11. Davidson, Basil; 'Old AfricaRedis covered' (London 1964) pp 120.

12. A collection of Legislative acts of the Ceylon Government from 1833 to 1852, Vol. 2 (Colombo 1854).

13. Baldaeus Phillipus; 'A true and Exact Description of the great Island of Ceylon' The Historical Journal, Vol. III (Colombo 1960) pp 372.

யாழ்ப்பாணத்து குடியியல் சட்டமான தேசவழமை சட்டத்தின்பிரகாரம் அடிமைகள் விடுதலை அடைவது அடிமைச் சொந்தக் காரனின் தயவிலேயே தங்கியிருந்தது. சுதந்திரமான பிரஜை ஒருவன் வறுமைகாரணமாக விற்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே அவன் பணம் கொடுத்து மீட்கப்பட முடியும்.

தேசவழமை சட்டத்தின் பிரகாரம் அடிமைகளின் சேவைகளைப் பெறவும், அவர்களை விற்கவும், வாங்கவும், ஈடாகவைத்து பணம் பெறவும், அடிமைகளின் திருமணங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், அடிமைகளின் திருமணங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் அடிமைகளின் சொத்தை அதற்கு வாரிசில்லாத போதோ அல்லது அடிமைகள் விற்பனைசெய்யப்படும் பட்சத்தில் விற்பனைக்குமுன்போ எடுத்துக்கொள்ளவும் அடிமைச் சொந்தக் காரன் உரித்துள்ளவனாவான்.¹⁴

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்முன் அடிமை முறை தொடர்பாக கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப்படவில்லை. டச்சுகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அடிமைகளுக்கு தலைக்கு 11 பணம் இறக்குமதி வரி விதிக்கப்பட்டது.

1694—1696 காலகட்டத்தில் தென் இந்திய பஞ்சம் ஒன்றைத் தொடர்ந்து அடிமை இறக்குமதி அதிகரித்தபோது அடிமைகளிடையே அம்மை நோய் காணப்பட்டமையும், எதிர்காலத்தில் உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்படலாம் என்பது தொடர்பாகவும் யாழ்ப்பாணத்து டச்சு அதிகாரிகள் அச்சம் கொண்டிருந்த போதும் அடிமை இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என கொழும்பில் இருந்த டச்சு தேசாதிபதி

கருதவில்லை. 1694 டிசம்பருக்கும் 1696 நவம்பருக்கு இடையில் உத்தியோக பூர்வமான முறையில் மட்டும் 3589 அடிமைகள் இறக்கப்பட்டுள்ளனர். இதன்மூலம் இறக்குமதி வரியாக டச்சு கம்பனி அரசு 39424 பணம் வசூலித்துள்ளது.¹⁵ சிறை விற்பனை மூலம் ஒல்லாந்தரின் வருமானம் அதிகரித்தமையே யாழ்ப்பாண வைபவமாலையும் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁶ அடிமைமுறை தொடர்பாக பிரிட்டிஷ் காலத்துக்குமுன்னர் இறக்குமதி வரி தவிர்த்து வேறு கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவில்லை.

பிரிட்டிஷ் கம்பனி ஆட்சி இலங்கைக் கரையோர மாகாணங்களில் ஏற்பட்டதும் 1799 ஜனவரி 15ம் திகதி பிரகடனம் மூலம் அடிமைகள் இறக்குமதி செய்யப்படுவதையும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதையும் தடை செய்தது. மேற்படி குற்றத்துக்கு 500 ரிக்ஸ் டாலர் அபராதம், அபராதத்தில் பாதி அடிமைக்கும் மறுபாதி தகவல் தருபவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

மேற்படி பிரகடனம் அடிமை இறக்குமதி ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தை தடைசெய்த போதும், உள்நாட்டு அடிமைச் சந்தையை அங்கீகரித்தது. பிறநாட்டில் இருந்து வரும் ஒருவர் தனது சொந்த தேவைக்கு வேண்டிய அளவு அடிமைகளை கொண்டுவர முடியும். இதுவே அடிமை முறைக்கு சட்டரீதியாக விதிக்கப்பட்ட முதல் கட்டுப்பாடாகும்.

1801ம் ஆண்டு ஜனவரி 21ம் திகதிப் பிரகடனத்தின்படி லான்ரூட் நீதிமன்றத்தின் அடிமைக்கு சாதகமான தீர்ப்புக்கு எதிராக மேன் முறையீடு செய்யமுடியாது பாதகமான தீர்ப்புக்கு எதிராக மேன்முறை

14. The Tesawalamai, A revised edition of the Legislative Enactments of the Government of Ceylon (Colombo 1913) pp 22-24

15. Memoir of Hendrick Zwaarddecroon, 1697 (Colombo 1911) pp 29.

16. மயில்வாகனப் புலவர்; மாதகன், யாழ்ப்பாண வைபவமாலையுடைய பதிப்பாசிரியர் குலசபாநாதன் (கொழும்பு 1953) பக்கம் 93—94.

யீடு செய்யமுடியும், 1806ல் இப் பிரகடனம் வாபஸ் பெறப்பட்டமை அடிமைச் சொந்தக் காரர்களின் செல்வாக்கைக் காட்டுகின்றது.

கொழும்பு மாவட்டத்து வீட்டு அடிமைகளிடை எதிர்ப்புணர்ச்சி இருந்தமையை 1806 மே 19ம் திகதி பிரகடனம் புலப்படுத்துகிறது. அடிமைகள் தமது எஜமானர்கள் மீது பொய்க்குற்றம் சுமத்துவது அடங்காமை என்பது தொடர்பாக கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் அதேசமயம் மறுபுறமாக அடிமைகளாக தடுத்து வைக்கும் ஒருவர்மீது எசமானுக்கு போதிய சட்டரீதியான உரிமை இருக்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்துகின்றது.

அடிமைகள்பற்றிய உத்தியோக பூர்வமான பதிவு அடிமை முறை தொடர்பான சகல நடவடிக்கைகளுக்கும் அடிப்படையான தேவையாகும். 1806 ஆகஸ்ட் 14ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட 13ம் இலக்க பிரகடனம் அடிமைகளின் பதிவை கட்டாயப்படுத்துகின்றது. பதிவு செய்யப்படாத அடிமை சுதந்திரமடைவான். ஒரு அடிமை தன்னை விடை கொடுத்து விடுவிக்க இச் சட்டம் ஏற்பாடு செய்தது.

ஒரு அடிமை மாவட்ட நீதியரசர் அல்லது அரசிறை அதிகாரிமுன் தோன்றி தன்னை விடுதலை செய்வதற்கான விருப்பத்தை தெரிவிக்கலாம், அடிமையும் சொந்தக்காரரும் நியமிக்கும் இரு மத்தியஸ்தர்களின் மதிப்புக்கிணங்க விடை கொடுத்து அடிமை தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்து அடிமைகள் பொறுத்து இது நடைமுறைச்சாத்தியமாக இருக்கவில்லை என பின்னர் 1831ல் கோல்புறாக் தெரிவிக்கின்றார்.

1816 களில் உயர் நீதியரசராக இருந்த சேர் அலக்சாண்டர் ஜோன்சன் அடிமை

விடுதலைக்கு ஆதரவு திரட்டினார். இலங்கையின் அபிவிருத்தி தொடர்பான தனது பிரேரணைகளிலும் வீட்டு அடிமை முறையாழ்ப்பாணத்து சாதிவாரியான அடிமை முறை போன்ற சகல அடிமைமுறைகளும் ஒழிக்கப்படவேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தினார்.¹⁷ படிப்படியான அடிமை விடுதலைக்கு ஏற்பாடு செய்யும் முகமாக இவர் முன் வைத்த 12 ஆகஸ்ட் 1816ன் (அன்றைய இளவரசரின் பிறந்ததினம்) பின்னர் பிறக்கும் அடிமைகளின் பிள்ளைகளை விடுவிக்கும் திட்டத்தை யாழ்ப்பாணத் சுதேசிய அடிமை சொந்தக்காரர்கள் தவிர ஏனைய வீட்டு அடிமைகளின் சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக் கொண்டு அடிமை முறையை முற்றாக ஒரே அடியாக ஒழிக்காமல் படிப்படியாக ஒழிக்குமாறு விண்ணப்பித்தனர். இதற்கு 1818ன் 28ம் இலக்க சட்டம் வகை செய்ததுடன் அடிமைகளை பதிவு செய்வதை கட்டாயமாக்கியது.

1806 ம் ஆண்டின் அடிமைகளை பதிவு செய்யும் சட்டம் போலவே 1818ம் ஆண்டு சட்டமும் யாழ்ப்பாணத்து அடிமை சொந்தக்காரர்களின் நடவடிக்கைகளால் தோல்விகண்டது. 1818ம் ஆண்டு சட்டத்தின்பின் அடிமைகளை பதிவுசெய்யும் காலக்கெடு 1825 வரை பத்தத்தடவை கிறு கிறு கார காரணங்களுக்காக பின்போடப்பட்டது. உதாரணமாக மொழி பெயர்ப்பு தாமதமானமை போன்ற சாக்குப்போக்குகளை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

சேனம், வாரிசு உரிமை என்பவற்றால் யாழ்ப்பாணத்திலும் திருகோணமலையிலும் தமிழர்களிடையே அடிமைகள்மீது கூட்டு உடமை நிலவியதும் அடிமைகள் விடுதலை தொடர்பாக சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியது. 1818ம் ஆண்டின் 10ம் இலக்க சட்டம் அடிமைகள் மீது கூட்டு உடமையை இரத்

17. Johnston, Sir Alexander Proposals for Improvements in Ceylon. Ceylon Literary Registrar 11 March 1887 pp 263.

துச் செய்ததுடன் பாகப்பிரிவினைக்கும் ஏற் பாடு செய்தது.

தாமாக முன்வந்து அடிமைகளின் குழந்தைகளை விடுதலை செய்யும் சேர் அலக்சாண்டர் ஜோன்சனின் திட்டத்துக்கு யாழ்ப்பாணத்து அடிமைச் சொந்தக்காரர்கள் உடன்படாததால் யாழ்ப்பாணத்து அடிமைகளுக்கு 1821 ஏப்பிரல் 24 ம்திகதிக்குப் பின் பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளை அரசே விலைகொடுத்து வாங்கி விடுதலை செய்ய 1821ம் ஆண்டின் 10ம் இலக்க சட்டம் ஏற்பாடு செய்தது.

இதன்படி கோவிய வகுப்பை சேர்ந்த பெண் குழந்தைக்கு 3 நிக்ஸ்டாலரும் நளவ, பள்ள வகுப்பு பெண் குழந்தைகளுக்கு 2 நிக்ஸ்டாலரும் விலையாக அரசினால் செலுத்தப்பட்டதுடன் பெற்றோருக்கும் 2 நிக்ஸ்டாலர் பராமரிப்புப்பணம் கொடுக்கப்பட்டது. இச் சட்டத்தின்கீழ் 1829ல் 2211 பெண்குழந்தைகள் விடுவிக்கப்பட்டதாக கோல்புறாக் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

அடிமைப்பதிவுகள் தொடர்பாக ஆள் மாறாட்டங்களைத் தவிர்க்க 1837ம் ஆண்டின் 3ம் இலக்க சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

அடிமைகளை வயோதிப காலத்திலும் நோய்வாய்ப்பட்ட போதும் அடிமைச் சொந்தக்காரர்கள் அடிமைகளை பராமரிக்க தவறின் நீதிமன்றமே அவர்களை அடிமைச் சொந்தக்காரர்களின் செலவில் பராமரிக்க 1837ம் ஆண்டின் 3ம் இலக்க சட்டம் வகை செய்தது.

வயோதிப அடிமைகளையும் நோயாளரையும் விடுதலை செய்வதன்மூலம் மேற்படி சட்டத்தின்படியில் இருந்து தப்பும் முயற்சிகளை 1842ம் ஆண்டின் 7ம் இலக்கச்சட்டம் தடைசெய்தது. இதன்படி 50 வயதுக்கு மேற்பட்ட அடிமையையும் நோயாளியான அடிமையையும் மேற்படி அடிமைகளின் எழுத்துமூலமான சம்மதமின்றி விடுதலை செய்யமுடியாது.

உண்மையில் படிப்படியாக அடிமை விடுதலைக்கான சட்டங்கள் யாழ்ப்பாணத்து அடிமைச் சொந்தக்காரர்களின் ஒத்துழையாமையால் தோல்விசண்டது.

தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்ட பிரிட்டிஷ் காலனி அரசு தனது படிப்படியான அடிமை விடுதலை திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டு 1844ம் ஆண்டு டிசம்பர் 20ம் திகதி நிறைவேற்றிய 20ம் இலக்க சட்டத்தின் பிரகாரம் அடிமை முறையை ஒரேதடவையில் முற்றாக ஒழித்தது.

இந்தவகையில் சட்டரீதியாக அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்ட போதும் யாழ்ப்பாணத்தில் அடிமைகளுக்கு குடியிருப்பதற்கு நிலமோ சீவியத்துக்கான சுதந்திரமான மார்க்கமோ ஏற்படுத்தப்பட வில்லை. இதனால் தொடர்ந்தும் தமது எசமானர்களின் காணிகளில் குடியிருக்கவும் அவர்களது நிலத்தில் மரபுசார்ந்த தொழில்களை செய்துமே வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையில் பொருளாதார ரீதியாக அடிமை விடுதலையை 1844ம் ஆண்டு சட்டம் சாத்தியமாக்கவில்லை. இதன் தாக்கத்தை இன்றும் கூட யாழ்ப்பாணத்தின் சில பகுதிகளில் உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

கைதடி '79'

கோபுரக் கலசமும், பனைமர உச்சியும்.

விஜயாகணேஷ்.

நிர்வாணம் கொண்டு
தமிழர்கள் அனைவரும்
தெருக்களில் திரிக—
மீண்டும் ஒரு தரம் ஆதி மனிதனை
நெஞ்சில் நினைத்திட,
நிர்வாணம் கொண்டு
தமிழர்கள் அனைவரும்
தெருக்களில் திரிக....

கவனியுங்கள்...,
நேற்று மாலை என்ன நடந்தது?
கைதடிக் கிராமத் தெருக்கள் முழுவதும்
மனித, விழுமிய நாகரிகங்கள்
காற்றில் பறந்தன.....

வரம்பு நிறைய இலைகள் பரப்பிய
மிளகாய்ச் செடிகள் கொலையுண்டழிந்தன!
தமிழர்களது மான நரம்புகள்
மீண்டும் ஒரு தரம்,
மின்னால் அதிர்ந்தும்...,
பாதிப்பற்று வெறுமனே இருந்தது.

கவனியுங்கள்...
பனைமர உச்சியும்
கோபுரக் கலசமும் உயரவே உள்ளன...
அரசியல் பிழைப்பில் ஆழ்ந்து போயிருக்கும்
அனைவரும் உணர்ச்சு-
உங்கள் முதகுநாண் கலங்கள் மீதும்
சாதிப் பிரிவினைப் பூஞ்சண வலைகள்.....!

கங்கை கொண்டு,
கடாரம் வென்று
இமய உச்சியில் விற்கொடி பொறித்துத்
தலை நிமிர்வுற்ற (?) தமிழர் ஆளுமை
குனிந்த தலையுடன் அம்மணமாகத்
தெருக்களில் திரிக....!

ஆலயக் கதவுகள்,
எவருக்காவது
மூடு மேயானால்—,
கோபுரக் கலசங்கள்
சிதறி நொருங்குக.....!

மானுட ஆண்மையின்
நெற்றிக் கண்ணே
இமைதிரு! இமைதிரு.....!!

சிவ பெருமானும், பாலமுருகனும்
இன்னும் எஞ்சிய எல்லாக் கடவுளும்,
மன்மதன் உடலாய்த் தீயிலே எரிக...
மானுட ஆண்மையே இமைதிரு! இமைதிரு..!

கவனியுங்கள்;
அனைவரும் ஒன்றாய்.....
பனைமர உச்சியும்
கோபுரக் கலசமும் உயரே உள்ளன...,
உயரவே உள்ளன!!

யாழ்ப்பாணத்துச்
சராசரி இதயமே-
யாழ்ப்பாணத்தின் சராசரி
இதயமே—,
ஆயிரம் ஆயிரம் கோவில் கதவுகள்
உன்னை உள்ளே இழுத்து மூடின...!

மன்மத உடல்களாய்
அவைகள் எரியும்—,
அதுவரை,
நிர்வாணமாக, உயர்த்திய கையுடன்
தெருவில் திரிக...
தமிழர்கள்,
தமிழர்கள்—!

தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

சீரோஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,

யாழ்- பல்கலைக்கழகம்

1. ஒப்பியலாய்வும் மொழிக் குடும்பமும்.

விஞ்ஞானத் துறைகள் பலவற்றிலே ஏற்பட்ட துரிதமான வளர்ச்சி மொழி ஆய்வுத் துறையினையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே பாதிக்கலாயிற்று. மொழியாய்வு பண்டைக்காலந்தொடக்கமே நடைபெற்று வந்துள்ளது. ஆனால் மொழியாய்வுத் துறை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே விஞ்ஞானத் துறையாக உருப்பெறத் தொடங்கியது. ஏனைய விஞ்ஞானத் துறைகளில் இடம்பெற்ற கோட்பாடுகள் மொழியியல் துறையிலும் ஏற்படலாயின. தாவரவியல், விலங்கியல் போன்ற துறைகளிலே தாவரம் அல்லது விலங்கினைப் பகுப்பாய்வு செய்து அவற்றினிடையே காணப்பட்ட ஒழுங்குகளை, பண்புகளை எடுத்து விளங்கியதுபோல் மொழியினையும் பகுப்பாய்வு செய்து விளக்கினர். மொழியிலே ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைவது ஒலிமாற்றமே என்பதை அவதானித்து அம்மாற்ற ஒழுங்கினை ஒலிநியதிக் கோட்பாடாகக் காட்டினர். ஈர்ப்புக் கோட்பாடு, பிரதிபலிப்புக் கோட்பாடு போன்ற விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் போல, ஒலிநியதிக் கோட்பாடும் உருவாயிற்று. உயிரியல் துறையிலே கையாளப்பட்ட Morphology structure போன்ற கலைச் சொற்கள் மொழியியல் துறையிலும் கையாளப்பட்டன. உயிரினங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய டார்வின்னின் பரிணாமக் கொள்கை இயற்கை

மொழிகளின் தோற்ற வளர்ச்சி பற்றி ஆராயவும் வழிகாட்டிற்று. உயிரினங்களுள்ளே அடிப்படைத் தொடர்பு கொண்டனவற்றைக் குடும்பங்களாகப் பாகுபாடு செய்யும் போக்கினை அடியொற்றி தொடர்புற்ற மொழிகளைக் குடும்பங்களாக இனங்காணும் முயற்சி மொழியியல் துறையிலும் உண்டாயிற்று. வரலாற்று மொழியியல், ஒப்பீட்டு மொழியியல் ஆகிய மொழியியலின் உட்பிரிவுகள் இம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டன.

பல தொடர்புள்ள மொழிகளை நோக்கி, அம் மொழிகளின் மூல மொழி எதுவாயிருக்கலாம் என இனங்கண்டு, அம்மூல மொழியிலிருந்து மேற்குறிப்பிட்ட மொழிகள் எவ்வாறு கிளைத்து வளர்ந்தன என்று ஆராய்வது ஒப்பியல் மொழியியலாகும் 19ம் நூற்றாண்டிலே இத் துறை பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்தது. இலக்கண அமைதியிற் காணப்படும் ஒற்றுமைகள், ஒலி இயல்பு போன்ற ஒற்றுமை இயல்புகளைத் துணைக்கொண்டு மொழிகளுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளை மொழியியலாளர்கள் காண முற்பட்டனர். இவ்வாறு மொழிகளை வகைப்படுத்தும் முயற்சி 19ம் நூற்றாண்டிலே துரிதமடைந்தது. ஓகஸ்ட் சிலைர்சர் (August Schleicher 1821-68) என்பவர் மொழிகளை இருவகையிலே பாகுபாடு செய்யும் வழியினை விளக்கினார். ஒன்று,

உயிரியல் அறிஞர் குடிவழி அடிப்படையில் உயிரியற் குடும்பங்களை இனங்காணுவது போல, மொழியியற் குடும்பங்களையும் இனங்காணுதல். இரண்டாவது, வடிவாலும் பொருளாலும் ஆகிய மொழிகளை அவற்றின் அடிப்படையிலேயே பாகுபாடு செய்தல். அதனால், உலகில் உள்ள மொழிகளை அவர் மூன்று வகைகளாகப் பிரித்தார்:

1. தனிமொழி (Isolating) இலக்கண உருபுகளின்றி, ஒவ்வொரு சொல்லும் சொற்றொடரிலே சந்தர்ப்பத்துக்கேற்றபடி பொருள் பெறுதல். அவ்வாறு அச்சொற்கள் வெவ்வேறு பொருள் பெறுமிடத்து. அவற்றின் வடிவங்கள் வேறுபடா. சீன மொழியினை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர்.

2. ஒட்டுமொழி (Agglutinative) வேர்ச் சொல், இலக்கண உறுப்புக்கள் என்ற முறையிலே ஒட்டியன போற் சொற்கள் இம் மொழிகளிலே அமையும். அதனால், வேர்ச் சொல்லையும் அதனுடன் ஒட்டப்பட்ட இலக்கண உறுப்புக்களையும் இலகுவிலே தெளிவாகப் பிரிக்கலாம் தேர்களின் என்னுஞ் சொல்லிலே தேர்+கள் +இன் என உறுப்புக்களைப் பிரித்துக் காணலாம். துருக்கி மொழி, தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் போன்ற மொழிகளை இதற்கு உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்.

3. விகுதிமொழி (Inflexional): தனி மொழியிலும், ஒட்டு மொழியி

லும் காணப்படும் பண்புகள் விகுதி மொழிகளிலே காணப்படா. வடிவிலும் பொருளிலும் சொற்கள் மாறுபாடு அடைதலும், வேர்ச் சொல்லோடு இணையும் இலக்கணக் கூறுகளைப் பிரித்தறிய முடியா நிலையும் இம் மொழிகளிலே உண்டு. சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், லத்தீன் போன்ற மொழிகளை இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

சிலேட்சர் காட்டிய மொழி வகைப் பாட்டு வழிகளில் முதலாவது வகையினையே நாம் இங்கு விரிவாக நோக்கவேண்டியுள்ளது. குடிவழி அடிப்படையிலே மொழிகளுக்குரிய இயைபுகளை நோக்கி, மொழிக் குடும்பங்களை இனங்காணும் முயற்சியின் விளைவே இந்தோ-ஐரோப்பிய, செமிற்றிக், திராவிடம் போன்ற மொழிக் குடும்பங்கள் ஆகும்.

2. திராவிட மொழிக்குடும்பம்

திராவிட மொழிக் குடும்பம் பற்றிய சிந்தனை 19ம் நூற்றாண்டிலேயே ஏற்பட்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியைச் சேர்ந்த எல்லீஸ் என்பவர், தமது கட்டுரைகளில் மிக நெருங்கிய உறவுடைய ஒரு குழுவாக அமையும்முறையில் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய நான்கு மொழிகளுக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். ஆனால் திராவிடமொழிக் குடும்பம் பற்றிய தெளிவான விளக்கமான ஆய்வு 1856ல் கால்டுவெல் அவர்களின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலுடனேயே

தொடங்கிய தெனலாம். திராவிட மொழிக் குடும்பம் பற்றிய எண்ணம் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் வாழ்ந்த குமரில பட்டரின் 'ஆந்திர - திராவிட பாஷா' என்ற தொடருடனேயே தொடங்கி விட்ட தெனக் கால்டுவெல் கருதுகின்றார் (பக். 4). இக்கருத்தினை தெ. பொ. மீளட்ச்சுந்தரனார்,

“குமரிலபட்டரின் ‘தந்திர வார்த்திகா’ வில் பிழையான பாடத்தின் அடிப்படையில் கால்டுவெல், ‘ஆந்திர - திராவிட’ என்ற சொல்லைத் தெலுங்கு, தமிழ் மொழிகளைக் குறிக்கும் நோக்கத்தில் குமரிலபட்டர் பயன்படுத்தியதாகச் சொல்கிறார். அச்சொல் உண்மையில் ‘திராவிட - ஆந்திரா’ அன்று. மாறாகத் ‘திராவிட ஆதி’ (Dravida ādi = திராவிட முதலியன) என்பதேயாகும்.” (தமிழ் மொழி வரலாறு, ப. 17).

என்று மறுத்துரைக்கின்றார். தான் வாழ்ந்த நாட்டிலே வழங்கிய மொழிகளிடையே ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதை குமரிலபட்டர் கண்டு ஒரு

வேளை ‘ஆந்திர - திராவிட’ என்று கூறியிருக்கலாம். அப்படி அவர் கூறியிருந்தாலும், அம்மொழிகள் ஒரு குடும்ப மொழிகள் என்று நிரூபிக்கத் தக்க ஆய்வு கால்டுவெல் அவர்களுடனேயே தொடங்கிய தென்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்.

கால்டுவெல் தன்னுடைய நூலிலேயே பின்வரும் 12 மொழிகளைத் திராவிட மொழிக் குடும்பஞ் சார்ந்தனவாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. தமிழ்	7. துத
2. மலையாளம்	8. தோத
3. தெலுங்கு	9. கோந்த்
4. கன்னடம்	10. கூய்
5. துளு	11. ஓரான்
6. குடகு	12. ராஜ்மஹால்

ஆனால் இன்றோ இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட திராவிட மொழிகள் இனங்காணப் பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:

1. தமிழ்	2. தெலுங்கு	3. மலையாளம்
4. கன்னடம்	5. கொண்டி	6. குருக் அல்லது ஓரான்
7. துளு	8. கூய்	9. குவி அல்லது கோந்த்
10. கோயா	11. பிராகூய்	12. மால்டோ
13. குடகு	14. படகா	15. கொலமி
16. இருளா	17. குறவா	18. பார்ஜி
19. கொண்டா	20. கதபா	21. நாய்க்கி
அல்லது கூபி		
22. பெங்கோ	23. கொட்டா	24. ஒல்லாரி
25. தோடா		

மூலத் திராவிட மொழியினின்று தும்மொழிகள் யாவும் கிளைத்தெழுந்த வரலாறு பற்றிப் பல திராவிட மொழியியல் அறிஞர்கள் ஆய்வுகள் செய்து வெளியிட்டுள்ளனர் இவை கிளைத்தெழுந்த வரன்முறையிலே அவை வடதிராவிடம், மத்திய திராவிடம், தென்திராவிடம் என மூன்று உபபிரிவுக்களுக்குள் அடங்குவதாகக் கொள்ளலாம். வடமத்திய திராவிட மொழிகள் தமிழ், மலையாளம் முதலாய மொழிகளை உள்ளடக்கிய தென்திராவிட மொழிகளின்றும் பண்புகளிலே வேறுபட்டமைகின்றன.

1. மூலத் திராவிட மொழியிலே யகர மெய்யினை முதனிலையாகக் கொண்ட சொற்களில், தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய திராவிடமொழிகளிலே அவ் யகரம் மறைந்து விட்டது. (உ-ம்: யாடு, யாமை யானை). அவ்வாறு யகர மெய் மறைந்ததன் பலனாக, அதனைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற உயிர் வட திராவிடம் மத்திய திராவிடம் ஆகியவற்றில் ஏகாரமாகவும், தென்திராவிடத்தில் ஆகாரமாகவும் ஆயிற்று.

உ. ம்: யாடு

வடதிராவிடம்

மத்தியதிராவிடம்

துளு: ஏடு	(edu)
தெலுங்கு: ஏடிக்	(edika)
ஏடை	(eta)
கொண்ட்: ஏடி	(eti)
கூர்க்: ஏறு	(era)
மால்தோ: ஏறெ	(ere)
பிராகுவி: ஹேட்	(het)

2. தென்திராவிடத்தில் உயர்திணையில் ஆண், பெண், பலர் என்னும் பாற்பாகுபாடும், அஃறிணையில் ஒருமை, பன்மை என்னும் பாகுபாடும் உண்டு. ஆனால் வட, மத்திய திராவிடங்களிலே பெண்பால் அஃறிணையாகவே கருதப்படுகின்றது. உதாரணமாகத் தமிழ். மலையாளம் ஆகிய தென்திராவிட மொழிகளில் இவன், இவள், இது என மூன்று சுட்டுச் சொற்கள் அமைய, வட, மத்திய திராவிட மொழிகளான கொலாமி, கூவி ஆகியவற்றிலே பெண்பாலையும் அஃறிணை ஒருமையையும் குறிக்க ஒரு சொல்லும், ஆண்பாலைக் குறிக்க இன்னொரு சொல்லும் அமையும்;

கொலாமி; இம் (im) 'இவன்'

இத் (id) 'இவள்'

'இது'

கூவி; ஈவணி (iwasi) 'இவன்'

ஈதி (idi) 'இவள்'

'இது'

3. தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி

தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி என்பதை வாய்பாடு போல நாம் கூறி வருவது வழக்கம். அம்மொழி

தென்திராவிடம்

தமிழ்: ஆடு	(atu)
மலையாளம்: ஆடு	(atu)
கோத: ஆற்	(ar)
தோத: ஓட்	(ot)
கன்னடம்: ஆடு	(atu)
கொடகு: ஆடி	(ad)

திராவிட மொழி எனக் கருதப்படுதற்கு எத்தகைய பண்புக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டமைந்துள்ளது என்பது கூர்ந்து நோக்கற்பாலதாகும். திராவிட மொழிகளின் காணப்படும் பொது இயல்புகளைக் கால்டுவெல் தன்னுடைய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூலிலே விரிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அப் பொது இயல்புகள் யாவற்றையுமே விளக்குவதற்கு அவர் தமிழ் மொழியினையே பிரதான உதாரண மொழியாகக் கொண்டுள்ளார். இது தொடர்பாக தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் கூறிய கருத்தினை இங்கு குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

“உலகு படைக்கப்பட்ட நாளில் ஒரே மொழிதான் இருந்தது என்ற விவிய நூலின் கருத்தை நிறுவுவதற்காக இந்நூலின் பெரும் பகுதி திராவிட மொழிகளைப் பிறகுடும்ப மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதற்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ச் சொற்களின் தொன்மையும் தூய்மையும் கால்டுவெல்லைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கலாம்; எனவே பழைமையானவை என இன்று கருதப்படும் பிற திராவிட மொழிச் சொற்களுக்குப் பதில் தமிழ்ச் சொற்களே பழைமையானவை என காட்ட அவர் விழைந்தார் எனக் கருதலாம்.” (தமிழ் மொழி வரலாறு, ப. 18)

தெ. பொ. மீயின் விமர்சன நோக்கினை நாம் வரவேற்கும் அதே வேளையில், கால்டுவெல் கூறியவை தமிழ்மொழி எவ்வாறு திராவிட மொழியெனக் கொள்ளப்படலாம் என்பதற்குப் பொதுமான சான்றாதாரங்களாக அமைகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. அவற்றுட் சிலவற்றை இங்கு தருகிறோம்.

3.1. இடைவெளி நிரப்ப உடன்படுமெய்:-

திராவிட மொழிகள் எல்லாவற்றிலுமே இரண்டு உயிர் ஒலிகள் அருகருகே இடம்பெறுவதைத் தடுப்பதற்குச் சில மெய்யொலிகளை அவ்விரு உயிரொலிகளுக்கிடையே புகுத்தும் வழக்கம் காணப்படுவதாகக் கால்டுவெல் கூறுவர் (பக். 187-205). அவ்வாறு புகுத்தப்படும் மெய்களெனய், வ், ம், ர், ன், ஆகியவற்றை அவர் குறிப்பிடுவர். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் இலக்கணக்காரர் ய், வ், ஆகிய இரு உடன்படுமெய்களையே கொண்டனர். இச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ்மொழியில் உடன்படு மெய்யின் வரலாற்றினை நோக்குதல் பொருத்தமாகும். நமது ஆநியிலக்கண நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியர்.

“எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே யுடம்படுமெய்யி னுருவுகொளல் வரையார்” (எழு. 140)

என்று கூறுகின்றார். அவருடைய குத்திரத்தின் படி இரண்டு உயிர்கள் அருகருகே வருமிடத்து உடம்படு மெய் புணர்த்துதல் அவசியம் என வற்புறுத்தப்படவில்லை. “உருபுகொளல் வரையார்” என்று கூறுவதனால் அது கட்டாய நியதியாகத் தொல்காப்பியருடைய காலத்திலே நிலவவில்லையெனக் கொள்ளலாம். இந்நிலைமை தொல்காப்பியருடைய காலத்தில் மட்டுமன்றிப் பிற்காலத்திலும் சாசன வழக்கத்திலே நிலவியதற்கு ஆ. வேலுப்பிள்ளை பல ஆதாரங்கள் காட்டியுள்ளார். (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், ப. 82 - 84) கோலுக்கு, திசைஓர், தேவரடிஆர்; இறைஇல், நெற்றிஇல் ஆகியன அவர்

காட்டும் உதாரணங்களுட் சிலவாகும். இக்கால எழுத்து வழக்கிலே அச்ச வாகனம், ஆங்கில மொழி ஆகியவற்றின் செல்வாக்கின் காரணத்தினாலே சொற்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித் தெழுதும் பண்பு காணப்படுகின்றது. இதனால் ஒரு சொல்லின் இறுதியிலே உயிர் எழுத்து வந்து, அடுத்த சொல்லின் முதலிலேயும் உயிரெழுத்து வரின் அவற்றுக்கிடையே உடம்படு மெய் புணர்த்துத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக சு. வித்தியா னந்தனின் தமிழர் சார்பு என்னும் நூலில் ஒரு பந்தியினை நோக்கலாம்:

“திராவிட மக்கள் தமக்கே உரிய பல உயரிய பண்பினையும் சிறப்பினையும் உடைய ராய் இருந்தனர். ஆரிய மக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் பெருமைக்கும் பலப் பல வழிகளில் துணைபுரிந்தனர். இவ்விரு கூட்டத்தாருக்கும் உரிய பண்புகள் யாவும் ஒருங்கியந்தே இந்து நாகரிகம் என்னும் உயரிய பண்பாடு உருவாயிற்று”. (பக் 13)

இப்பந்தியிலே தமக்கே உரிய, பல உயரிய, இயைந்தே இந்து என்னுஞ் சொற்றொடர்கள் காணப்படுகின்றன. உடம்படுமெய்கள் புணர்த்தி எழுதப் படிந் அவை தமக்கேயுரிய பலவுயரிய, இயைந்தேவிந்து என அமையும். ஆனால், தமிழர் சார்பு ஆசிரியர் அவற்றைப் புணர்த்தாமல் தனிச் சொற்களாக எழுதிஉள்ளார். சொற்களுக்கிடையே உடம்படுமெய் புணர்த்தாத நிலையே இன்றைய தமிழ் வழக்கின் இயல்பாகும்.

தொல்காப்பியர் “உடம்படுமெய்யின் உருவு கொளல் வரையார்” என்று கூறிய காலம் தமிழ்மொழியிலே பாகத மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்பட்ட காலமெனக் கூறலாம்.

இதற்கு ஆ. வேலுப்பிள்ளை (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், ப. 83) டாக்டர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் விளக்கத்தினை துணையாகக் கொண்டு கொடுக்கும் விளக்கம் பொருத்தமாக அமைகின்றது:

“இரண்டு உயிரெழுத்துக்கள் இவ்வாறு தொடர்ந்து வருவதற்கு, அண்ணாமலைப் பல்லைக்கழக வெள்ளிவிழா மலரில் டாக்டர் க. கணபதிப்பிள்ளை கொடுக்கிற விளக்கம் பொருத்தமானது போலக் காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் திராவிட மொழிக்கு அயலிலேயே வழங்கி வரும் வடமொழியில், மிகப் பழைய காலத்தில், சொல்லினிடையில், இரண்டு உயிர் எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வருவதில்லை, ஆனால், பாகத மொழிக் காலத்தில், ஒரு சொல்லினுள்ளேயே, இடையில் ஒலிக்கும் சில மெய்யெழுத்துக்கள் மறைய, இரண்டு உயிர் எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வந்தன.

உதாரணங்கள் :-

சங்கதமொழி
ராஜ
ரூப

பாகதம்
ராஅ
ரூஅ

இதேமாதிரியான மாற்றம் தமிழிலும் நிழந்திருக்கலாம்.”

மேற்காட்டிய கூற்றுக்களை அடிப்படையாக வைத்து நோக்குமிடத்துத் தமிழிலும், ஏனைய திராவிட மொழிகள் போல உடம்படுமெய் புணர்த்துத் ஆரம்பத்திலே அவசியமாக இருந்திருக்க வேண்டும். தொல்காப்பியதூர உடம்படுமெய்ச் சூத்திரத்திற்கு (ரூ. 14⁰) உரை எழுதிய நச்சினர்க்கினியார்.

“அவை யகரமும் வகரமுமென்பது முதநூல் பற்றிக் கோடும்.

‘உடம்படு மெய்யே யகர வகர முயிர்முதன் மொழிவருங் காலையான்’ எனவும்,

‘இறுதியு முதலு முயிர்நிலை வரினே
யுறுமென மொழிப வுடம்படு மெய்யே’’
எனவுங் கூறினாராகலின். உயிர்க்குள் இகர
ஈகார ஐகார ஈறு யகர உடம்படுமெய்
கொள்ளும் ஏகாரம், யகாரமும் வகாரமும்
கொள்ளும் அல்லன வெல்லாம் வகர உடம்
படுமெய்யே கொள்ளுமென்று உணர்க.’’

என்று கூறுவதை நோக்குக. இதனால்,
தொல்காப்பியருக்கு முன்னர் உடம்
படுமெய் புணர்த்துதல் அவசிய நியதி
யாக அமைந்திருக்க, பாகத மொழிச்
செல்வாக்கினு லேற்பட்ட தமிழ்
மொழியின் இலக்கணத்தைக் கூற
வந்த தொல்காப்பியர் காலத்திலே
அது அவசிய விதியாக அற்றிருக்க
லாம் என எண்ண இடமுண்டு.

அத்துடன் கி. மு. மூன்றாம்
இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த
தெனக் கருதப்படும் குகைக் கல்வெட்
டுக்களின் மொழியும் உடம்படுமெய்
தொடர்பாகத் தொல்காப்பியர் கால
மொழியை ஒத்ததாகவே காணப்படு
கின்றது. குகைக் கல்வெட்டு மொழி
யிலே உடம்படுமெய் புணர்த்துதல்
அவசியமாகக் கொள்ளப்படவில்லை.
உதாரணமாக “நிகமத்தோர் கொட்
டிஓர்” என்னுந் தொடரில் “கொட்டி
ஓர்” என்னுஞ் சொல்லில் இஓ
என்னும் உயிர்கள் அருகருகே வந்துள்
ளன. தொல்காப்பியர் இலக்கணம்
வகுத்த மொழியிலும் உயிர் ஒலிகள்
அருகருகே இடம்பெறும் சந்தர்ப்பங்
கள் இருந்துள்ளன. எனினும், தொல்
காப்பியச் சூத்திரம், அதற்குரிய
உரை, தன் காலத்து வழக்கு ஆகிய
வற்றை நோக்கிய நன்னூலார்.

“இஈஜ வழி யவ்வு மேனை
உயிர்வழி வவ்வு மேமுனில் விருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென்றாகும்.”
(குத். 162)

உடம்படுமெய் புகுத்துதல் ஓர் அவ
சிய நியதியாகக் குறிப்பிடுவர். ய், வ்
ஆகிய இரண்டினையுமே தமிழ் இலக்
கணகாரர் உடம்படுமெய்களெனக்
கொண்டனர். ஆனால், தமிழ் மொழி
யின் வழக்குகள் யாவற்றையும் நன்கு
உற்று நோக்கின், ய், வ் ஆகியன மட்
டுமன்றி ம், ற், ன் ஆகிய மொய்யொ
லிகள் கூட உடம்படுமெய்களாகத்
தமிழ் மொழியிலே இடம்பெறுவ
தைக் காணலாம். இவை பெரும்
பாலும் பேச்சு வழக்கிலேயே இடம்
பெறுகின்றன. பேச்சு வழக்குக்கு இலக்
கணம் வகுக்காத நமது இலக்கணகா
ரர் இவற்றைக் குறியாது விட்டனர்.
என்னஃது என்னுந் தொடர் என்
னமோ என மகர உடம்படுமெய்
பெற்றுத் தமிழ் பேச்சு வழக்கிலே
கையாளப்படுகின்றது. கா+உம் என்
னும் தொடர் வகரமோ யகரமோ
பெறுது ரகர உடம்படு மெய் பெற்
றே காரும் என அமைகின்றது. இவ்
வுதாரணத்தைக் காட்டுவெல் (பக்
204) எடுத்தாண்டுள்ளார். தமிழில்,
னகரம் ‘உடம்படுமெய்யாக வருவது
பற்றிக் காட்டுவெல் (பக் 201) பின்
வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

“தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தால்
இதற்கு மேலும் ஒரு புதுமையைக் காண
லாம். ‘வ’ க்ரத்துக்குப் பதிலாக, ‘ன’
க்ரத்தை மேற்கொள்ளும் முறை தமிழில்
காணப்படும். தமிழ் அஃறிணைப் பன்மைச்
சுட்டு ‘அவை’ என்பதேயாதலின், அம்
மொழி அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று
விசுதியாக ‘அவை’ அல்லது அதன் தொன்
மை வடிவாகிய ‘அவ்’ என்பதே வருதல்

வேண்டும், ஆனால், அதற்குப்பதிலாக, 'அன்' என்பதே வருகிறது. 'அ' கரச் சுட்டுக்கும் அஃற்றைப் பன்மைக்கும் இடையே 'வ' கரத்திற்கு பதிலாக, 'ன்' கரமே உடம்படுமெய்யாக வந்துள்ளது. 'இருக்கின்றவ' என வருவதற்குப் பதிலாக 'இருக்கின்றன்' என்பதே வரும்.'

தமிழ் இலக்கணகாரர் 'இருக்கின்றன்' என்னும் சொல்லில் வரும் ன கரத்தை 'அன்' எனுஞ் சாரியையின் ஒரெழுத்தாகவே கொள்வர். சாரியை பற்றிய தமிழ் இலக்கணகாரரின் கொள்கை தனியே ஆராயப்பட வேண்டும். எனினும் அவர்களுடைய கொள்கை தெளிவற்றதாயுள்ளது, என்பதே எமது அபிப்பிராயம். அதனால், கால்டுவெல் கூறும் கருத்துப் பொருத்தமானது எனவே கொள்ளவேண்டும்.

3. 2. மென்மை புகுத்துதல்

வல்லெழுத்துக்களின் வல்லொலி ஆற்றலைக் குறைக்க மூக்கின எழுத்துக்களை புகுத்தும் இயல்பு திராவிட மொழிகளுக்கு உண்டெனக் கால்டுவெல் (பக். 192-197) கூறுவர். இப்பண்பு தமிழ்மொழியிலும் நன்கு காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக சிலப்பதிகாரம், குரக்குப் பட்டை என்னும் தொடர்களை நோக்குக. இவற்றைப் பகுபதங்களாகப் பிரிக்குமிடத்து,

சிலப்பு + அதிகாரம் குரக்கு + பட்டை என்றே அமையும். சிலப்பு, குரக்கு என்பனவே பழையவடிவங்களாக, அதாவது, மூலத் திராவிடமொழிவடிவங்களாக அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், தமிழ்மொழியில் அச் சொற்களிலுள்ள வன் மையைக் குறைப்பதற்காக, சிலப்பு, குரக்கு

என மென்கை புகுத்தி அச் சொற்களை நாம் வழங்கின்றோம். கு, டு, து, று ஆகிய ஈறுகளையுடைய ஈரெழுத்து சொற்கள் புதிய ஆக்கம் பெறுமிடத்து ஈறு இரட்டிப்பது இயல்பாகும். பகு என்னும் வினையடிபெயர்ச் சொல்லாக ஆக்கம் பெறுமிடத்து பக்கு எனவே அமையவேண்டும். ஆனால், மென்மை புகுத்தும் பண்பு காரணமாக அச் சொல் பங்கு என அமைகின்றது.

4. தமிழ் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளும்.

திராவிடமொழிகள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்தே கிளைத்தெழுந்தன என்னுங் கருத்தினைக் கால்டுவெல் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளார். திராவிட மொழிகள் இலக்கண அமைப்பு முறையிலே இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து வேறுனவை என்று விளக்குதற்கு காட்டக் கூடிய ஆதாரங்கள் யாவற்றையுமே தமிழ்மொழியில் இருந்து பெறக்கூடியதாயுள்ளது. அவ்வாறு காட்டப்படும் வேறுபாடுகள் பின்வருமாறு:

1. எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்குமிடையே தீணை, பால், எண், இடம் என்ற வகையிலே இயைபு தமிழ்மொழியிலே காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக:

அவன் வந்தான்
அவள் வந்தாள்
அது வந்தது

என்னும் வாக்கியங்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுள் ஒன்றாகிய ஆங்கில மொழியிலே,

He came
She came
It came

எனவே அமையும். தமிழ்மொழியில் பயனிலையிலே வந்தான். வந்தான், வந்தது என்னும் வேறுபாடுகள் ஆங்கில வாக்கியங்களில் பயனிலையிலே காணப்படவில்லை. இது போலவே ஏனைய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் இவ்வியல்பு காணப்படுகின்றது.

2. தமிழ்மொழியில் பெயர்ச்சொல்வினை விசேடித்து வரும் அடைபெயர்ச் சொல் கொள்ளும் இலக்கண இயல்பினைப் பெறுவதில்லை. ஆனால் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் அப்படி உண்டு. ஜெர்மன் மொழியில், Der Man Und Die Frau என அமையும், தொடரினை நோக்குக. Man என்பதனை விசேடிக்க Der என்பதும், Frau என்பதனை விசேடிக்க Die என்பதும் இடம் பெறுகின்றன. அத்தொடரினைத் தமிழ்மொழியிலே

ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் என்று பெயர்த்து விடலாம். ஆண், பெண் என்னுஞ் சொற்களுக்கு முன்வரும் அடை ஒரு என்னும் ஒரே சொல்தான். ஆனால் ஜெர்மன் மொழியில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வெவ்வேறடைகள் இடம் பெறுகின்றன.

தமிழ்மொழியிற் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமை உருபேற்குமிடத்து அதற்கு முன்னர் வரும் அடையும் அதே வேற்றுமை உரு

பினை ஏற்கும் வழக்கம் இல்லை. ஆனால் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளிலே இவ்வழக்கம் உண்டு. சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து ஓர் உதாரணத்தைக் காட்டலாம்.

க்ருஷ்ணம் காகம்

என்னும் தொடரினை நோக்குக. காக என்னும் பெயர்ச்சொல் க்ருஷ்ண என்னும் அடையினைப் பெறுகின்றது. பெயர்ச்சொல் ம் என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபினை ஏற்கும் போது அதற்கு முன்னுள்ள அடையும் அவ்வுருபினை ஏற்கின்றது. அதனால் க்ருஷ்ண காக என்னுந் தொடர்க்ருஷ்ணம் காகம் என ஆகிறது. ஆனால் தமிழிலோ அத் தொடரை மொழிபெயர்க்குமிடத்துக் கறுப்புக் காகத்தை என்றுதான் கூறுவோம். இங்கு கறுப்பு என்னும் அடைச்சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஏற்பதில்லை.

3. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் அடுக்காக வருமிடத்து இறுதிப் பெயர்ச்சொல்லுக்கு முன்பாக இணைப்பிடைச் சொல் ஒன்றினை வழங்குதல் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளிலே காணப்படும் இயல்பாகும். உதாரணத்துக்குப் பின்வரும் ஆங்கில தொடரினை நோக்குக:- Rama, Lakshmans, Sita, and Hanuman மேற்காட்டிய தொடரிலே and எனும் இணைப்பிடைச்சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ்மொழியிலோ அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே ஒவ்வொரு பெயர்ச் சொல்லுடனும் எண்ணும்மை சேர்த்தல் வழக்காகும். மேற்காட்டிய ஆங்கிலத்

தொடரைத் தமிழிலே மொழி
பெயர்ப்பின்,

ராமனும் லட்சுமணனும்
சீதையும் அனுமனும் என
அமையும்.

4. தமிழ்மொழியிலே ஒன்றுக்கு மேற்
பட்ட அடிப்படை வாக்கியங்
களை இணைத்துத் தொடர்வாக்
கியமாக்குமிடத்து எச்சங்களே
அவற்றைத் தொடர்புறுத்திச்
செல்கின்றன. ஆனால் இந்தோ-
ஐரோப்பிய மொழிகளிலே
இணைப்பிடைச் சொற்களே
பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படு
கின்றன. உதாரணமாக,
செல்வி பாடசாலைக்குப் போனான்
நான் செல்வியைக் கண்டேன்
என்னும் இருவாக்கியங்களும்
இணையுமிடத்து,

நான் பாடசாலைக்குப் போன
செல்வியைக் கண்டேன் என
அமையும். ஆனால் ஆங்கிலத்
திலே இவ்வாக்கியங்கள் இணையு
மிடத்து இணைப்பிடைச்சொல்
உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

Selvi went to School

I saw Selvi

என்னும் இரு வாக்கியங்களும்
இணைந்து ஒரு தொடர்வாக்கிய
மாக அமையும் போது,

I saw Selvi who went to School

என who என்னும் இணைப்பி
டைச் சொல் பயன் படுத்தப்
படுகின்றது.

5. தமிழிலே எதிர்மறை வினை
யுண்டு. தமிழ் வினைச்சொல்லைப்
பாகுபாடு செய்யுமிடத்து, அப்
பாகுபாட்டினுள் எதிர்மறை
வினையும் ஒன்றாக அமையும்.

“அவரோ வாரார்.....”
என்னுஞ் சங்கப் பாடலடியில்
வாரார் என்பது எதிர்மறை வினை
முற்றாக அமைகின்றது. இன்று
எங்களுடைய பேச்சுவழக்கில்
அது வரார் என்று அமையும்.
ஆனால், இந்தோ - ஐரோப்பிய
மொழிகளில் எதிர்மறையைக்
குறிக்க அதற்கென ஒரு தனிச்
சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது,
Not (ஆங்கிலத்தில்
Nicht (ஜெர்மன் மொழிகளில்)
Na (சமஸ்கிருதத்தில்)
Nä (சிங்களத்தில்)

மேற்காட்டியவாறு திராவிட
மொழிகளுக்கும் இந்தோ -
ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு
மிடையே பல வேறுபாடுக
ளுண்டு. இவ் வேறுபாடுகளை
விளக்குவதற்குத் தமிழ் மொழி
யிலிருந்தே எல்லாச் சான்றாதா
ரங்களையும் கொடுக்கக் கூடியதா
யுள்ளது.

அவன் ஒரு சாதாரண இலங்கைத் தமிழன்

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்

தென்றல் படுத்துறங்கும் துறை
கடற் போர்வை சரிய தேன்நிலவு தலைதூக்கும்.
தலை தூக்கும் நிலாவுக்கு மடல் எழுதும் தாழம்பூ.
நான் நீ எனமுந்திக் கோடி அலை தொட்டோடும்,
தென் இந்தியக் கரை,
தொடுவான் வரை நீண்ட வெறுமைக்கும் அப்பாலே
ஈழமாம் தாய் மண்ணில்
இதே அலைகள் தொடுகிறதும்,
பின்னே கறுத்த பனந்தோப்பில்
காக்கிச் சட்டைப் பிசாசுகள் உலாவுவதும்
ஒடுக்கப்பட்ட ஓரினத்தின் சடக்குரலும்
மனக் கண்ணில் நிழலாட
என்ன தவமோ இருக்கின்றான்
இளமலை.....
பூமி வெடித்து பெருமூச்செறியும்
கொடிய வறட்சிக் கோடை நாட்களிலும்,
விரக்தியடையாது
வரம்புகள் கட்டி வாய்க்கால் அமைப்பவன்
அவனது அப்பன்
புல்லைத் தின்ற பஞ்ச நாட்களிலும்
விதை நெல்லைப் பேணிய உழத்தியின் மகன் அவன்
மனத்திடன் என்பது வம்ச உரித்து.
இவனுமோர் இனைய உழவனாவான்.
காண்டபத்தை கால்களில் வைத்து
சரணாகதியடைந்த விசயர்களாலே
அம்புகள் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதால்
இவனது நண்பர் பலரது மனைவியர்
அந்தக் கொடிய இரவுவேளைகளில்
தாலி இழந்தார்.
கரணம் தப்பி இருப்பினும் இவனையும்
காகமும் நாய்களும் பசியாறி இருக்கலாம்.
எனினும் இவனைப் புகழ்ந்து பாட
சிறப் பேதுமில்லை.
பாலஸ்தீன எல்லைகள் தாண்டி
பாலை மணலிலும் ஆயிரம் இவன் போல்.

தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியத்தில் உமறுப்புலவர்.

பாலசுகுமார்,

கலைமானி (தமிழ் சிறப்பு), மூன்றாம் வருடம்.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பைப் பொறுத்த வரையில் இஸ்லாமியப் புலவர்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களேப் பொறுத்தவரையில் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களுக்கும் இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கும் இஸ்லாமிய புலவர்களுக்கும் கொடுக்கத் தவறிவிட்டனர். என்றே சொல்ல வேண்டும். சமகாலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இஸ்லாமிய புலவர்களும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் பெரிதும் பேசப்படுவது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சமாகும்-

தமிழ் இலக்கிய மரபின் அடியாகவே இஸ்லாமியப் புலவர்கள் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். தமிழில் வழங்கிய இலக்கிய வடிவங்களை அடிப்படையாக வைத்துத் தங்கள் இலக்கியங்களை யாத்தனர். உதாரணமாக காப்பியம், ஆற்றுப்படை, அந்தாதி, பின்னைத்தமிழ், சலம்பகம், அம்மானை, மாலை, ஊசல், திருப்புகழ், கும்மி, தாலாட்டு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம் படைப்போர் என்ற புதிய இலக்கிய வடிவத்தினையும் தமிழுக்கு கொண்டுவந்தனர். சில அரபுப் பெயர்களைக் கொண்ட இலக்கியங்களையும் படைத்தனர். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனேகம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களையே தலைவராகக் கொண்டவை, இவை தவிர இஸ்லாமிய மதக்கோட்பாடுகள் / உண்மைகள் என்பனவற்றையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இஸ்லாமிய புலவர்கள் தமிழில் உள்ள எல்லாவகையான யாப்புச் சீரையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அதிகமான அரபுச்சொற்கள் இந்த இலக்கியங்களிடையே பயன்படுத்தியுள்ளமையும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும் பயன்படுத்திய அரபுச் சொற்களில் அனேகமானவை சமயம் சார்ந்ததாகத்தான் அமைந்துள்ளன.

ஒரு மொழி இலக்கியத்தின் வரலாற்றில் புலவனொருவன் வகிக்கும் இடம் பற்றி ஆராயும்போது,

- (1) அம்மொழி இலக்கிய மரபுகளை அவன் எவ்வாறு பெற்றுப் பேணிஞன்.
- (2) பண்டைய மரபையும் பாரம்பரியத்தையும் தன் நூற்பெயருடன் சேர்த்து எத்தகைய ஓர் படைப்பினை தோற்றுவித்தான்.
- (3) அவ்வாறு அவன் தோற்றுவித்த இலக்கியம் பின்னர் அம் மொழி இலக்கிய வரலாற்றினைப் பாதித்தல்.

உமறுப்புலவர் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெறும் இடத்தினை அறிய முற்படும் பொழுது

- (1) உமறுப்புலவர் யார்?
- (2) அவர் எக்காலத்தில் வாழ்ந்தார்?
- (3) அவர் படைப்புக்கள் எவை?
- (4) அப்படைப்பு அவருக்குப் பின்னர் வரும்புலவர்களை எவ்வாறு பாதித்தது, அவர் படைப்புப்பற்றிப் பிற்காலப் புலவர்கள் கூறியன யாவை? என்பன பற்றி ஆராய்தல் அவசியமாகும்.

உமறுப் புலவர்:

மேலைத் தேச விமர்சன முறைகளைப் பொறுத்த வரையில் இலக்கியத்தை விமர்சிக்கும்பொழுது எழுத்தாளரை வைத்துக் கொண்டுதான் இலக்கியத்தை மதிப்பிடுவார்கள். இத்தகைய மரபு இந்திய மரபில் குறிப்பாக தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியத்தில் இல்லையாதலால் இலக்கியக் கர்த்தாக்களுடைய வரலாறு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் அருகியே காணப்படுகின்றது. அத்தகைய வரலாறுகள் பேணப்படாதவையாகப் போய்விட்டன. ஆனாலும் மேல்நாட்டு ஆதிக்கம் தமிழ்நாட்டில் வலுப் பெற்ற பின்பு ஆசிரியர்களை வைத்து இலக்

கியத்தைப் பார்க்கும் பண்பு ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டது. இத்தகைய புதிய நிலைமைகளினால் சென்ற சில நூற்றாண்டுப் புலவர்களின் வரலாறுகள் எமக்கு ஓரளவு கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன.

உமறுப்புலவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு சிற்றூரான நாகலாபுரத்தில் மாப்பின்னா முகம்மது, நெயிலூர் பிள்ளையின் புத்திரராக வாசனைப்பொருள் விற்கும் குலத்தில் தோன்றினார் என்று ஒரு பாடல் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது. உமறுப்புலவர் எட்டயபுரம் சமஸ்தானப் புலவர், கடிகை முத்துப்புலவரிடம் தமிழ் பயின்றார். இவர் எட்டயபுர வேந்தரின் அவைக்களப் புலவராக இருந்தார்.

காலம்:- உமறுப்புலவர் அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் 17-ஆம் நூற்றாண்டாகும். ஹிஜ்ரி 1052-ம் ஆண்டு (கி.பி. 1642) பிறந்தார். ஹிஜ்ரி 1115-ம் ஆண்டு (கி.பி. 1703) எட்டயபுரத்தில் இறந்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது. உமறுப்புலவர் சேதக்காதி என்று வழங்கப்பட்ட செய்கப்துல் காதீர்மர்க்காயர் காலத்தவர் என்றும் கூறுவர். ஆனால் சேதக்காதிபற்றி சீரூப்புராணத்தில் எத்தகையசெய்தியையும் நாம் காண முடியவில்லை. அவர் அபுல்காசிம் மர்க்காயர் என்றவருடைய ஆதரவில்தான் சீரூப்புராணத்தை அரங்கேற்றினர் என்பதை சில பாடங்களில் இருந்து அறிய முடிகிறது. உமறுப்புலவர் வாழ்ந்த 17-ம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மத்தியில் புராண இலக்கியங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இக்காலத்து இதிகாசகதைகளை படித்து அதற்கு விளக்கம் சொல்வதையும் சமயப்பணியாகக் கருதிவந்தனர். பதினாறாம் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் தோன்றிய அரிச்சந்திர புராணம், திருப்பரங்கிரிப் புராணம், திருவிளையாடற்புராணம் என்பன பன்சைவசமய மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இத்தகைய சூழலில் வாழ்ந்த உமறுப்புலவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் சூழல், கல்வி, பண்பாடு என்பன வளர்ச்சியடையும் புராண இதிகாசப் போக்கை மனதில் கொண்டு தானும் இஸ்

லாமிய பண்பாடு, இஸ்லாமிய பாரம்பரிய மரபுக்கேற்ப ஒரு நூல் இயற்றினார்.

படைப்புக்கள்:-

சீரூப்புராணம் என்று போற்றப்படும் பெரும் இலக்கிய நூலையும், மற்றும் முதுமொழிமாலே, சேதக்காதிமீது திருமணவாழ்த்து ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். ஆனாலும் அவர் பெருமையை உணர்த்தி நிற்பது சீரூப்புராணமேயாகும். சீரூ என்பது சேற்த என்ற அறபுச் சொல்லில இருந்து வந்தது. சேரத் சரிதை வரலாறு எனப் பொருள்படும். ஸீரதுன்னபி (நபியின் வரலாறு) என்பதன் சுருக்கமே சீரூ என்பது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வரலாற்றை எடுத்துரைப்பது சீரூப்புராணம்.

சீரூப்புராணம் மூன்று காண்டங்களை உடையது. 5027 பாடல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. விவாதத்துக் காண்டம் முகமது நபியின் பிறப்பு இளமைப்பருவம் பற்றிக் கூறுவது. இருபத்து நாலு படலங்களையும் 1239 செய்யுட்களையும் கொண்டது. நுபுவத்துக்காண்டம், இருபத்தைந்து படலங்களையும் 1105 செய்யுட்களையும் கொண்டது. ஹிஜ்ரித்துக்காண்டம் நாதபத்தேழு படலங்களையும் 2683 செய்யுட்களையும் கொண்டது. உமறுப்புலவர் நபிகள் நாயகத்தின் முழு வரலாற்றையுமே கூறவில்லை. ஊரணி கூட்டத்தார் படலத்துடன் நின்றுவிடுகிறது. பனி அகமது மர்க்காயர், செய்கப்துல் காதர் நெயிலூர், லெப்பை ஆலிம் மொன்னா முகம்மது காதீர் சத்தாரி ஆகியோர் நபிகள் வரலாற்றின் எஞ்சிய பகுதிகளைப் பாடி உமறுப்புலவர் தொடக்கிய பணியினை முடிபுறச் செய்தனர். அவர் பாடிய இச்சீரூப்புராணமே அவரையும் பெரியவராக்குகின்றது. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தையும் பெருமைக்குரியதாக்குகின்றது.

பிற்காலப்பாதிப்பு:-

சீரூப்புராணம் தனக்குப் பின்வந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை பெரிதும் பாதித்திருக்கிறதென்றே சொல்லவேண்டும். எப்படி தமிழ்புலவர்கள் கம்பனைப் போற்றினர்களோ, போற்றுகின்றார்களோ அதேபோல்

உமறுப்புலவரை இஸ்லாமியப் புலவர்கள் போற்றுகின்றனர். சீரூப்புராணத்தை அச்சியற்றியவரான புலவர் நாயகம் செய்து அப்துல் காதர் நயினர் லெப்பை ஆலிம்புலவர் ஆவர். இப்பெரும் புலவர் உமறுப்புலவரை பாரட்டிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“.....சீரூவென்ன
முதலால் நாமமே நாட்டி முதுபயன்
அறம் பொருள் இன்பம் வீட்களைத்து
மடங்கிய
திறம் பெரும் காப்பியம் செய்தனர்”

ஒரு புலவர் பின்வமாறு கூறுகிறார்.

“திருமால் அவதாரம் செங்கமலக்கண்ணன்
பெருமை சேர் காவியத்தைப் பேசும்
குருமார்க்கே
வார்புடைய சேறவால் வாய்மை
வயங்கலே
தேர்ந்தாரே அன்னோர் தெளிந்து”

“கம்பநாடாருடைய இராமபக்தியை
வீட உமறுப் புலவரின் காதாவனம்
கருணைவள்ளல் நபிகள் நாயகம் அவர்க
ளிடம் அளவிலா வகையில் புகழ் நிரப்பிக்
காணப்படுகின்றது.”

இப்படிக்கூறுகிறார்.

எஸ். ஏ. செய்யது ஹசன் மௌலானா.

“உமறுப்புலவர் என்னும் ஓங்கிய கீர்த்தியின் உயர்ந்த நாவலராவார்”

என்கிறார். ஜே. எம். எம். அப்துல்காதர்.

சீரூப்புராணத்தின் செல்வாக்கு பின்வந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இவருக்குப் பின்வந்த புலவர்கள் இவரைப் பின்பற்றி பல இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை பல புலவர்களும் கருவாகக் கொண்டு இலக்கியம் யாத்தனர். இது உமறுப் புலவர் காட்டிய வழியேயாகும். புராணம் என்ற பெயர் வரத்தக்கதாக பல இலக்கியங்கள் பாடப்பட்டன. உதாரண

மாக புலவர் நாவலர் வலிநாயகம் இயற்றிய சேதுபுராணம், செய்யிது முகம்மது அன்னா வியார் இயற்றிய சேதுபுராணம், ஷெய்கு அப்துல்காதிரு நயினர் லெப்பை இயற்றிய புதுகுஸ்ஷாம் புராணம், திருக்காரண புராணம், குவாம் காதிரு நாவலர் இயற்றிய தாகூர் புராணம் என்பவற்றை குறிப்பிடலாம். இவற்றை விட ஷெய்கு தம்பிபாவலர் “சீரூப்புராண உரைப்பதிப்பு” நூலையும் ஷெய்கு அபூபக்கர் புலவர் “சீரூ கீர்த்தனம்” என்ற நூலையும் உமறுப்புலவர் அடிச்சுவட்டில் இலக்கியம் படைத்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த சேகுத்தம்பி புலவர் “சீரூ நாடகம்” என்ற நூலையும் இயற்றி இருக்கின்றார்.

உமறுப்புலவர் பற்றிய அறிவு அவர் இயற்றிய சீரூப்புராணத்திலேயே வந்தது. எனவே உமறுப்புலவரை ஆராயும் போது சீரூப்புராண ஆசிரியர் என்ற முறையிலேயே அவரை வைத்து ஆராய வேண்டும். எனவே உமறுப்புலவருக்குரிய இடத்தை அவரது சீரூப்புராணம் கொண்டே நாம் நிறுவ வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கிய மரபை சில இடங்களில் இறுக்கமாகவும் இஸ்லாம் மரபை சில இடங்களில் இறுக்கமாகவும் காட்ட முனைகிறார். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலை தமிழ் மரபுக்கேற்பவே புலவர் அமைத்திருக்கிறார். இப்பாடல்களில் இறைவனைக் குறிப்பதற்கு மெய்ப்பொருள் சோதி; முதல் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். கம்பநாடாணப்போன்றே அவையடக்கத்தை பாடியுள்ளார். நாட்டுப்படலத்தில் மழை பெய்வதாகக் கூறப்படுகிறது. இங்கு தவிர்க்க முடியாதபடி தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியம் வந்து விடுகிறது இத்திரகோபம், வானவில் இது இந்து பண்பாட்டுக்குரிய ஒரு சொல். சில சொற்கள் அவரை அறியாமலேயே வந்து விடுகிறது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை வர்ணனை இடம் பெறுகிறது. வர்ணனை நிகழ்ச்சிகள் தொடர்கள் என்பன கூட ஒன்றாக அமைந்துவிடுகின்றன. அந்த வகையில் மரபுரிதியான வர்ணனைகள் காணப்

படுகின்றன. அன்றைய பாரம்பரியத்துக் கேற்ப இந்த அம்சங்களுடன் சீரப்பூராணம் பாடப்பட்டது. மிரபின் மீது உமறுப்புலவருக்கு இருந்த இறுக்கமான பிடிப்பும் இதற்கொரு காரணம் எனலாம். மக்காவில் நடைபெற்ற கதையை கூறிய போதிலும் வர்ணனைகள் யாவும் தமிழ்நாட்டு வர்ணனைகளாகவே இருக்கின்றன. இத்தகைய தன்மை யினை நாம் கம்பனிலும் காணமுடிகிறது.

நகரப்படலத்தில் மக்காமாநகரைப்பற்றி கூறும்போது இந்திரனுடைய நகரம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் மக்காநகரம் அழகாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். இங்கு அவர் தமிழ்நாட்டு மரபை அடியொற்றியிருப்பதைக் காண்கிறோம். தலைமுறப்படலம் இது நயினுடைய தவமுறை வரலாறு கூறுகிறது. இப்படலம் புராணமரபுக்கேற்ப புராணங்களில் காணப்படும் ஒரு அம்சமாக விளங்குகின்றது.

புனல் விளையாட்டுப் படலத்தில் நபி எவ்வாறு நீராடினார் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு நாம் தமிழ்க் காவிய மரபைக் காண்கிறோம். கம்பராமாயணம் போன்ற காவியங்களில் இவருக்கு நல்ல பயிற்சியிருப்பதை இப்படலம் காட்டுகிறது. தமிழ் காப்பிய அடிப்படையிலேயே இப்படலத்தின் வர்ணனைகள் அமைந்துள்ளன. வேறொரு புவியியல் பின்னணிக்குரிய கதையை தமிழ்நாட்டு புவியியல் பின்னணியுடன் இணைக்க முயற்சிக்கிறார்.

பாதை போந்த படலத்தைப் பார்க்கும் பொழுது உமறுப்புலவர் தமிழ்க்காவிய மரபில் இருந்து சிறிது விலகிப் போவதைக் காணமுடிகிறது. தமிழ்க்காவிய மரபின்படி விதவைத் திருமணம், வயது வந்தோரைத் திருமணம் செய்தல் என்பது மறுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், இங்கு உமறுப்புலவர் நபிகள் நாயகத்தின் கதையை உண்மையாக கூறவேண்டும் என்ற நோக்குடன் இங்கு இஸ்லாமிய நோக்கு மேலோங்குகின்றது. கதிஜாவுக்கு நபியைக் கண்டதும் காதல் ஏற்படுகின்றது. கதிஜாவுக்கு மாத்திரம் தான் காதல் அரும்புகின்றது. ஆனால் தமிழ்க் காவிய மரபில் ஆண் பெண் (காதலன் - காதலி) சந்திக்கும் பொழுது இரண்டு பேரும் காம நோயுறுவதாக கூறப்படும். இரண்டு பேருக்கும் ஒரே நேரத்தில் காதல் அரும்புவதாக காட்டப்படும். ஆனால் இங்கு அந்த தமிழ் இலக்கிய மரபு இஸ்லாமிய மரபு காரணமாக மறுக்கப்படுகின்றது.

பொதுவாக நாம் உமறுப்புலவரையும் அவரது படைப்புக்களையும் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் வைத்து நோக்கும் பொழுது தமிழ் இலக்கிய மரபில் இருந்து விலக்கமுடியாத ஒரு தன்மையையே காணமுடிகின்றது. பல இடங்களில் விலக முயற்சித்த போதிலும் தமிழ் இலக்கிய மரபு பல இடங்களில் அவரை பிடித்து இழுத்து நிறுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது.

“பரஸ்பரம் நன்மை விளைவிக்கும் வியாபாரம்? என்ற பெயரில் முன்னேறிய கம்யூனிச நாடுகள் பின் தங்கிய கம்யூனிச நாடுகளுடன் கொண்டிருக்கும் வியாபார தொடர்புகள் மேற்கத்திய சுரண்டல் முறையிலிருந்து எந்த விதத்திலும் வேறுபட்டதல்ல.”

ஷே. குவேரா.

சீன - சோவியத் எல்லைப்பிரச்சினை ஓர் அரசியற் புவியியல் ஆய்வு

சிவம்கமலநாதன்

“சோவியத் யூனியன் ஆக்கிரமித்துள்ள பிரதேசங்கள் மிகப்பலவாகும், சிங்கியாங் மாகாணமும் அமூர் நதியின் வடபிராந்தியமும் சோவியத் யூனியனுக்குரியவை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இந்த எல்லைகளில் சோவியத் யூனியன் தனது துருப்புக்களைக் குவித்து வருகிறது. வீலாடிவொஸ்டொக், கபரொவ்ஸ்க் மற்றும் பைக்கால் ஏரியின் கிழக்குப் பிரதேசமும், அதனைச் சார்ந்த நகரங்களும் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் ரஷ்யப் பிரதேசமாக மாறினாலும் அவை பற்றி சீனா இன்றும் விளக்கம் கோரவில்லை.”

— மா ஓ சேதுங் ஐப்பானிய சோசலிஸ்ட்களுக்கு
1964 ஜூலை 10-திகதி அளித்த பேட்டியிலிருந்து:

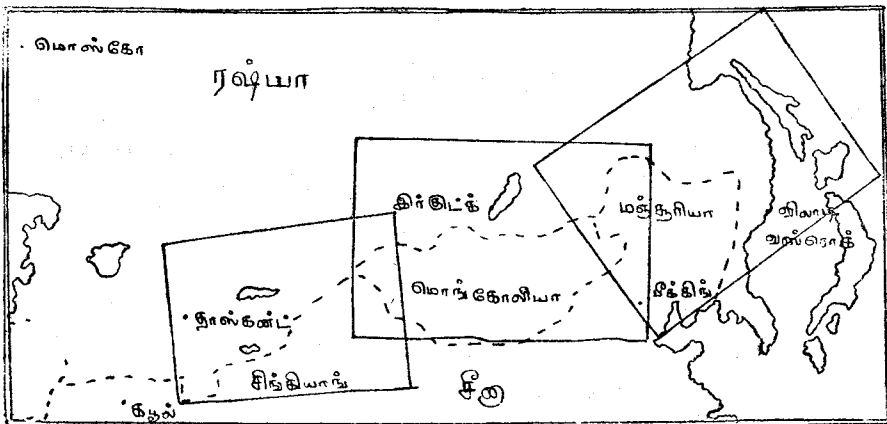
“பதினேந்து லட்சம் சதுர கிலோ மீற்றர் பிரதேசத்தை சோவியத் யூனியன் ஆக்கிரமித்துள்ளது என்று வினா எழுப்புவர்கள் இப்பிரதேசத்தையே தம் தாயகமாகக் கொண்டு சந்ததி சந்ததியாக இங்கு உழைத்து, வாழும் சோவியத் மக்கள் இந்த உரித்தினை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வார்கள் என்று யோசிக்க வேண்டும்”

— பிராஸ்டா (1964 செப் 2 ம் திகதி) தலையங்கத்திலிருந்து:

சீனாவைப் போன்ற நீண்ட நில எல்லை கொண்ட நாடு ஆசியாவில் வேறு எதுவுமே யில்லை. பல நூற்றாண்டுகளாக எல்லை அமைப்பு தொடர்பாக பிரச்சினைக்குள்ளான நாடாகவும் சீனாவே திகழ்ந்து வருகிறது. சீனாவின் எல்லையானது வட கொரியா, பாகிஸ்தான், காஷ்மீர் பகுதி, இந்தியா, நேப்பாளம், பூட்டான், பர்மா, லாவோஸ், வடவியட்நாம் போன்ற பதினொரு நாடுகளுடன் தொடர்புடையதாகும்.

சீன - சோவியத் எல்லையை நாம் மூன்று பகுதிகளாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

1. ரஷ்யாவைச் சேர்ந்த டர்சிக், சிர்சிக், கசாக் போன்ற குடியரசுகளுக்கும், சீனாவைச் சேர்ந்த சிங்கியாங்குக்கும் இடையிலான எல்லைப்பகுதி
2. மங்கோலியாவைச் சேர்ந்த பிராந்தியம்.
3. ரஷ்யாவுக்கும் மஞ்சூரியாவுக்கும் இடையிலான பகுதி.

சங்கியாங் பகுதி:

19-ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் அரைப் பகுதியில் ரஷ்ய தர்கிஸ்தான் உருவானதன் பின்னரே சங்கியாங்குடனான ரஷ்ய எல்லை உருவானது. 18-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து ரஷ்யாவானது பால்காஷ் ஏரியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி தனது எல்லையை விஸ்தரித்துக் கொண்டு வந்துள்ளது. சர்ச்சைக்குரிய சங்கியாங் பகுதியில் 1864, 1881 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்களின் பிரகாரம் சீன ஆதிபத்தியத்தின் கீழிருந்த நிலப்பிராந்தியம் சோவியத்தின் கீழ் சென்றுள்ளது. 1881 - ம் ஆண்டின் சென். பீற்றஸ்பர்க் ஒப்பந்தப்படி ரஷ்யர்கள் பெற்றுக் கொண்ட எல்லைக்கும் சீனர்கள் தங்கள் படைகளைத் தற்காலிகமாக நிலை நிறுத்திய எல்லையின் அடிப்படையில் தங்கள் பெறக்கூடிய எல்லைக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் முன்றரை லட்சம் சதுரமைல்கள் கொண்ட பிரதேசமாகும் என்று பிரசித்தி பெற்ற "A history of china's lost territory" எனும் நூல் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதில் கசாக் பிராந்தியம் முழுவதும் சீனவுக்கே உரியது என்பது திட்டவட்டமாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. ரஷ்யாவுக்குச் சாதகமான பிராந்தியக் கைமாற்றத்தை வழங்கிய சென் பீற்றஸ்பர்க் ஒப்பந்தத்தை ஏகாதிபத்திய அரசு தம்மீது திணித்த சமத்துவமற்ற ஒப்பந்தங்களில் ஒன்று என்று சீன உரலாற்றுகிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சீன கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிக்கு முன்னர் சோவியத் அரசாங்கமானது சங்கியாங் மாகாணத்தில் சீன எதிர்ப்பு இயக்கங்களைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்தது. சங்கியாங் மாகாணத்தில் சீனரல்லாத மக்களே பெரும்பான்மையினராய் அமைந்தமையே இதற்குப் பின்னணியாகும். சீன மத்திய அரசுக்கு எதிராக சங்கியாங் மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி சோவியத் அரசாங்கம் 1944-ல் இலி பிராந்தியத்தில் தனது அனுசரணையுடன் "கிழக்கு தர்கிஸ்தான் குடியரசினை" ஸ்தாபித்தது. பத்து லட்சம் மக்களைக் கொண்ட இக்குடியரசு 1949 ன் ஆண்டின் பின்னரே சங்கியாங்குடன் ஒன்

றிணைக்கப்பட்டது. 1949 லிருந்து குறைந்தபட்சம் இருபதுலட்சம் சீனர்களாவது சங்கியாங் மாகாணத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டாலும் இன்னும் இப்பகுதியில் கசாக், தாஜிக், கிர்கிஸ், உய்ஹூர், உஸ்பெக் இனக்குழு மக்களே பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். சீனவிற்கு அண்மிய சோவியத் குடியரசுகளில் இந்த இனக்குழு மக்களே பெரும்பான்மையாக உள்ளனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சங்கியாங் எல்லையில் சீன - சோவியத் மோதல் மிக அண்மைக்காலம் வரையிலும் மோசமானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. முஸ்லிம் சமயத்தவரான கசாக் இன மக்களின் மொழி, மதம் என்பவற்றை அழிக்கும் முயற்சியில் சீன இறங்கியுள்ளது, என்றும் 1962 க்கும் 1963 க்கும் இடையில் ஏறத்தாழ 50,000 கசாக் இனக்குழுவினர் சீனவிலிருந்து சோவியத் யூனியனுக்கும் நுழைந்திருப்பதாக சோவியத் அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

இப்பிரச்சினை தொடர்பாக 1964 செப்டம்பர் 15-ம் திகதி ஜப்பானியத் தூது கோஷ்டிக்கு சோவியத் பிரதமர் குருஷ்சேவ் அளித்த பேட்டியின் ஒரு பகுதியினை நோக்குவது பொருந்தும்,

"சோவியத் யூனியன் மிகப்பாரிய பிரதேசமென்றும், சீனப்பிரதேசத்தின் பெரும் பகுதியை ஜார் கால ரஷ்யா ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது என்றும் மா - ஓ சேதுங் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார். ஜார் ஆட்சியை நான் நியாயப்படுத்த விரும்பவில்லை. ஆனால் ஜார் மன்னர்களும் சீனப் பேரரசு வாதிகளும் ஒரே மாதிரியானவர்களே. சீனப்பேரரசு வாதிகள் உள் மங்கோலியா, மஞ்சூரியா, திபெத், சங்கியாங் ஆகிய இடங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளனர். சங்கியாங் சீனம் அன்று, கசாக்குகளும், உய்ஹூர் இனத்தவரும் அங்கு வாழ்கின்றனர். பெரும்பாலான கசாக், கிர்கிஸ் இன மக்கள் சோவியத் கஸ்க்ஸ்தானிலும், கிர்கிஸியாவிலும் வாழ்கின்றனர். அதே போல கசாக், கிர்கிஸ் இனமக்கள் சிங்கியாங்கிலும் வாழ்கின்றனர் மா ஓ சேதுங்

அரசியல் பிரச்சினைகளை அரசியல் அடிப்படையில் தீர்க்க முயலாமல் இனக்குழு அடிப்படையிலேயே தீர்க்க முயல்கிறார். கசக்ஸ் தான் தனது சொந்தத் தலைவிதியை தானே தீர்மானிக்க வேண்டும். நாங்கள் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரிக்கிறோம். சீனாவும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டும்”

சிங்கியாங் எல்லை குறித்து சீனா கோட்பாட்டு ரீதியாக மூன்று ஆட்சேபங்களைத் தெரிவிக்கின்றது:

1. மஞ்சு ஆட்சிக்காலத்தின் போது கசாக் இன மக்களோடும் பிற நாடோடிக் குழு மக்களோடும் தங்களுக்குள்ள நெருக்கமான தொடர்பின் அடிப்படையில் இவ்வினக்குழுப் பிராந்தியங்களான பல்காஸ், உச்சாரல், ஜெய்சாங் ஏரிகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்த இடங்களின்மீது சீனம் உரித்து உடையது என்று கோரமுடியும். ஆனால் அவை இப்போது சோவியத் யூனியனின் கீழ் உள்ளன.

2. 1881-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் வரையறுக்கப்பட்ட இலி எல்லை குறித்து சீனர் எப்போதும் அதிருப்தி கொண்டிருந்தனர். 1871-ற்கு முன் இருந்த எல்லை நிலைமை மீண்டும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதில் சீனம் உறுதியாக உள்ளது.

3. பமீர் பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1890-ன் முற்பகுதியில் கஸ்காரில் உள்ள சீன அதிகார வர்க்கத்திற்குதினை செலுத்தி வாழ்ந்த நாடோடி மக்களின் மேய்ச்சல் நிலங்களின் மீது ரஷ்யா ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்தது. 1895-ன் சீன-ரஷ்ய எல்லை நிர்ணயத்தில் சீனா பமீரில் தமக்குரிய பல ஆயிரக் கணக்கான சதுரமைல் பிரதேசத்தை இழந்து விட்டது என்பதை சீனம் என்றும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது.

சீனாவின் நிலைப்பாட்டை நுணுகி நோக்கினால், சீனா உரித்துக் கோரக்கூடிய பிரதேசமானது பல ஆயிரக்கணக்கான சதுரமைல் சளாக இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் மீக்கிங்கில் நடைபெற்ற எல்லைபற்றிய சர்ச்சைகளை மீறி பிரச்சினைகள் யாவும் எல்லை நிர்வாகம், கட்டுப்பாடு என்பனவற்றை ஒட்டியனவாகவே அமைந்தன.

வெளிமங்கோலியப் பகுதி:

சிங்கியாங்குக்கு கிழக்கே அமைந்துள்ள வெளி மங்கோலியப் பகுதியில் 18-ம், 19-ம் நூற்றாண்டுகளில் மஞ்சு வம்சம் மறைமுகமானதும் பாதுகாப்பானதுமான ஓர் அமைப்பின் கீழ் தங்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்தி வந்துள்ளது. உள் மங்கோலியாவுக்கு அப்பால் வெளி மங்கோலியாவுக்குள் சீனக்குடிகளை அமர்த்தி மங்கோலியா அனைத்தையும் நேரடி சீனநிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரும் முயற்சி சீனப்பேராதிபத்திய விஸ்தரிப்பின் ஓர் அம்சமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட போது மங்கோலியர் அதனை எதிர்த்தனர்.

1911-ல் சீனப்புரட்சி வெடித்ததை அடுத்து வெளி மங்கோலியாவானது சீன ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடாக தன்னை பிரகடனம் செய்தது. 17-ம் நூற்றாண்டின் முதல் கரை பகுதியில் மங்கோலிய இன மக்கள் வாழ்ந்த பகுதியில் ரஷிய மக்கள் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு இருந்தனர். சில இனக்குழுக்கள், குறிப்பாக மேற்கு மங்கோலிய இனக்குழுவை சேர்ந்தவர்கள் ரஷியாவைச் சார்ந்த சைபீரியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்து சாரியன் பாதுகாப்பின் கீழ் குடி அமர்ந்தனர். மற்ற ஒரு பிரிவினரான மங்கோலிய இனத்தவர்கள் - அதாவது பைக்கால் ஏரிப்பகுதியை சேர்ந்த பூயூரி யெக்கஸ் மக்கள் ரஷிய விஸ்தரிப்பை எதிர்க்க முயன்றும் ரஷியர்களால் அடக்கப்பட்டனர்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இன்றும் சோவியத் யூனியனுக்கும் மங்கோலிய குடியரசுக்கும் இடையில் காணப்படும் எல்லைப்பகுதியில் ரஷிய இராணுவ நிலையங்கள் அமைந்திருந்தன. சயாஸ் மலைத் தொடரில் இருந்து அமுர் நதியின் கிளையாகிய அர்குன் நதிவரையுள்ள இந்த பகுதி சீன ரஷிய எல்லை என்று 1727-ல் கியாக்டா ஒப்பந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப் பட்ட

டது. இந்த எல்லைக்கடாக சேனப் பிரதேசத் திற்குள் ரஷியா வர்த்தகம் மேற்கொள்ள வும் அனுமதிக்கப்பட்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் அரைக்காலப் பகுதியில் மஞ்சு ஆட்சியின் வீழ்ச்சியோடு வெளிமங்கோலியாவில் ரஷிய செல்வாக்கு அதிகரித்தது. இந்த செல்வாக்கினை எதிர்த்தே மங்கோலிய குடியேற்றத்தின் புதிய சேனக் கொள்கையானது அமைந்தது.

ரஷியாவின் தூரகிழக்கு அபிவிருத்தி யோடு வீசேடமாக பத்தொன்பதாம் நூற் றாண்டின் கடைசி தசாப்தத்தில் திரான்ஸ் சைபீரியன் புகையிரத வீதி நிர்மாணிக்கப் பட்டதை அடுத்து ரஷிய மங்கோலிய எல் லையானது வீசேட கேந்திர முக்கியத்து வத்தை பெற்றது. தெற்குப்பகுதியில் சீனா ஆதிக்கம் வலுவாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக் குமால் இந்த ரஷிய தொடர்பினை அச்சு றுத்தியிருக்க முடியும். ஏனெனில் பைக்கால் ஏரியை சேர்ந்த இந்த பகுதி எல்லையின் வடக்கே நூறுமைல்கள் தள்ளி அமைந்துள் ளது. அதோடு ஒரு காலத்தில் சீன பிரதேச மானது யட்பானின் கைக்குள்ளாகும் என்ற அச்சமும் இருந்தது. ஆகவே மங்கோலியா வில் முன்னைய மஞ்சு ஆட்சிக் கொள்கை யினை எதிர்ப்பதற்கு ரஷியர்களுக்கு நல்ல பல காரணங்கள் இருந்தன. இக்காரணங் கள் இன்றும் வலுவானவையே.

1911 ல் வெடித்த சேனப்புரட்சியானது மங்கோலியாவின் மீதான ஆதிக்கத்தை மீண்டும் பெற ரஷ்யாவுக்கு சாதகமாயும் இது ஒரு பெரியகொள்கை பிரச்சினையாகவும் அமைந்தது. ரஷ்யப்புரட்சிகர தலைவர்கள் சீனாவில் இருந்து முழுதாக விடுதலை பெற முயன்றனர். சகல மங்கோலிய பிரதேச மும் அதாவது வெளி மங்கோலியாவின் பாரம்பரியத்திற்கு அப்பால் உள்ளவையும் புதிய மங்கோலிய பிரதேசத்தில் வரவேண் டும் என்று விரும்பினர். உள் மங்கோலி யாவும், பால்கா பகுதியும் தாஸ்கன்ஹர்கா என்ற பகுதியில் அமைந்துள்ள இராச்சியத் தில் இணைய வேண்டும் என அவர்கள் வலியுறுத்தினர். மங்கோலியா புரட்சியாளர் களை ரஷ்யர் ஆதரித்த அதே நேரத்தில் முழு மங்கோலியாவையும் சீன ஆதிக்கத்தி

லிருந்து உடனடி நீக்கவேண்டிய முயற் சீனாவுடனான யுத்தத்தை தோற்றுவிக்கும் எனக் கருதினர். இவ்வாறே முழு மங்கோலி யாவும் சீனருக்கு கீழ் வந்திருந்தாலும் பிரச் சனை வேறு வடிவம் எடுத்திருக்கும்.

எனவே மொங்கோலிய புரட்சியாளர் பூரண மொங்கோலிய இராச்சியத்தை தவிர்த்து அதனைவிடகுறைந்த அந்தஸ்தோடு கூடிய நிலையை ஏற்றுக் கொண்டனர். வெளிமங்கோலியாவானது தன்னாட்சி கொண்டதாய் ஒரு விதத்தில் சீன பிராந்தி யத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைவதாயும் ஏற் கப்பட்டது. 1913, 1914 ல் நடைபெற்ற சிம்லா மகாநாட்டில் வெளிதிபெத்துக்குபிரிட் டிஸ்காரர்கள் கொடுத்த அந்தஸ்திற்கு இது சமமானது. தன்னாட்சி அதிகாரம் கொண்ட வெளி மங்கோலியாவை 1913 ல் ரஷ்ய சீன பிரகடனமும் 1915 ல் ரஷ்ய மங்கோலிய சீன ஒப்பந்தமும் அங்கீகரித்தன.

ரஷ்யாவில் சார் ஆட்சி வீழ்ந்ததை அடுத்து சீனா வெளிமங்கோலியாவில் தன் செல்வாக்கை மீண்டும் ஸ்தாபிக்க முடிந் தது. 1919 ல் சீனா இதற்குமுன் படையை அனுப்பி மங்கோலிய சுயாதிபத்தியத்தை நீக்கியது. ஆயினும் 1924 ல் வெளிமங்கோ லியா தன்னை மங்கோலிய மக்கள் குடியரசாக பிரகடனம் செய்தது. இதனை சோவி வியத்யூனியன் அங்கீகரித்தது. இதே சமயத் தில் உரியாங்கை என்ற பிராந்தியத்தை தன்னுதவா குடியரசு என்று சோவியத் மாற்றி அமைத்தது. பேரளவில் அது சுதந் திரம் அடைந்ததெனினும் அது உண்மையி ல் ரஷ்ய ஆதிக்கத்தின் உள் வந்தது. ரஷ்யர் இந்த அந்தஸ்தை ஏற்று 1926 ல் தன்னுதவா குடியரசும் மொங்கோலியா மக்கள் குடியரசும் ஒரு சிவக பூர்வமான ஒரு ஒப்பந்தத்தை செய்தனர். 1944 ல் தன்னுதவா சோவியத் யூனியனுடன் இணைக் கப்பட்டது. வெளிமங்கோலியாவும் உரி யாங்கை அல்லது தன்னுதவா பகுதியும் நிரந்தரமாக இழக்கப்பட்டதை சீன குடிய ரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

சியாங்கேஷேக் ரஷ்ய வற்புறுத்தலின் கீழ் 1946 ல் மங்கோலிய சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்தார். எனினும் உத்தியோக பூர்வமாக வந்த சீன தேசப்படங்களில் வெளி மங்கோலியா, உரியர்ங்கை என்பன சீன பகுதிகளாக காட்டப்பட்டுள்ளன. 1950 ல் பீக்கிங்கில் பதவி ஏற்ற புதிய கம்யூனிஸ்டு அரசாங்கம் சோவியத் யூனியனுடன் செய்த உடன்படிக்கையில் மங்கோலிய மக்கள் குடியரசின் பூரண சுதந்திரத்தை அங்கீகரிப்பதாக கூறியது.

ரஷ்யாவுக்கும் வெளி மங்கோலியாவுக்கும் இடையிலான எல்லை பதினெட்டு பத்தொன்பதாம் இருபதாம், நூற்றாண்டுகளில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. 1924 ல் மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு உருவானபோது வெளிமங்கோலியாவுக்கும் சீன பிரதேசத்திற்கும் இடையிலான எல்லை பற்றி சிக்கல்கள் எழுந்தன. சிங்கியாங், உள் மங்கோலியா, மஞ்சூரியா ஆகிய இடங்களில் சீன பிரதேசத்திற்கும் வெளி மங்கோலியாவுக்கும் இடையில் உள்ள எல்லையில் சர்ச்சைக்குரிய பல எல்லை நிலங்கள் அமைந்திருந்தன. எவ்வாறாயினும் 1926 ல் சீன கம்யூனிஸ்டுகள் மங்கோலிய மக்கள் குடியரசுடன் மங்கோலியாவுக்கு சாதகமாக தம் எல்லையை புனரமைப்புச் செய்து கொண்டனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து ரஷ்ய ஜப்பானிய போட்டி வலயத்திற்குள் மங்கோலியா வந்தது. உண்மையில் ஜப்பானுக்கும் சீனாவுக்கும் எதிரான ஒரு Buffer ஆக மங்கோலியா ரஷ்யாவுக்குள் அமைந்தது. 1930 ன் இறுதிப்பகுதியில் மஞ்சூரியாவிலும் உள் மங்கோலியாவிலும் தம்மை நிலை நிறுத்திக்கொண்ட ஜப்பானியர் ரஷ்ய ஆதிக்க எல்லைகளிலும் கண்வைக்க தொடங்கினர். இதனால் 1938 ல் அமூர் நதிக்கரையில் சோவியத் படையும் ஜப்பானிய குவான்சுன் இராணுவமும் மோதிக் கொண்டன.

மங்கோலிய மக்கள் குடியரசின் எல்லை களை பாதுகாக்க சோவியத் அரசு முனைந்துள்ளது. இதன் விளைவாக 1942 ல் பழைய மங்கோலிய பிரதேச எல்லைகளை

யப்பானியர் அங்கீகரித்தனர். 1924 ல் இருந்து சோவியத் கொள்கையினால் மங்கோலியா பாதிக்கப்பட்டும் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் இருந்து வந்த போதும் இன்று உண்மையில் ரஷ்யாவின் ஒரு பொம்மை என்பதை விட கூடிய அந்தஸ்திலேயே காணப்படுகின்றது. சீன சோவியத்போட்டி தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கும் நிலையில் ஒரு நாட்டிற்கு மாறாக இன்னொரு நாட்டினை சமநிலைக்கு கொண்டுவருகின்ற ஒரு சாத்தியத்தை மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு பெற்றுள்ளது. இந்திய சீன ஆதிக்க செல்வாக்கை நேபாளம் சமப்படுத்துவது போலவும் இது அமைகிறது. மங்கோலியமக்கள் குடியரசு இவ்வாறு ஒரு Buffer ஆக அமைவதை ரஷியர்களும் சீனர்களும் ஆதரித்தே வருகின்றனர்.

மஞ்சூரியா பகுதி

சீனரஷிய எல்லையின் கடைசி முனை மங்கோலியாவிலிருந்து ஜப்பானிய கடலிற்கு அதாவது ரஷியாவின் விலாடிவஸ்கொர்க்குக்கு சற்று தெற்கே அமைகின்றது. இந்த எல்லையின் பெரும்பகுதி அமூர் நதியினதும் அதன் கிளைகளான அர்குன் உசிரி என்பவற்றாலும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அமூர் வடிநிலத்தை ரஷியர்களே முதல் கண்ணுற்று அல்பேசின் என்ற இடத்தில் இன்றைய மஞ்சூரியாவின் அதிவடக்கு பகுதியில் குடியிருப்பை அமைத்தனர். அடுத்த காலகட்டங்களில் சீன இந்த பகுதியில் தனது செல்வாக்கை செலுத்தியிருந்தாலும் ரஷியா தொடர்ந்து அல்பேசியை வைத்திருந்தது. 1689ன் நெர்சின்ஸ் ஒப்பந்தத்தின் படி ரஷியர்கள் அல்பேசினது அமூர் குடியிருப்பின் கிழக்குப்பகுதியை விட்டுக் கொடுத்தனர். சீன ரஷிய எல்லையானது அல்பேசினின் மேற்கு அமூர் நதியிலிருந்து லபிரடோவாய்ஸ்ரோவாய் மலைச்சிகரங்களுக்கு ஊடாக ஓகாஸ் கடலை அண்டிய வுட் நதியின் கிழக்கு கரைவரை அமைந்தது. இந்த எல்லையின் பெரும்பகுதி தொடர்பாக சீனவுக்கோ, ரஷியாவுக்கோ திட்டவட்டமான புனியியல் விபரம் இருக்கவில்லை. 1850ம் ஆண்டுவரை இந்த எல்லைக்கோடே காணப்

பட்டது 1860ல் மூன்று இலட்ச சதுரமைல் களுக்குமேல் சாரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜூன் ஒப்பந்தத்தின்படி ரஷியா கைப்பற்றியிருந்த பிரதேசம் சீனாவுக்கு உரியது என அங்கீகரிக்கப் பட்டது. 1889ல் இதை சீனா நிராகரித்தது. ஆனால் இந்த நிலையை ரஷியா சமாளித்துக் கொண்டது.

1924ல் சோவியத் அரசு கோமின்டான் அரசுடன் சீன ரஷிய எல்லையை புதிதாக அமைக்க ஒப்பந்தம் செய்தது. சார்கால பிழைகளை நிவர்த்திசெய்யவே இது மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1950ல் சீன சோவியத் தகராறுகள் அதிகரித்தன. சீனா தன்பிராந்திய உரித்துக்களை அதாவது கல்கஸ்தான், பமீர் ஆகிய பகுதிகளில் இருந்து சோவியத் பிரதேசங்களை கோரும் தேசப்படங்களை வெளியிட்டது. ஜூன், சென்பீட்டஸ்பேக், பீக்கிங் உடன்படிக்கைகள் சமத்துவமில்லாதன; மோசமானது என சீன பத்திரிகைகள் கூறின. கசகஸ்தான், சிங்கியான் எல்லைப் பகுதியிலும் குறிப்பாக இலி பகுதியில் தொடர்ச்சியாக பல எல்லை பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் அரைகாலப்பகுதியில் ரஷியாவிடம் தாம் இழந்த பிரதேசத்தை மீண்டும் பெறுவதற்காக போராடுவது சீனாவின் கொள்கையா? அல்லது ஒரு காலத்தில் அழர்நதியிலிருந்து 1681 நெரிச்சின்ஸ்க் எல்லைக்கு அப்பால் ரஷியர்களை தள்ளி விலாடிவஸ் ரொக், கசகஸ்தான், பமீர் ஆகிய பகுதிகளை தன் ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவர பீக்கிங் முனைகின்றதா? அல்லது சீன சோவியத் தத்துவார்த்த விவாதத்தில் இந்த எல்லை பிரச்சினைகள் ஒரு வசதியான ஆயுதமாக விளங்குகின்றதா? என்பது ஆய்வுக்குரியது. ஒரு ஆயுதம் தாங்கிய யுத்தம்

இல்லாமல் சார் காலத்திலிருந்து தங்களுக்கு வந்து கிடைத்த எல்லைகளிலிருந்து ரஷியர்கள் பின்வாங்குவார்கள் என்று நாம் எதிர் பார்க்க முடியாது என்பது புலனாகின்றது.

சீன சோவியத் ஒப்பந்தம்பற்றி 1964 மே மாதம் 8த் திகதி “பீக்கிங் நோக்கு” பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறது: “சீன சோவியத் எல்லை தொடர்பான பழைய ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் சமத்துவமான ரீதியில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களாக இல்லாத போதிலும் சீன அரசாங்கம் அதனை மதித்து சீன சோவியத் எல்லை பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வுகாண அடிப்படையாக அதனையே கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவும் செய்தது. பாட்டாளிவர்க்க சர்வ தேசியத்தாலும் சோஷலிச நாடுகளுக்குக் கிடையிலான உறவுகளை நிர்ணயிக்கும் செயற்பாடுகளினாலும் வழி நடத்தப்படும் சீன அரசாங்கம் சோவியத் அரசாங்கத்துடன் சமத்துவ ரீதியிலான ஆலோசனையின் அடிப்படையிலும் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் விளங்கிக்கொள்ளுதல், அனுசரணையாக இருத்தல் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் சிநேக பூர்வமான பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்த விரும்புகிறது. சீன அரசாங்கம் எடுக்கும் நிலைப்பாட்டினை சோவியத் அரசாங்கம் எடுக்குமேயானால் சீன சோவியத் எல்லை பிரச்சனை தீர்வானது அத்துணை கடினமானதாக இருக்கமாட்டாது என நாங்கள் நம்புகின்றோம். சீன சோவியத் எல்லையானது அழியாத எமது நட்புறவுக்கு ஆதாரமாகவும் அமையும்”

இதிலிருந்து சமத்துவமான ரீதியில் எல்லைப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டால் சார் ஆட்சிகாலப் பிராந்தியங்களையும் சீனா ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராக இருக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

“வலியவர்கள் போராட
மெலியவர் இறக்கின்றார்
அது தான் நியதி
அப்படித்தான் அமைப்பு”

— பெர்டோல்ட் பிரெக்ஸ்டின்
“யுகதர்மம்” நாடகத்திலிருந்து.

தரக் கட்டுப்பாட்டின் அவசியம்

கே. தேவராஜா
விரிவுரையாளர்,

பொருளியல், வணிகவியல் துறை.

குறைவீருத்தி நாடுகளில் குறிப்பாக இலங்கையில் நாலாவிதமான பொருட்கள் கடைகளிலும் நடைபாதைகளிலும் வைத்து விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய பொருட்கள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் அவற்றில் பெரும்பாலானவை தரக்குறைவானவையாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு தரமற்ற பொருட்கள் நம்நாட்டில் பெருமளவாக விற்கப்படுவதற்குக் காரணம் எம்நாடு தரக் கட்டுப்பாட்டைப் பின்பற்றாமையேயாகும். இத்தகைய தரக்கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் நடைமுறையில் இல்லாமையால் தரக்குறைவான அல்லது போலி உற்பத்திகள் மூலம் நம்நாட்டு நுகர்வோர் அதாவது பாவனையாளர் பெரிதும் சுரண்டப்படுகின்றார்கள். இத்தகையதோர் பாதிப்பினை மக்கள் அடையாவண்ணம் பல பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கின்றது. இதனால்தான் தற்காலத்தில் தரக் கட்டுப்பாடு என்பது குறைவீருத்தி நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய முக்கிய செயற்பாடாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் குறிப்பாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் தரக்கட்டுப்பாடு கண்டிப்பான முறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. உற்பத்திப் பொருட்கள் நியமதரத்துக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற நியதி அங்கு காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக போட்டி நிறைந்த சந்தைக்கு தரக்கட்டுப்பாடு மிகவும் அவசியமாகும்.

இங்கிலாந்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் படி 2000க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்களில் 92% மானவையும், 300க்குக் குறைவான தொழிலாளர்களைக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்களில் 62% மானவையும் தரக்கட்டுப்பாட்டினைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன எனத் தெரிய வந்துள்ளது. அங்கு உணவுப் பொருட்கள் மருந்துப் பொருட்கள் போன்றவற்றின் உற்பத்திக்கு சட்டரீதியான தரக்கட்டுப்பாடு அவசியமாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் குறைவீருத்தி நாடுகளில் தரக்கட்டுப்பாடு எதுவுமின்றி உற்பத்தியாளர்கள் எப்பொருளையும் எவ்விதத்திலும் தயாரித்து விநியோகிக்கலாம் என்ற நிலை இருப்பதே இங்குள்ள பொருட்கள் தரக்குறைவாக இருப்பதற்கான காரணமாகும். அதாவது அங்கு மிகக் குறைவான உற்பத்தி விற்பனை நிறுவனங்களே தரக்கட்டுப்பாடு என்ற கருமத்துக்காக திணைக்களங்களை நிறுவியிருக்கின்றன.

உற்பத்திகள் தொடர் உற்பத்திகளாக (Flow Production) மாற்றமடையத் தொடங்கியதிலிருந்தே தரக்கட்டுப்பாடு அவசியமான தொன்றாகக் கருதப்பட்டதொடங்கியது. இக்கருமம் முதன்முதல் தொடர் உற்பத்தி தொடங்கிய அமெரிக்காவிலேயே நிறுவனங்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. “நியம தரத்துக்கேற்ப உற்பத்திப் பொருட்களின் தரம் காணப்படுகின்றதா? இல்லையா? என்ற பதை உற்பத்தி தொடங்கியதிலிருந்து முடிவுப் பொருளாக மாற்றப்படும்வரை கண்காணிக்கும் ஒரு கருமமே தரக்கட்டுப்பாடு”¹

1. Kimbala & Kimbal; Principles of Industrial Organisation.

என வரையறுக்கப்படுகின்றது. தரக்கட்டுப்பாடு உற்பத்தியின் பல்வேறு படிகளிலும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டியதாகும். அதற்காக பரிசோதனைகள் (Inspection) உற்பத்தியின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்படும். இத்தகைய தரக்கட்டுப்பாட்டினாலேயே முடிவு பெறும் பொருட்கள் எதிர் பார்க்கப்பட்ட தரமுடையனவாக இருக்கும். முடிவுப்பொருளாக மாற்றப்பட்டபின் அது தரக்குறைவென கழிக்கப்படுதல் நட்டமான செயற்பாடாகையால் மூலப்பொருளில் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு மாற்றங்களின் போதும் தரக்கட்டுப்பாடு செய்யப்படவேண்டும் என வலியுறுத்தப்படுகின்றது.² இதன் மூலமே தரமான உற்பத்திப்பொருள் பெறப்பட முடியும்.

நுகர்வோரின் நம்பிக்கைத்தன்மையொன்று (Reliability) பாதுகாக்கப்பட தரக்கட்டுப்பாடு அவசியமாகின்றது. மக்கள் நம்பிக்கையைப் பாதுகாக்கும் பொருளின் தரத்துக்கும் அப்பொருளுக்கான ஆக்கச் செலவுக்கும் இடையில் ஒரு சமநிலையைப் பேணவேண்டிய அவசியம் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு உண்டு. நுகர்வோரைப் பொறுத்தவரை தரத்திற்கு ஏற்படும் சமன் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும். இவை இரண்டையும் கருத்திற்கொண்டே நியம தரம் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கும்.

தரக்கட்டுப்பாடு சிறப்பானதாக அமைவதற்கு உற்பத்திக்கு முன்னைய நிலையில் (Pre-Production level) தரக்கட்டுப்பாட்டு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கூறப்படுகிறது. அதாவது மூலப்பொருட்களின் தரக்கட்டுப்பாடு சிறப்பானதாக முடிவுப்பொருட் தரக்கட்டுப்பாடும் சிறப்பானதாக அமையும். அதாவது தரக்கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படுத்தியே மூலப்பொருட்கள் கொள்வனவு செய்யப்படவேண்டும். ஒரு நிறுவனம் தரமான மூலப்பொருளைப் பெற முடியவில்லை என்றால் தானே அம்மூலப்பொருளின் உற்பத்தியில் ஈடுபடவேண்டி

யிருக்கும். குறிப்பாக சிகரட் உற்பத்தி செய்ய விரும்பினால், தரமான புகையிலையை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். ஏனெனில் சிகரட்டின் தரம் புகையிலையின் தரத்திலேயே தங்கியிருக்கின்றது என்பதனாலாகும். இதனால்தான் தரக்கட்டுப்பாடு மூலப்பொருட்கட்டுப்பாட்டில் இருந்து ஆரம்பமாகவேண்டும் எனவும் கூறப்படுகிறது.

மூலப் பொருட்களது தரக்கட்டுப்பாடு மட்டுமன்றி தொழிலாளர்களது தரக்கட்டுப்பாடும் அவசியமாகின்றது. எத்தகைய தொழிலாளர் குறிப்பிட்ட உற்பத்தியை ஆற்றத் தேவையானவர்கள் என்பதை முன்னர் துணிதல் நிறுவனமொன்றினது கடமையாகும். குறிப்பாக தொழில்நுட்ப (skilled, தொழில்நுட்பமற்ற (unskilled) இடைத்தர (semi skilled) தொழிலாளர்கள் தேவை என்பதைத் தீர்மானித்து அவர்களை வேலையில் அமர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு அமர்த்திக்கொண்டவர்கள் செய்யும் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வதும் ஒரு வகையான தரக்கட்டுப்பாடேயாகும். அத்துடன் இயந்திரசாதனங்கள் உபகரணங்கள் போன்றவற்றிலும் தரக்கட்டுப்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டாலே முடிவுப் பொருட்களும் தரமானதாக இருக்கும். எனவேதான் மூலப்பொருள், தொழிலாளர், இயந்திர உபகரணம் ஆகிய உற்பத்தியுடன் சம்பந்தப்படும் காரணிகளும் தரக்கட்டுப்பாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் எனலாம்.

ஒரு நிறுவனம் தனது உற்பத்திப் பொருளொன்று மற்றைய பொருளைப்போல் இருப்பதற்கு தரக்கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றது. இதன் மூலமே (Interchangeability) பொருட்களின் இடைப்பரிமாற்றம் பாதுகாக்கப்பட முடிகின்றது. உதாரணமாக எல்லா மின் விளக்குகளும் எல்லா மின் இணைப்புக்களிலும் (Electric Bulbs & Holders) பொருந்துவதாக இருப்பதற்கு தரக்கட்டுப்பாடு இருத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக ஒரு

2. Factory and Production management by K. G. Lockyer.

பொருளுக்குப் பிரதியிடாக இன்னொரு பொருள் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமானால் அப்பொருட்சளுக்கு தரக்கட்டுப்பாடு அவசியமாகும். இஃ செயற்பாடு 1813ம் ஆண்டிலிருந்தே ஆரம்பமாயிருக்கின்றது என்பதற்கு சைமன் நோர்த்(Simon North) அமெரிக்காவுக்கு துப்பாக்கிகள் விற்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஆதாரமாக உளது. இதில் எந்தத் துப்பாக்கிகளின் உறுப்புக்களும் மற்றைய துப்பாக்கிசளுடன் ஒத்ததாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு சரத்து (Clause) சேர்க்கப்பட்டிருந்தது தரக்கட்டுப்பாட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது³

தரக்கட்டுப்பாட்டினை மேற்கொள்ள புள்ளிவிபரவியல் வரைபடங்கள் உபயோகிப்பது வழக்கமாகும். வழமையாக மாதிரி எடுப்பு வரைபடங்கள் தரக்கட்டுப்பாட்டினை அவதானிக்க உதவுகின்றன. உற்பத்திப் பொருட்களின் மாதிரியை எடுத்து அதனது தரத்தை சாதாரண பரம்பலில் (Normal Distribution) இருவதன் மூலம் தரக்கட்டுப்பாடு பரிசோதிக்கப்படும். இதில் தரவீச்சுக்கு சிறிது இடம் விடப்படும். அதாவது நியமதரத்தைவிட எவ்வளவு குறையலாம் அல்லது கூடலாம் எனக் கொடுக்கப்படும். அதனைத் தரவீச்சு (Range) என்பர். இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் விளக்குகின்றது.

கீழுள்ள வரைபடத்தில் நிறம் தீட்டப்பட்ட பகுதிக்குள் அடங்கும் தரமான

பொருட்களே விற்பனைக்கு உகந்தனவாகும். ஏனையவை குறைபாடுடையதையென விற்பனை செய்யப்படாது கழிக்கப்பட்டுவிடும்.

தரக்கட்டுப்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டு பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படுமானால் தரக்குறைவான பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்பட மாட்டா தாகையால் நுகர்வோர் தரமான பொருட்களைப் பெறுவதன்றி சுகாதாரரீதியாக ஏற்படக் கூடிய தாக்கங்களும் குறவடையும். உதாரணமாக ஒரு உணவுப் பொருளுடன் இன்னொரு நச்சுத்தன்மையுடைய பொருள் கலந்திருக்குமானால் அதைக் கண்டுபிடித்து அப்பொருளின் விற்பனையைத் தடைசெய்யத் தரக்கட்டுப்பாடு உதவும் இதன் முன்னோடியாக இலங்கையில் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையமும், சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களமும், விற்பனைசெய்யும் உள்ளூர், வெளி யூர் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு தரக்கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்ள இருக்கின்றன. சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களினால் தரக்கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட பின்பே பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்பட இருக்கின்றன. இதற்கென வர்த்தக அமைச்சர் கொழும்பில் கூ. மெர். விற்பனை நிலையத்தில்தரக் கட்டுப்பாட்டு ஆய்வு கூடத்தைத் திறந்துவைத்திருக்கின்றார். இதனால் இனிமேல் இலங்கையில் நுகர்வோரது பாவனைக்கு ஓரளவு தரமான பொருட்கள் கிடைக்க வழியேற்படுவதனால் மக்களும் நன்மையடைவர் எனக் கூறப்படுகின்றது.

ஆகக்கூடிய கட்டுப்பாட்டு மட்டம்

சராசரி - நியம தரம்

ஆகக் குறைந்த கட்டுப்பாட்டு மட்டம்

3. Hiscox and sterlins; Factory Administration in practice.

ஆறு நாடகங்கள்

- விமர்சனம் -

மு. நித்தியானந்தன்

“எமது மண்ணில் எழுதப்பட்ட, எம் மண்ணோடு உறவு கொண்ட, உறவாடும் நாடகங்களால் தான் தமிழ் நாடகம் எம் நாட்டில் வளரலாம். ஆனால் எமக்குக் கிடைக்கும் நாடகப்பிரதிகள் எத்தனை? மிக மிகச் சொற்பம். அதனற்றான் சொன்னேன். எமக்கு ஒரு நாடகாசிரியன், இல்லை என்று. இப்படிச் சொன்னவுடன் ஆத்திரப்பட்டு வரித்துக் கட்டிக்கொண்டு ஆக்ரோஷமாக ‘ஏன் இல்லை?’ என்று கிளம்புவது அர்த்தமில்லாதது. உலக இலக்கியங்களோடு சரிசமமாக வைத்துப்பார்த்து மகிழ எமக்கு நல்ல நாடகங்கள் உண்டா? இதனை மிக மனவருத்தத்துடன் கேட்கிறேன்”

க. பாலேந்திரா

தினகரன் (12-8-79)

ஈழத்தமிழ் நாடக அரங்க வளர்ச்சியில் புதிய விடிவுகளையும், திருப்பு முனைகளையும் விமர்சகர்கள் தம் வசதிக்கேற்ப அவ்வப்போது சந்தித்துக்கொள்ள முடியுமாயினும் தமிழில் சுயமான நாடகப்பிரதிகள் போதுமான அளவில் இல்லை என்பது அனைவரும் ஒப்பு முடிந்த உண்மையாகும். இந் நிலையில் கடந்த காலங்களில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்து யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் “ஆறு நாடகங்கள்” என்று தலைப்பிட்டுத் தொகுத்து வெளியிட்டிருப்பது காலத்தின் தேவையறிந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியாகும். அமெரிக்க நாடகாசிரியரான ரென்னசி வில்லியம்ஸ் எழுதிய The Glass Menagerie என்ற நாடகத்தின் தமிழாக்கமான “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடக மேடையேற்றத்தின் மூலம் நிதி சேர்த்து இந்த “ஆறு நாடகங்கள்” தொகுப்பினை வெளியிட்டிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தொகுப்பில் முதலாவதாக இடம் பெற்றுள்ள மஹாகவி (1927 - 1971) யின் “புதிய தொரு வீடு” என்னும் பா நாடகம் நாடகப்பண்பு கொண்டதாயும் கவிதைச் சிறப்பு மிக்கதாயும் அமைந்துள்ளது. நாடகத்தின் கட்டிறுக்கத்தைப் பேணும் வகையில் மஹாகவி கையாண்டுள்ள சிக்கனமான

வார்த்தைப் பிரயோகமும், பேச்சோசைப் பண்பும் மஹாகவிக் கையுரிய கவித்துவச் சிறப்பின் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

ஈழத்தின் வடகரையில் 1957 - 66 காலப்பகுதியில் ஒரு மனைவக்கிராமத்தின் பணைப்புலத்தில் நாடகம் நடைபெறுகிறது. கடலிலே போன மாயன் என்ற வலைஞன் பத்தாண்டுகளாகத் திரும்பி வராததால் அவன் இறந்து போனான் என்று கருதிய அவனின் மனைவியும் அவனது தம்பியும் மனைவியை முடிக்கின்றனர். ஆனால், மாயன் புயலில் தப்பி, சிங்கப்பூர், கல்கத்தா, சென்னை, பிளங்கு எல்லாம் சுற்றிப் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின் ஊர் திரும்புகிறான். குடும்பத்தில் நடைபெற்றுவிட்ட மாறுதல்களைக் கண்ணுற்றவன் மனைவியை அப்படியே தம்பியுடன் விட்டுவிட்டு, தனது மகனுடன் கடலில் வாழ்வு தேடி வெளியேறுகிறான்.

- இது நாடகத்தின் கதை.

நாடகத்தின் அமைப்பு தொடர்பான சில நடைமுறை அம்சங்களை மஹாகவி கவனத்திற் கொள்ளவில்லை. தனது கிராமத்தின் பழைய ஆலமரத்தையும், வேயப் படாத தமிழ்ப்பள்ளியையும், சங்கரப்பிள்ளை கடையையும் துல்லியமாய் நினைவில் வைத்துத் தேடும் மாயன் - “நெடுந்தூரம் நீண்ட நாள் ஓடி நினைவெல்லாம் நீயாக மீண்டேன்”

என்று மனைவி மயிலியிடம் கூறும் மாயன் அந்த பத்தாண்டு காலத்தில் தான் புயலி விருந்து தப்பிய செய்தியை மனைவிக்குக் கடிதம் மூலமாக அறிவித்திருக்க சகல சாத்தியங்களும் இருந்துள்ளன. புயலில் சிக்கித் தப்பிய மாயன் சிங்கப்பூர், சென்னை, பிளங்கு போன்ற நாடுகளைச் சுற்றித்திரிய 1957 - 1966 காலப்பகுதியில் இந் நாடுகளின் குடிவரவுச் சட்டங்கள் எவ்வாறு அனுமதித்தன என்பதும் நியாயபூர்வமான கேள்வியாகும்.

இதனைத் தவிர்த்து, நாடகத்தை நேர்த்தியாக வளர்த்துச் செல்வதில் வெற்றிகண்டிருக்கும் மஹாகவி நாடகத்தின் இறுதிக் காட்சியில் மேலும் சிரத்தை காட்டியிருக்கலாம். இறந்து போனதாகக் கருதிய கணவன் உயிரோடு திரும்பியதும் அவனது மனைவியின் இக்கட்டான மனோநிலையில் ஏற்படும் உணர்வுச் சுழிப்புகள் நாடகத்தில் செம்மையாகக் கொண்டு வரப்படவில்லை. சிறு குழந்தையாய் மகனைத் தொட்டிலில் விட்டுச் சென்ற மாயன் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின் திடீரெனத் திரும்பி வந்து, “மன்னவா, என்ன, வருவாயோ என்றோடு? என்று கேட்டதும், மகனோ, “போறன் அம்மா, என்ன? புயலுக்கு நான் பயமே?” என்று அன்றுதான் முதன் முறையாகக் காணும் தந்தையுடன் புறப்பட்டுப் போய்விடுகிறான் என்பது நம்மை இணங்க வைப்பதாக இல்லை. கண்கலங்கி மாயன் பிரிந்து செல்கையில், “வலைக்குக் கடன் எடுக்கச் சங்கம் இருக்கு” என்று மாயனின் தம்பி கூறுவது நிலைமையின் அந்தக்கணத்தின் தீவிரத்திற்கு பொருத்தமற்று அமைந்துள்ளது.

நாடகத்தின் பல இடங்களில் மஹாகவியின் அற்புதமான கவித்துவ ஆற்றல் தன் முத்திரையைப் பதிக்கவே செய்கிறது. ஈழத்துக் கவிதையின் தலைமகனாக மஹாகவி தலை நிமிர்த்தும் அளவில் அவரது கவிதைப் மடிமங்களை “புதிய தொரு வீடு” வில் தரிசிக்க முடிகிறது.

மஹாகவியின் புதிய தொரு வீடு” ஆங்கிலக் கவிஞன் டென்னிஸன் (1809-1892)

எழுதிய Enoch Arden என்ற நெடுங்கவிதையின் சாயலை அப்படியே தன்னுள் கொண்டிருப்பதை அவதூணித்தல் பொருந்தும். இந்நெடுங்கவிதை 1864 ல் முதல் பிரசுரம் பெற்றதாயினும் டென்னிசன் இக்கதை நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்தது என்கிறார். கதை இதுதான்.

கடந்துறையில் மணல் வெளியில் சிறுவீடு கட்டி விளையாடும் மூன்று சிறுவயதினர். அன்னி சிறுமி. பிலிப், ஈனக் ஆர்டன் இருவரும் சிறுவர்கள். சிறுபிராயத்தில் மூவரும் தமக்குள் கணவன் - மனைவியாகவும், விருந் தாளியாகவும் பாவனை செய்து விளையாடுகிறார்கள். பெரியவனானதும் ஈனக் அன்னியை மணக்கிறான். சொந்தத்தில் படகு வாங்கி, வீடு கட்டி அன்னியை அன்பாக வைத்திருக்கிறான். அவர்களுக்கு மூன்று குழந்தைகள். இனிய ஏழாண்டு வாழ்க்கையின் பின் துயரங்கள் தொடர்கின்றன. துறைமுகத்தில் ஒருநாள் ஈனக் விழுந்து ஊனமுறுகிறான். பிறகு ஒரு கப்பலில் பணியாளாகச் சேர்ந்து செல்வம் சேர்த்து வர துரப்பயணம் போகிறான். போனவன் மீளவில்லை. கப்பல் புயலில் சிக்கி, ஈனக் எங்கோ கரையொதுங்கித் தன் ஊருக்கு மீளப்பெரும் பிரயத்தனம் மேற்கொள்கிறான். இடையில் பத்தாண்டுகள் ஓடி மறைகின்றன. ஈனக் இறந்து போனான் என்று கருதி அவனின் நண்பன் பிலிப் அன்னியை மணம் முடிக்கிறான். இறுதியில் ஈனக் ஊர் வந்து சேர்கின்றான். நிறம்மாறி, உருமாறி வந்து சேர்ந்தவன் விஷயங்களைக் கேள்வியுற்று, அவர்களைச் சந்திக்காமலேயே இறந்து போகிறான்.

18 ம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் - கடற்பயணம் அபாயம் நிறைந்ததாகக் கருதப்பட்ட இக்காலப்பகுதியில் நடைபெறும் ஈனக்கின் துயரார்ந்த கதை மிக நம்பகமாய் அமைந்துள்ளது.

டென்னிஸனின் இக்கவிதை மஹாகவியைப் பாதித்திருக்குமா? என்பது நியாயமான கேள்வியாகும்.

சனக் ஆர்டன் என்னும் இந் நெடுங் கவிதையை நயந்து இலங்கையர் கோன் ஈழகேசரி (2-07-1939) இதழில் எழுதிய கட்டுரையையும் இங்கு நினைவு கொள்வது பொருந்தும். பிரசித்தம் வாய்ந்த இக்கவிதையினை மஹாகவி வாசித்து ரசித்திருப்பார் என அனுமானிப்பதில் அத்தனை தவறிருக்க முடியாது. டென்னிஸனின் பாதிப்பு மஹாகவியில் இல்லை என்று கொண்டாலும் சனக் ஆர்டனுக்கும் “புதியதொரு வீடு” விற்கும் கதையமைப்பில் நெருங்கிய ஒருமைப்பாடு உண்டு என்று கூறிக்கொள்ளலாம்.

1971 ல் “புதிய தெரு வீடு” கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டபோது நாடகப் பாத்திரங்களின் உணர்வுப் பரிவர்த்தனையை மேவி, நாடக உத்திகளும் வெறும் Exercise மே அரங்கினை ஆக்கிரமித்ததாக உணர்ந்தேன். “நாடகமாகத்தான் புதியதொரு வீடு” சிறப்பாக அமையவில்லை. மேடையில் புதிய பரிசோதனையாக அன்று தாசியஸ் பல சாகசங்களைச் செய்து காட்டியபோதிலும் “புதிய தொரு வீட்டை” ரசிக்க முடிந்ததேயன்றி ஆழமாக அனுபவிக்க முடியவில்லை.”¹ என்று கே. எஸ். சிவகுமாரன் எழுதியிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தனித்துவமான ஈழத்துத் தமிழ் தேசிய மூலநாடகம் என்ற பெருமையுடன் நா. சுந்தரலிங்கம் எழுதித் தயாரித்த “விழிப்பு” என்ற எழுபது பக்கங்களிலான நீண்ட நாடகமும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வேலையில்லாத பட்டதாரி சந்திரனை மையமாகக் கொண்டு வேலையில்லாப்பிரச்சினை, தொழிலாளர்களும் புத்திஜீவிகளும் இணைந்து போராடுதல் போன்ற அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நா. சு. “விழிப்பு” நாடகத்தினை எழுதியிருக்கிறார். “முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய ஆட்சியையும், அவர் தம் அடிவருடிகளையும் வேரோடு பிடுங்கி எறிந்து நிர்மூலமாக்கி தொழிலாளர் தம் ஆட்சியை நிலைநாட்ட வேண்டும்” என்ற குறிப்புடன் கூடிய ஆட்டமும் இந்நாடகத்தில் இடம் பெறுகிறது.

அரசியல் பிரக்ஞை கொண்ட நாடகம் என்ற வகையில் “விழிப்பு” நம் அக்கறைக்கு உரிய நாடகம்.

மரணப்படுக்கையில் தாய், ஊசி போடும் டாக்டர், மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்துப் பார்த்து விட்டு நிம்மதியாகக் கண்ணை மூட விரும்பும் தாயின் ஆசை ஆகியவற்றோடு ஆரம்பமாகும் “விழிப்பு, மாமூல் தமிழ் சினிமாவின் ஆரம்பத்தை ஒத்திருக்கிறது. சந்திரன் திருமணம் செய்து விட்டு வேலையில்லாமல் கஷ்டமுறும் காட்சியோடு நாடகத்தை ஆரம்பித்திருந்தாலும் நாடகத்தன் கட்டமைப்பில் எவ்வித ஊறும் நேரமாட்டாது. முதலாம் அங்கத்தின் முதற் காட்சியை முழுவதுமே தவிர்த்திருக்கலாம். இக்காட்சியில் வரும் அநாவசியமான பின்னோக்கு உத்தியும் உத்திக்காகவே கையாளப்பட்டிருக்கிறது.

நாடகம் முழுவதும் சந்திரனின் கருத்தோட்டத்தை பூரணமாக நிராகரித்து, அவனோடு வாழ்வது சாத்தியமில்லை என்று முடிவு கட்டி விட்டு, தனது தகப்பனோடு போக ஆயத்தமான மன நிலையில் நிற்கும் செல்வி, மார்க்கண்டுவின் இரத்தத்தைக் கண்ணுற்று, திமரென மனம் மாறி, “நான் வரவில்லை நீங்கள் போங்கோ” என்று சொல்லிவிட்டு, நாடகத்தின் இறுதியில் சந்திரனுடன் சேர்ந்து பாட்டுப்பாட ஆரம்பிப்பது தாக்கரீதியான காத்திர வளர்ச்சியை மீறி முடிவு வலிந்து சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைத் துலாம்பரமாக்குகிறது.

சில இடங்களில் உரையாடல்களை வளர்த்துச் செல்வதில் நா. சு. வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்றே கூறவேண்டும். செல்வி மனம்மாறும் அம்சத்தைத் தவிர்த்து விட்டு நோக்கினால் நாடகத்தின் இறுதிக்காட்சி சிறப்பாகவே எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்னலாம் நாடகத்தின் விழிப்புப்பைத் தொய்ய விட்டு விடாமல் வளர்த்தெடுத்திருப்பது பாராட்டிற்குரியதாகும்.

“இந்த நாடகம் (விழிப்பு) எழுபதுகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கலாம்.

1. கே. எஸ். சிவகுமாரன், “மஹாகவியின் புதியதொரு வீடு” தினகரன் 11-05-80

ஆனால், இன்று தமிழ் நாடகத்துறை அடைந்து வரும் வளர்ச்சிப் பின்னணியில் 'விழிப்பு' மற்றுமொரு நல்ல நாடகம் என்ற மகுடத்தைப் பெறுவதொடு திருப் தியடைய வேண்டியிருக்கும்" என்று கே. எஸ். சிவகுமாரன் குறிப்பிடுவதும் நோக்கத்தக்கது.

"தமிழ் நாடகம் இன்றிருக்கும் நெருக்கடியான திருப்பு முனைக்கட்டத்தில் உண்மையில் மேலும் மேலும் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களுக்கான பெருந்தேவை நம்முன் உள்ளது; என்னவாயிருந்தாலும் தயாரிப்பாளர் அரங்கமே எமக்குள்ளது. நாடக ஆசிரியன் அரங்கம் அல்ல. தாசீசியஸ், சுந்தரலிங்கம் போன்றோரும் தமது நாடகப் பிரதிகளுக்கு இலக்கிய அந்தஸ்து கோர முடியாது"² என்று எஸ். சிவநாயகம் குறிப்பிடுவது நுனித்து நோக்கத்தக்கது.

"விழிப்பு" நாடகம் 1975-ம் ஆண்டின் தேசிய நாடக விழாவில் பங்குபற்றி 'விருது' பெற்ற விவகாரம் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பேசப்பட்டுள்ளது. நா. சுந்தரலிங்கமே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுவதுபோல (தினகரன் 21-5-80) 'ஆலை இல்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பூ சர்க்கரைதான்' என்று தீர்ப்புக கூறினால் ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது?

ஆனால் "விழிப்பு" நாடகம் பற்றிய மிகை மதிப்பீடுகள் இதே நாடகாசிரியராலும் விமர்சகர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் இன்று இவை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. "விழிப்பு நாடகத்தில் கையாளப்பட்ட உத்தி

களும், மேடை நுணுக்கங்களும், தயாரிப்பு முறைகளும் மரபுவழி முன்னெடுப்பும் பிற நாடகத் தயாரிப்பாளர்களையும் ஈர்க்கத் தொடங்கின.... இன்றும் இவ்வாறே இருக்கிறது" என்று "சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி" (தினகரன்...19-5-80) பற்றி நா. சுந்தரலிங்கம் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் தனது நாடகத்தைப்பற்றி தனது முதுகில் தானே 'சபாஷ்' போட்டுக்கொண்ட சாதுரியங்களை எல்லாம் தமிழ் நாடகச் சுவைஞன் கானும் அவலமும் நடந்தேறியுள்ளது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது விடுதலைக்கு நாடகத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டு போராடும் பண்புபற்றிச் சில குறிப்பு கூறுவது பொருந்தும். ஆசிய நாடுகளின் அரசியல் நாடக அரங்கம் இன்று தீவிரமாக வளர்ச்சியுற்று வருகிறது. இந்தோனேசியாவின் தீவிர அரசியல் நாடகாசிரியன் Rendra, பிலிப்பைன்ஸ் நாடகாசிரியர் Behn Cervantes, கொரிய நாடகாசிரியரும் கவிஞருமான Kim Chi Ha, ஜப்பானிய நாடகாசிரியர் Chinen Seishin போன்றோரின் சமகால நாடக இயக்கம் பற்றிய அறிவு நமக்குத் துணைபுரியும். நமது தேசிய நாடக மரபில் இல்லாததா? என்று திக்கோழியாய் தலையை மண்ணில் புதைத்துக் கொள்வது சில சமயங்களில் வசதியானது தான். ஆனால், கண்களைத் திறந்து நம்மைச் சுற்றி நடப்பதையும் அவதானிப்பது அவசியமல்லவா?

விலசாயிகளின் கிளர்ச்சிபற்றி நாடகம் எழுதியமைக்காக கொரிய அரசாங்கத்தால் 1974-ல் கைது செய்யப்பட்ட கிம்-சி-ஹா

2. "In the near cross-roads Tamil drama finds itself today, there is in fact a great need for more and more translations: after all what we have is a producers's theatre, not a playwright's one. Even Tarcisius and Suntharalingam cannot claim the status of literature for their scripts"

—S. Sivanayagam, "Tamil drama at the crossroads"

The Sunday Times—16-03-80

என்ற நாடகாசிரியன் இன்னும் சிறையிலிருக்கிறான். பிலிப்பைன்ஸில் அரசியல் அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு 'மக்களின் வழிபாடு' என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றியதற்காக பெலின் செர்வாண்டே என்ற நாடகாசிரியன் அரசாங்கத்தால் சிறைபிடிக்கப்பட்டான். ஆனால், நமது அரசியல் நாடகாசிரியர்களும் நெறியாளர்களும் அரசாங்கத் தேசிய நாடக விழாக்களில் விருதுகள் பெறுகின்ற கௌரவத்திற்காகவே நாடகம் செய்யும் அவலத்தை என்ன சொல்வது?

○

இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பௌசூல் அமீரின் "ஏணிப்படிகள்", மாவைதி. நித்தியானந்தனின் "ஐயா லெக்சன் கேட்கிறார்" ஆகிய இரு நாடகங்களும் அரசியல் அங்கத நாடகங்களாக அமைந்துள்ளன. பௌசூல் அமீரின் "ஏணிப்படிகள்" தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தம் சுயநலனுக்காக தொழிலாளர் வர்க்கத்தினைக் காட்டிக் கொடுக்கும் போலித்தனத்தைக்குறியிட்டான் உணர்த்துகிறது. சொல்லவந்த செய்தியை சுற்றி வளைத்துக் கஷ்டப்படாமல் இறுக்கமான நாடக வடிவத்திற்குள் செர்வ்வதில் பௌசூல் அமீர் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார். நாடகமாக இது வெற்றியிட்டியமைக்கு சுஹோர் ஹமீட்டின் நேர்த்தியான நெறியாள்கையும் ஒரு காரணமாகும். பௌசூல் அமீர் எழுதி சுஹோர் ஹமீட் நெறிப்படுத்தி 1974-ல் மேடையேற்றிய "சாதிகள்

இல்லையடி பாப்பா" என்ற நாடகமும் ஈழத்தில் மேடையேறிய விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சில நல்ல நாடகங்களில் ஒன்றாகும். சுஹோர் ஹமீட் போன்ற ஆற்றல்மிக்க நெறியாளர்கள் தொடர்ந்தும் தமிழ் நாடகத்துறையில் உழைத்திருப்பார்களானால் சில சாதனைகளைச் செய்திருத்தல் கூடும்.

அங்கதப் பாணியிலமைந்த மாவைதி நித்தியானந்தனின் "ஐயா லெக்சன் கேட்கிறார்" சுமாரான நாடகம். கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக் கழகத்தின் சீரிய நாடக மரபில் சுய ஆக்கமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பரீட்சார்த்த முயற்சி என்ற வகையில் இது குறிப்பிடத் தக்கது. சாதாரண உரையாடலுக்கும் நாடக உரையாடலின் இறுக்கத்திற்கும் இடையிலான நுண்ணிய வேறுபாட்டை மாவை நித்தியானந்தன் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. பாராட்டத்தக்க விதத்தில் தில்லைக்கூத்தன் இந் நாடகத்தை கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக் கழகக் கலைவிழாவில் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றியிருந்தார்.

இந்த இரு குறு நாடகங்களும் கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் மேடையேற்றப்பட்டவை என்பது விதந்துரைக்கத்தக்கது.

○

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கில் மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்கள் நாடகச்சுவைஞர்கள் மத்தியிலும் விமர்சகர்கள்³ மத்தி

3. பார்க்க:

ஆ. சபாரத்தினம், "மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்—இந்திய அனுபவம்",
5 அக் 1980—தினகரன்

க. பாலேந்திரா, "மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்—சில குறிப்புகள்"

S. Sivanayagam, "Tamil Drama at the Crossroads"

16, Feb. 1980 - The SUNDAY TIMES

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா, "தமிழில் ஒரு ஸ்பானிய நாடகம்"

15, மே, 1979 - தினகரன்

K. S. Sivakumaran, "Tamil Drama", Lanka Guardian"

May, 1, 1980.

யிலும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இலங்கை அமைக்காற்றுகலை கழகத்தின் தீவிரமான உழைப்பும் தொடர்ச்சியான முயற்சியுமே இச்சாதனையைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன.

ருஷ்ய நாடகாசிரியர் அலெக்ஸி ஆர்பு ஸோவின் "An old fashioned comedy" என்ற நாடகத்தை "புதிய உலகம்; பழைய இருவர்" என்றும், ஸ்பானிய நாடகாசிரியர் கார்னியோ லோகாவின் "The house of Bernada Alba" வினை "ஒரு பாலை வீடு" என்றும், அமெரிக்க நாடகாசிரியர் ரென் னைலி வில்லியம்ஸின் "The glass menagerie" ஐ "கண்ணாடி வார்ப்புகள்" என்றும், ஜெர்மானிய நாடகாசிரியர் பெர் டோல்ட் பிறெஸ்க்ட்டின் "The exception and the rule" என்ற நாடகத்தை "யுக தர்மம்" என்றும், வங்காள நாடகாசிரியர் பாதல் சர்க்காரின் "ஏபங் இந்திரஜித்" என்னும் நாடகத்தை "முகமில்லாத மனிதர்கள்" என்றும் இலங்கை அமைக்காற்றுகலை கழகம் மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றியது.

பிறெஸ்க்ட்டின் "யுகதர்மம்" இருபது தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறது. பலகலைக்கழகங்களில் இருந்து கிராமப் பாடசாலைகள் வரை "யுகதர்மம்" மிகப் பரவலாக அறிமுகமடையுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது இதே நேரம் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களைப் புறக்கணிக் கும் அறியாமையும் நிலவுகிறது. "எமது சொந்தப் பிரச்சினைகளைப் பார்க்க மறுப்பவர்கள் தாம் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங் களில் தஞ்சம் புகுகின்றார்கள் என்பது அபத் தமான வாதமாகும். சிறுகதை, கவிதை, நாவல் ஆகியவற்றில் மொழிபெயர்ப்பை வரவேற்பவர்கள், நாடகங்கள் என்றதும்

புறக்கணிக்க முற்படுவது அறியாமையாகும். தமிழில் சுயமான நாடகங்கள் உயர்ந்த கட்ட வளர்ச்சியை அடைந்துவிட்ட ஒரு காலத்திலுங்கூடப் பிற நாடுகளின் சிறந்த நாடகங்களை மொழிபெயர்த்து அவற்றை யறிந்துகொள்ளவேண்டிய தேவை நம் முன்னுள்ளது"⁴ என எம். ஏ. நுஸ்மான் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பு நாடகத்தின் பங்கினையும், பணிபிளையும் உணர்ந்து எம். ஜே. லிஞ்சின் "Riders to the sea" என்ற நாடகத்தின் தமிழ் வடிவமான "கடலின் அக்கரை போவோர்" எனும் நாடகத்தை இத்தொகுப்பில் சேர்த்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. தி. கந்தையா, எம். மவ்ருப், கா. இந்திரபாலா ஆகியோர் இணைந்து இம்மொழிபெயர்ப்பினைச் செய்துள்ளனர்.

"Riders to the sea" நாடக வரலாற்றிலேயே தனித்துவமானது. துன்பிபல் நாடகம் என்று அதன் பூண அர்த்தத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரேயொரு ஓங்க நாடகம் இதுவேயாகும்."⁵

Aran தீவுகளுக்கேயுரிய ஐதீகங்கள், நம்பிக்கைகள், மனிதனுக்கும், இயற்கைக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள், கவித்துவ மொழி வழக்குகள் என்பவற்றை மொழிபெயர்ப்பதில், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கணிசமான கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கியிருப்பர் என்பது உண்மையே.

"கடலின் அக்கரை போவோர்" என்ற நாடகத்தில் ஏற்படுகின்ற சம்பவங்கள், சில மாற்றங்களின் பின்னர், ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவி மீன்பிடிச் சமுதாயத்தைக் கொண்ட நெடுந்தீவின் சூழ்நிலைக்கு (அங்கே குதிரைகளும் உள்ளன.)⁶ ஒத்துப்போகக்கூடியதாக இருக்கின்றன"

(4) "மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களைப் புறக்கணிப்பது அறியாமை"
ஈழநாடு - 18.2.80.

(5) The Plays and Poems of J. M. Synge, edited by T. R. Henn,
London (1968). Page 37.

(6) நாடக நினைவிதழ் மலர் (கடலின் அக்கரை போவோர், காட்டு மிராண்டி) இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் நாடக மன்றம், ஜூன் 1968

என்று மூலநாடகத் தழுவலைப் பற்றிய குறிப்புகளில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

Aran தீவுகளுக்கு மட்டுமே உரித்தான மரணத்தின் தீர்ப்பையே ஜீவிதமாக நோக்கிக் காத்திருக்கும் ஒரு ஜனக்கூட்டத்தின் நம்பிக்கைகளை நெடுத்தீவுப் பகைப்புலனுக்கு மாற்றுப்போது அதன் ஜீவித நியாயம் இழக்கப்பட்டுவிடுகிறது.

“மூல நாடகத்தின் ஆசிரியர் சிஞ்சு கையாண்ட கவிதைமுறையை எங்களுடைய மொழி பெயர்ப்பில் கையாள முடியவில்லை” என்றும் நாடகநினைவிதழ் குறிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகத்தின் காம்பீரியம் Arad தீவுக்களின் மரபில் வேருன்றிய கவித்துவ மொழிநடையிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கிறது. அந்தக் கவித்துவ நடையைக் கையாள முடியாமல் போகும்போது மூலநாடகத்தின் அழுத்தமான உணர்ச்சித் தொற்றலைத் தழுவலாக்கம் ஏற்படுத்தமுடியாது போய்விடுகிறது.

எனினும் இந்நாடக மேடையேற்றம் வெகு நேரத்தியாக அமைந்து நாடகச்சுவைஞர்களின் பாராட்டைப் பெற்றதாக அறிகிறேன். காழ்ப்புகளைக் கொப்பளிப்பதை விட - உபதேசங்களை வாரி இறைப்பதிலும் பார்க்க இத்தகைய கடினமான, உழைப்பை வேண்டி நிற்கிற பணியில் ஈடுபட்ட இப்பல்கலைக்கழகக்காரர்கள் நம் ஆழ்ந்த மரியாதைக்குரியவர்கள். ஈழத்துத்தமிழ் நாடக அரங்கம் எனும் பாரிய கட்டிட நிர்மாணத்திற்கு கைபிடி மண்ணையாவது நல்கிய இவர்களின் நேர்மையே நயக்கத்தக்கது.

○

குழந்தையின் (ம. சண்முகலிங்கம்) “கூடி விளையாடுபாப்பா” என்ற சிறுவர் நாடகமும் இத் தொகுப்பில் இறுதியாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. நாடகத்திற்குடாக மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதிப்பதில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற இவர் இந் நாடகத்தினைச் சிறுவர்கள் பார்த்து மகிழத்தக்க விதத்திலே எழுதியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜெர்மனிய நாடகக் கலைஞர்கள் சிலர் சிறுவர்களுக்காக முதியவர்கள் நடக்கும் சிறுவர் நாடகமொன்றினை லயனல் வென்ட் அரங்கில் நடத்துக் காண்பித்தபோது அது எனக்குப்புது அநுபவமாய் இருந்தது. இத்தகைய சிறுவர் நாடக உத்திமுறை ஜெர்மனிய நாடக அரங்கில் பிரபல்யம் பெற்றுக் காணப்படுகிறது. இதே நாடக உத்தியை குழந்தை “கூடி விளையாடு பாப்பா” வில் கையாண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில், பிறமொழி நாடகங்களை மொழிபெயர்க்கும் விஷயத்தை ரொட்டி சுடுவதாகவும் சுயமாக நாடகம் எழுதுவதை தோசை சுடுவதாகவும் கருதும் பேக்கரி மனோபாவக்காரரான குழந்தை ஜெர்மனியிலிருந்து நாடக உத்தியை இறக்குமதி செய்வதா? என்று வினா எழுப்பாமல் இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

சிறுவருக்கான நாடகம் ஒன்றினைப்பற்றிய விமர்சன மதிப்பீடு கல்வி உளவியல், மொழியியல் அறிவும் நாடக பிரக்ஞையும் கொண்ட ஒருவரால் மேற்கொள்ளப்படுவதே உசிதமானது.

ஆனால் தமிழ் தெரியாத சிங்கள நாடகக்கலைஞர்களிடம் இந்த சிறுவர் நாடகம் பற்றிய கருத்தினைப் பெற்று அதனைத்தமிழ் நாடகச்சுவைஞனுக்கு மேலிடத்து அங்கீகாரமாக வழங்கமுயன்ற விபரீதங்களும் நடந்தேறி விட்டன.

“ஒற்றுமையாகவும், ஒன்றாகவும் வாழ வேண்டும்; தனிமனிதப் பிரயத்தனத்தை விடக் கூட்டுமுயற்சி பலிதமாகும்; மூர்க்க தந்திர சக்திகளையும் ஒற்றுமையாக இருக்கும் பட்சத்தில் எதிர்த்து, மட்டம்தட்டி வென்றெடுக்கலாம் போன்ற கருத்துக்களைப் புலப்படுத்துவதாக நாடகத்தின் உள்ளடக்கம் அமைந்தது எனக் கூறலாம். ஆனால், நாடகாசிரியருக்கோ, நெறியாளருக்கோ (அ. தாசீசியஸ்) இவற்றில் எதற்கு அழுத்தம் கொடுப்பது, எதனை முன்னிறுத்துவது என்ற தெளிவு இல்லை என்பதைக் காட்டுவதாக

நாடகப்பாங்கு இருந்தது” என்று கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஜயம் தெரிவிக்கிறார்.

ஆனால், ‘கூடிவாழ்ந்தால் கோடிநன்மை’ என்ற மையச்சரட்டில் நாடகம் இழைக்கப் பட்டிருப்பதில் முரண்பாடுகள் எதுவும் காணக்கூடியதாக இல்லை என்றே கூறத் தோன்றுகிறது.

பொதுவாக, இந்நாடகத்தின் time span சுற்றுக் கூடியது போலவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. சிறுவர்கள் நாடகமுடிவில் களைப்புற்றவர்கள் போலக் காணப்பட்டமையிலிருந்து நாடகத்தின் கால எல்லை நீண்டுதான் விட்டது என்பதை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

நாடகத்தில் பாடல்கள் பாடப்பட்ட போது சிறுவர் நாடகமொன்றில் இப்படி சுருதி பிசகிப்பாடுவதா என்ற மனக்கிலேசமே மேலோங்கியது. சுருதி எப்படியுப் போனாலும் சரி, கத்திப்பாடித்தீர்த்துவிடுவது என்று

கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு நடிகர்கள் பாடுவது போலிருந்ததைக் களையவேண்டும்.

சர்வதேசச் சிறுவர் ஆண்டின்போது சிறுவர் நாடகம்பற்றிய பூரண பிரக்ஞையோடு குழந்தை எழுதியுள்ள “கூடி விளையாடு பாப்பா” அவருக்கு வெற்றியை அளித்திருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

○

“இன்றைய காலகட்டத்திலே, பிரசுர வசதிக்குரிய பணமிருப்பின் சிறுகதைகளை அல்லது நாவலினை அல்லது கவிதைகளை நூல்வடிவிலே கொண்டு வருவதற்கே எவரும் எண்ணுவது வழக்கமாயுள்ளது நாடகத் தொகுதியொன்றினை வெளியிடுவதற்கு எவருமே இலகுவிலே இணங்கிவிட மாட்டார்கள். ஆனால், இந்த வகையிலே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒரு முன்மாதிரி காட்டியுள்ளமை பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும்” என்று கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் ஆசிரியரையில் கூறுவது ஒப்பமுடிந்த கூற்றேயாகும்.

சொஃபொக்கிளீசின்

“ANTIGONE”

நாடகத்திலிருந்து....

- அரசன் க்ரியோன்: ஒரு அராஜகவாதியின் பக்கம் நீ வாதாடுவது நியாயம் தானா?
- ஹெய்மன் : இல்லை. நீதிமுறை தவறியவர்களுக்கு நான் மதிப்பளிப்பதில்லை.
- க்ரியோன்: : அப்படியெனில் அவள் (அன்ரிகனி) என்ன பெரிய நெறி தவறாதவளோ?
- ஹெய்மன் : இந்தநகரில் உள்ள ஒவ்வொருவனும் அப்படியே நினைக்கிறான்.
- க்ரியோன் : ஓ! இந்த நகரத்து மக்கள் தான் எனக்கு ஆளக்கற்றுக் கொடுப்பார்களோ?
- ஹெய்மன் : ஆஹா! இப்பொழுது யார் ஒரு சிறு பையனைப் போலப் பேசுவது?
- க்ரியோன் : இந்த நகரில் கட்டளையிடப் பிறந்தது என் குரல்.
- ஹெய்மன் : ஒரு தனிக்குரலுக்கு அடிபணியும் மக்கள் நல்ல பிரஜைகள் அல்லர்.
- க்ரியோன் : நாடு என்றால் அரசன் தான்.
- ஹெய்மன் : அப்படியென்றால் அந்த நாடு வெறும் பாலைவனமே.

எலி ஓட்டம்

ராமு

‘உலகம் மாறிப்போய்விட்டது!’
‘எங்கள் காலத்தில் இப்படியில்லை’
‘இந்த நாளேப் பொடியென்றால்....’
என்றெல்லாம் முதியோர் கூறுவது
வழமை. தாம் வாழும் சூழல் மாறிக்
கொண்டுபோவதையும், அதன் மீது
தம் ஆதிக்கம் குன்றிவருவதையும்
கண்டு விரக்தியடைந்த நிலைமை
யையே இது குறிக்கும். புதிய
தொழில்துறைகளும், உழைப்பு முறை
களும் எமது நாட்டில் அதிதீவிரமா
கப் பெருகி வரவிட்டாலும், பணந்
தேடும் முறைகள் ஓரளவுக்கு மாறி
விட்டன. இதனோடு சமூக மாற்றங்
களும் ஓரளவிற்கு ஏற்பட்டுக்
கொண்டே வருகின்றன.

சிங்கப்பூர் பென்சன்காரர் பரம்
பரை கமக்காரரை ஒதுக்கியது ஒரு
காலம். அதனை அடுத்து உலக யுத்
தம். பண்டங்கள் தட்டுப்பாடு. வியா
பாரிகளும், கண்டிளாக்டர்களும் புதிய
பணம் படைத்தவர்களாயினர். இவை
யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்தவை.

மலையகத்திலும் மாற்றங்கள் ஓர
ளவிற்கு ஏற்பட்டன. சில கங்காணி
கள், சிறு தோட்ட முதலாளிகளா
யினர். தொழிற்சங்கங்களும் ஒருசில
ருக்கு உழைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தி
ன. பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை
களும், போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு
களும் செட்டி சமூகத்து வட்டிக்கடை
முதலாளிகளுக்கும், வேறு சில வியா
பாரிகளுக்கும் முட்டுக்கட்டையாக

இருந்தன. இவர்கள் உருவாக்கிய
வெற்றிடத்திற்கு தோட்டப் பகுதிக
ளில் தோன்றிய புதிய பணம் படைத்
தவர்களும், யாழ்ப்பாண வியாபாரி
களும் வந்து சேர்ந்தனர்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில்
சமீபகாலம் வரை நவீன தாக்கங்கள்
ஏற்படவில்லையென்றே கூறலாம்.
அங்கு போடியார் தொடர்ந்தும்
செல்வாக்கு உள்ளவராகவே இருந்
தார் பிள்ளைகள் ஆங்கிலக் கல்வி
பயின்று, சிறு அரசாங்க உத்தியோ
கங்களையும் பெற்றனர்.

1956ம் ஆண்டில் சிங்களம் அரசு
கரும் மொழியாகிவிட்டது. அதனை
அடுத்து அரசியல் செல்வாக்குள்ளோ
ருக்கு மட்டுமே பெரும்பாலும் அரசா
ங்க உத்தியோகங்கள் விசேடப்
பயிற்சியுள்ள தொழில்துறைகள் மட்
டுமே மிஞ்சியிருந்தன. இதனால்
யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வசதியுள்ள
பெற்றோருள் பெரும்பாலோர் தம்
பிள்ளைகளை டாக்டர்களாகவும், எஞ்
சினியர்களாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளச்
சங்கற்பித்தனர். குறுக்குவழி
தேவைப்பட்டமையால் டியூட்டரி
களின் தோற்றம் இன்றியமையாத
தாகிவிட்டது. வேறும் சில வழிவகை
கள் என்கிறார் மதியுவாணர்.

பல்கலைக்கழகங்களிலும் நிலைமை
மாறிற்று. “குறிப்பிட்ட பிரதேசத்
தவருக்கு மட்டுமா?” எனும் கேள்வி

எழலாயிற்று. 'விகிதாசாரம்' எனும் ஒரு புது மந்திரமும் சபிக்கப்பட்டது. இலவசக் கல்வி. நடுத்தரப் பள்ளிப் பெருக்கம். பிரதிநிதித்துவ ஆட்சி. இவையும் சில காரணிகள். மொழி வாரியாகத் தரப்படுத்தல். தமிழ் மொழிக்கென ஒதுக்கப்பட்ட எஞ்சிய பகுதியினுள் பிரதேசவாரியான விகிதாசாரம். (அவர்கள் தமக்குள்ளே பிடுங்குப்பட்டட்டுமே.)

படிப்பு வாய்ப்பும். வேலை வாய்ப்பும் கிட்டாததனால் பெரும்பாலோர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று உழைக்க ஆரம்பித்தனர். அந்நிய நாடுகளில் ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானிகள் தொட்டு ஹோட்டல்களில் கோப்பை கழுவும் நிபுணர்கள் வரை தமிழ் மகனைக் காணக்கூடிய நிலை. இதனுள் கடத்தல் தொழிலும் அடங்கும். (யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்). தாயின் நகை ஈடு. காணி, தோட்டம் ஈடு. 'தம்பி போய் ஆறு மாதத்திற்குள் ஈட்டை மீட்டுட்டான்' எனத் தாய் அயலவருக்குப் பெருமையுடன் கூறு வாள். இதனைக் கேட்டதும் அடுத்த வீட்டுத் தாயும் தன் மகனை ஆக்கி னைப்படுத்தத் தொடங்குவாள். (ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனை....).

அந்நிய நாடுகள் வளம்பெறத் தமிழன் உழைத்துக் கொடுக்கின்றான். வானொலி மரண அறிவித்தல் தரும் தகவல்கள் இதற்குச் சான்று. அதற்கென்ன. போதிய சம்பளம் (பஞ்சாட்சரம்) கொடுக்கிறார்களே. அவன் பாடுபட்டு உழைத்துக் கொடுத்தால் என்ன கேடு வந்தது அன்று, ஆங்

கிலேயன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கிளாக்கரையும். (கிரூப்பருங்கூட) தாய்நாட்டிலிருந்து கூலியாட்களையும் கொண்டு வந்து தன் சாம்ராஜ்யத்தை வளம்படுத்தினால்லவா. அந்தப் பரம்பரைக்குத் திடீரென முற்றுப் புள்ளி போடுவது எப்படி? அவனும் சம்பளம் கொடுத்தான். (திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு).

தன்மானப் பிச்சரினை முக்கிய மல்ல என்று கொண்டாலும் புதிய முறைகளில் உழைப்பு வசதிகள் ஏற்பட்டதனால் உருவாகும் சில விடயங்களை அவதானிப்போம். நாட்டில் படித்த இளைஞர்கள் தொகை குன்றிக்கொண்டே வருகின்றது. விஞ்ஞானப் பயிற்சி பெற்ற பலர் வெளி நாடுகள் சென்றுவிட்டார்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் உட்பட பல தொழில் துறைகளில் தகுதி வாய்ந்தோர் பற்றாக்குறை. உழைக்கும் ஆண்கள் வெளியேறுவதனால் முதியோரும், பெண்களும், பள்ளி மாணவர்களும் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் நிலை விரைவில் ஏற்படும் ஆபத்து உருவாகின்றது. இங்கு தொழில் துறைகளது முன்னேற்றம் இதனால் தடையாகும்.

உழைப்பவர்களது பணம் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும்போது, உள்ள நாட்டின் உழைப்பிற்கு மதிப்பு இல்லாது போய்விடும். இது படித்தவர்களது உழைப்பைப் பொறுத்தமட்டில்.

சிறிமா காலத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற விவசாயத் துறைகளும், மீன்பிடித் துறைகளும் போதிய வருவாய் தரக்கூடிய துறை

களாக மாறின. உணவுப்பொருட்களை கட்டி வைத்து வியாபாரஞ் செய்த வர்களும், இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு இருந்ததனால் கடத்தல், கறுப்பு வியாபாரஞ் செய்தவர்களும் போதியளவு பணம் தேடினார்கள். கட்டுப்பாடற்ற பொருளாதாரக் கொள்கை உருவானதும் உற்பத்தி விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது.

பல பகுதிகளிலிருந்தும் பணம் வரும்போது பலவித புதிய தாக்கங்கள். கடைவீதிகளில் பலவித இறக்குமதிப் பண்டங்கள், முன்பு சமுதாயத்தில் ஆதிக்கஞ் செய்த பலர் பொருமைப்படத்தக்கவகையில் புதிய பணக்காரர் மத்தியில் பணப்புழக்கம். நைலான் உடைகள், டிரான்ஸிஸ்டர் ரேடியோக்கள், ஹொண்டா சைக்கிள்கள், பிளேட் வீடுகள் போன்றவைகள் புதிய வர்க்கத்தினரது உடைமைகளாகின்றன.

கலாச்சார ரீதியாகவும் மாற்றங்கள். முடிதொட்டு அடிவரை மாற்றங்கள். முன்னைய நிலைக்கு மாறாக ஆண்கள் தம் முடிகளையும் உடைகளையும் நீட்டிக் கொண்டார்கள். இதற்கு எதிர்மாறாக பெண்கள் தம் முடிகளையும் ஆடைகளையும் சுருக்கிக் கொண்டார்கள். முன்பு சுருட்டுப் பத்தினார்கள். இப்பொழுது சிகரட்டு. முன்பு கடைகளில் வடையும் பால்காப்பியும். இப்பொழுது ரோஸும், ஐஸ் கோப்பியும். முன்பு கூத்து. இப்பொழுது சினிமா.

புதிய பணத்தை நம்பிப் பலர் உழைக்காது வாழ முயல்கின்றனர். உடலால் முயற்சி செய்வது குறைவாகின்றது. பலவித நுகர்பண்டங்

கள் அறிமுகம் ஆகின்றன. கணிசமானளவு பணம் தியேட்டர்களிலும், டியூட்டரிகளிலும் செலவாகின்றது. இளைஞர்கள் பலர் தாம் வாழும் கிராம சூழலினின்றும் அந்நியப்படுத்தப்பட்டு பட்டினத்தை நாடுகின்றனர். ஏனையோர் கிராமங்களையும், நகரங்களாக்க முயல்கின்றனர்.

இவ்வித சூழலிலே அதிகாரம் அனுபவித்த ஒரு சந்ததியினர் புதுச் சந்ததியினரைப் பார்த்துக் குறை கூறுவது இயல்பே. புதிய உறவு முறைகள். புதிய ஒழுக்க நெறிகள். முன்பு அதிகாரத்தை அனுபவித்தவர்கள் தம் செல்வாக்கைத் தொடர்ந்தும் அனுபவிக்க முடியாததையிட்டுக் குமுறுகின்றனர். புதிய பணம் படைத்தவர்கள் அதிகாரப்பீடத்தில் ஏறி அமர்வதற்குப் பலவித முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். நிலம் கௌரவத்திற்குரியதாகையால் நிலத்தை விலை பொருட்படுத்தாது வாங்க முயல்வர். நகரத்தில் வீடு அந்தஸ்தைத் தரும் எனும் நம்பிக்கையில் சந்தை மதிப்புக்கு மேலால் பணம் கொடுத்து வாங்குகின்றனர் அரசாங்க அலுவலகங்களில் தம் கருமங்களைச் சாதிக்க எவ்வித வழிவகைகளையும் கையாளத் தயங்க மாட்டார்கள். சந்தோஷப்பணம் எவ்வளவானாலும் தம் பிள்ளைகளை 'பிரபல' பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்க்க முயல்வர். கவர்மண்ட் உத்தியோகத்தில் தம் பிள்ளைகளில் ஒருவரையாகுதல் புகுத்த முயல்ர். டாக்டர்களையும், எஞ்சினியர்களையும் பணங்கொடுத்து மருமக்களாக வாங்குவர். முன்பு செல்வாக்கிலிருந்து கௌரவமாக்கப்பட்ட வர்க்

கத்தில் ஆண்களுக்குப் பெண் எடுக்க முயல்வர். காலப்போக்கில் முன்னைய அதிகார வர்க்கமும் புதிய வர்க்கமும் இரண்டறக் கலந்துவிடும். இவ்வித மாற்றம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் வேளை இது. இவை யாவையும் இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களது உயர் மட்டங்களில் நிகழ்வன. மாற்றம் ஏற்படுகின்றது என்பதை உணராது ஒழுக்கம் பேசுகின்றோம். இதனால் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளுக்கு இடமில்லை என்பதற்கில்லை. மனித உறவு புனிதமானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதை மறுக்கவில்லை. அதிகார போட்டியில் தோல்வியுற்றவர்கள் ஒழுக்கம் பேசுவதற்கு உரிமையிலையென்றே கூறுகின்றோம்.

அதிகார பீடம் ஏறுவதில் போட்டி. சூழல் மாறிவரும்போது புதிய சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி ஒருவர் தோளில் மற்றொருவர் ஏற முயல்வது தொன்று தொட்டே கையாளப்பட்டது என்பதை மறுக்க முடியாது. இவ்விதம் வாதத்தோடு சாணக்கியத்திற்கும் வரலாறு இருக்கின்றது. பணம் தேடும் முறைகள் பெருக்கப்பட்டதும் எல்லா வர்க்கங்களினின்றும் பலர் அந்தஸ்துப்படியேற முயல்வார்கள். இங்கு கோட்பாட்டிற்கு இடமிராது. மனித உரிமைப் போராட்டத்தின் வரலாறும் இதுவே. படியேற முயல்பவர்கள் உரிமை பேசுவார்கள். முன்னம் ஏறியவர்கள் கடமை உபதேசஞ் செய்வார்கள். இவ்வித எலி ஓட்டத்தில் (Rat Race) சொல்வது ஒன்றும் செய்வது இன்னொன்றாயும் இருக்கும். இப்போட்டியில் மதிநுட்பமும், ஈவிரக்கமின்மையும், அதிர்ஷ்டமும் ஒருங்கு சேர்ந்தவருக்கே வெற்றியுண்டாகும். நிம்மதியில்லாவிடினும் அதிகாரத்தை அனுபவிக்கும் இன்பம் நிறைவைத் தருவதாய்த் தோன்றும்.

இவ்வித “எலி ஓட்டத்தில்” கையாள வேண்டிய தந்திரோபாயங்கள் பல. கால வேறுபாடின்றி உபதேசிக்கப்பட்டதால் ஒரு சமூகத்திற்குத் தனித்துவத்தையும் தொடர்ச்சியையும் அளிக்கின்றது. சமூகத்தில் நிலவும் முதுமொழிகள் இதற்குச் சான்றாகும். அச்சமூகத்தில் பெறுமதியுள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றவை எவையோ, அவையே அழகுபட சொற்சுருக்கத்துடனும், கருத்துத் தெளிவுடனும் கூறப்படுகின்றன. “ஆறு கடக்குந்தனைக்கும் அண்ணன் தம்பி, அதற்குப் பிறகு நீயார் நானார்,” “சபைக்கு முந்து சண்டைக்கு பிந்து,” “நம்பநட நம்பி நடவாதே” “திரைகடல் ஓடியுந் திரவியந்தேடு” ஆகிய சில முது மொழிகள் சமூக “எலி ஓட்ட” வீரரது பெறுமானங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாக இருக்கின்றன.

அவன் “வாழத் தெரிந்தவன்” என்றால் மதிப்புக்குரியவனாகின்றான். “மதிப்பிற்குரியவன்” என்றால் எலி ஓட்டத்தில் வெற்றி பெற்றவனென்றே கூறவேண்டும். தமிழ்மக்கள் சுதந்திரமாய் வாழ்ந்தகாலம். பழம் வரலாறுகியமையால், ஆட்சியினரது கொடி பிடிப்பதே எலி ஓட்டவீரரது வாழ்க்கைத் தத்துவமாகி விட்டது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தோடு ஆரம்பமாகிய ஐரோப்பியர் காலத்தில் அவர்களது கலாச்சாரத்தையே தமது கலாச்சாரமாக்கிக் கொண்டனர். பின்பு பச்சை, நீலம், என மாறி மாறி நாயக்கர் புகழ் பாடினார்கள். முற்போக்கென்றும் கூறினார்கள் இப்போது எப்போக்கு என்பதை அறிவதற்கு தகவல்கள் காணாதிருக்கின்றது.

இலங்கையின் வடபகுதியில் வாழும் தென் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்கள்

மா. நாகராஜா.
வர்த்தகமானி 1ம் வருடம்.

அண்மைக் காலங்களில் ஏற்பட்டுவரும் பல மாற்றங்கள், குறிப்பாகப் பொருளாதார, சமூக, அரசியல் மாற்றங்கள் இலங்கையிலுள்ள பல்வேறினங்களிடையேயும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்நிலையில் இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களையும் ஒரு தேசிய இனமாகக் கணிக்கும் நிலைப்பாடு பலப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு தேசிய இனமாகக் கணிக்கும்பொழுது அது பெரும்பாலும் இலங்கையில் மலையகத்தில் வாழும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களையே குறிப்பிடுவதாக அமைகின்றது. அதேசமயத்தில் இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களில், குறிப்பாக இலங்கையின் வடபகுதியில் வாழும், இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களைப் பற்றிச் சில குறிப்புகளைச் சுட்டிக்காட்டவேண்டிய சூழ்நிலையொன்று உருவாகியுள்ளது. இவ்வடபகுதியில் இம் மக்கள் எத்தகைய பொருளாதார அடிப்படையையும், எவ்வாறான சமூக இருத்தலையும், அரசியல் அமைப்புக்களையும், இலக்கியப் பரிமாணங்களையும் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை ஒரு மேலோட்டமான பார்வையில் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

வடபகுதியின் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களை இரு பிரிவுகளின் அடிப்படையில் பிரித்து ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். அப்பிரிவினை அவர்களின் குடியேற்றக் காலத்தின் அடிப்படையில் பிரிக்கலாம்.

1. தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்ட வரட்சியின் பாதிப்பினால் நேரடியாக யாழ்ப்பாணம் போன்ற பிரதேசங்களில் குடியேறிய இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள்,

2. மலையகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட காணிச் சலுகரிப்புப் போன்றவற்றினால் பாதிப்படைந்து மலையகத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி போன்ற பிரதேசங்களில் குடியேறிய இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள்.

இப்பகுதிகளில் வசிக்கும் இம்மக்களின் வாழ்க்கையினைப் பொருளாதார அடிப்படையிலும் தேவையிலிருந்தே இனம் காணவேண்டியதாகின்றது. உண்மையில் அதுவே அடிப்படையாக அமைகின்றது. அத்துடன் இவர்களிடமும் வர்க்க முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. இவ்வர்க்க முரண்பாடு இந்தியாவிலிருந்து வரும்போதே உடன் வந்த வர்க்க முரண்பாடாகும். ஏனெனில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த ஒரு சாரார் கூலித் தொழிலாளர்களாகவே வந்தனர். இக் கூலித் தொழிலாளர்களில் ஒரு பகுதியினர் மலையகத்துப் பெருந்தோட்டத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தனர். ஏனையோர் உதிரிகளாக வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் நகர்ந்தனர். இதில் மலையாளிகள் தனிநபர்களாகவே இங்கு வந்தனர். இதனால் இங்குள்ள சமூகங்களுடன் இணைந்து அவர்களுக்கு இலகுவானதாக அமைந்தது. ஏனையவர்கள் குடும்பங்களாகவே இங்கு வந்தனர். இவர்களைச் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்திற்குள்ளேயே அடக்கப்படவேண்டியதாகும். பிறிதொரு சாரார் சிறு தொகையினராக இருந்தாலும், இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைச் சுரண்டுவதற்காக இந்தியாவிலிருந்து நேரடியாகவே மூலதனத்துடன், இங்கு வந்தவர்களாகும். இவர்களைச் சுரண்டும் வர்க்கத்திற்குள் உள்ளடக்கப்படவேண்டியதாகும். எனவே இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களிடையேயும் வர்க்க முரண்பாடுகள் தொடக்க காலத்திலிருந்தே இருந்துவந்துள்ளன.

இங்கு வடபகுதியில் வசிக்கும் நிரந்தர இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களின் அடிப்படை வாழ்க்கை அமைப்பில் வர்க்க முரண்பாட்டுடன், சாதி அமைப்பு முறையில் சில எச்சங்களும் காணப்படுகின்றன. இங்கு நகர சுத்திகரிப்புப் போன்ற தொழில் களைச் செய்யும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழினமக்கள் இந்தியாவிலிருந்துவந்த ஹரிஜன மக்களாவர். இங்கும் அவர்கள் தமது பாரம்பரியத் தொழிலையே செய்கின்றனர். நாடு மாத்திரம், பெயர்ந்துள்ளனர். அத்துடன் இந்தியாவில் எப்படியான சமூக மட்டத்தில் அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, நசுக்கப்பட்டு, ஏமாற்றப்பட்டு, வஞ்சிக்கப்பட்டு, சுரண்டப்பட்டார்களோ அதிலிருந்து எள்ளளவும் அவர்கள் நிலை வடபகுதியிலும் மாறவில்லை. அதேவிதமான அடக்குமுறை தான் இங்கும் பயன்படுகிறது. அத்துடன் பிராஜா உரிமையற்ற மக்களாக இருப்பதனால் பொருளாதார ரீதியில் அதிகளவில் தாக்கப்படுகின்றனர்.

இந்த ஹரிஜன மக்களைவிட, மற்ற இனக் கீழ்மட்ட வகுப்பினர், இங்கு பல் வேறு தொழில்களைச் செய்கின்றனர். அவர்களும் இங்கு கூலித் தொழிலாளர்களாகவே இருப்பதுடன் உதிரிகளாகவே உள்ளனர். நிரந்தரமான இக்கூலித் தொழிலாளர்களின் பொருளாதாரம் அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யமுடியாத மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றது. அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்துகொள்வதற்கான போராட்டம் முடிந்தபாடில்லை. இதனால் சுரண்டப்படும் தன்மை மிக அதிகளவில் இவர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

அடிப்படைத் தேவையில் ஒன்றான குடியிருப்புக்கள் நிரந்தரமானவையாகவோ, உரிமையுடையனவாகவோ காணப்படுவதில்லை. அத்துடன் அடிக்கடி இடம்பெயர்ந்து தான் இவ்வம்சாவளி மக்கள் வசிக்கின்றார்கள். மலையகத்து மக்களுடைய வாழ்விடங்கள் எந்த மாதிரியான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டு காணப்படுகின்றனவோ, கிட்டத்தட்ட அதே மாதிரியான நெருக்கமான

இடப் பற்றாக்குறை கொண்ட இருண்ட வாழ்விட வசதிகளையே இவர்களும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் இவ்வம்சாவளி மக்கள் இப்பிரதேசத்தை நிரந்தரமான வாழ்விடப் பிரதேசமாகக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில், இப்பிரதேசத்தின் இலங்கை வம்சாவளித் தமிழின மக்களுடன் இன்னமும் வேறுபட்டே காணப்படுகின்றனர். இங்கு தமிழ்மொழி பேசப்பட்டாலும் இதனையும் அந்நியப் பிரதேசமாகவே கருதுகின்றனர். அத்துடன் அரசியல் ரீதியிலான இனப் பிரச்சினை, இனக் கலவரங்களினால் வடபகுதியையும் நிரந்தரமற்ற வாழ்விடப் பிரதேசமாகக் கருதி, இந்தியா செல்லவே பலர் விரும்புவதனால் இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை பற்றிய விபரங்களில் அதிக அக்கறை கொள்வதில்லை. இதனால் இங்கிருக்கும் வரை எப்படியாவது எத்தொழிலைச் செய்தாவது இருந்துவிட்டு, இறக்கும் நாளுக்காக இந்தியா செல்வோம் என்னும் மனப்பாங்கு அவர்களின் அடிப்படை வாழ்விடப் போராட்டத்தை இன்னமும் முடித்த பாடாக இல்லை. இந்திலையில் சொந்தக் காணி பெற்றுக்கொள்வதை நினைத்துப் பார்க்கமுடியாது.

மேலும் வடபகுதியில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள் தொழில் ரீதியில் இழிவுக் கூலி மட்டத்திலும் பார்க்கக் குறைவான கூலியையே பெற்றுக்கொள்கின்றனர். ஒரு சாரார் ஓரளவு வருமானம் பெற்றாலும் அப்படைத் தேவைக்குப் போதுமானதாகவில்லை. வரத்தக நிறுவனங்களில் வேலைசெய்யும் கணக்குப்பின்னை, தச்சவேலை செய்வோர், நகைத் தொழிலாளர் போன்றோர் இம்மட்டத்தவர்களாவர். இதனைவிடக் கடைகளில் சிப்பந்திகளாகவும், வீடுகளில் வேலைக்காரர்களாகவும் தொழில்புரியும் நபர்கள், மலையகத்திலிருந்து வந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களாவர். இவர்கள் ஏனைய தொழில் புரியும் வடபகுதியில் வாழும் நிரந்தரமான இந்திய வம்சாவளி மக்களிலும் பார்க்க வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது நிரந்தரமான இந்திய வம்

சாவளித் தமிழின மக்கள் இப்பிரதேசத்தின் மக்களுடன் தொழில் ரீதியில் சார்ந்திருக்கும் தன்மை காணப்பட சிப்பந்தி ஊழியர்கள், வீட்டு வேலைக்காரர்கள் இப்பிரதேசத்தின் மக்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு அடிமைகளாக வாழும் துர்ப்பாக்கியம் காணப்படுகின்றது. அதே சமயத்தில் இந்திய வம்சாவளிப் பிராமணர்கள் இப்பிரதேசத்தின் மதிப்பிற்குரிய மக்களாக இங்குள்ள பிராமணர்களிலும் பார்க்க மேம்பாடுடையவர்கள் எனப் போற்றப்படுகிறார்கள். இதில் வியப்படைவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இதற்குக் காரணம் இங்குள்ள சாதிக் கருத்துக்களே. அரசாங்கத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் பிரஜாவுரிமையற்ற காரணத்தினால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர்.

மொத்தத்தில் வடபகுதியில் வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள், அடிப்படையில் போதியளவு உணவு, நிரந்தர இருப்பிடம், உடை, வசதிகளையோ, கொண்குருக்கவிலை. தொழில் ரீதியிலும், சாதி அமைப்பிலும் மிகவும் அடிமட்டங்களைக் கொண்டிருப்பதனால் அவர்களில் பெரும்பாலேயுள்ள வாழ்க்கை இன்னமும் அடிமட்டத்து உயிர் வாழ்வதற்கான பேரூட்டமாகவே உள்ளது. இதற்குப் பிரஜாவுரிமையற்றவர்கள் என்பதும், பிரதேச மக்களுடன் இன்னமும் ஒரு மட்டத்திலானவர்கள் என்ற நிலைப்பாடும் இல்லாதவர்களாகும்.

இவ்வம்சாவளி மக்களின் சமூகவுணர்வு இவர்களின் பொருளாதார நிலைப்பாடுகளினாலும், பிரதேசத் தமிழ் இன மக்களின் செயற்பாடுகளினாலும் உருவாக்கப்படுகின்றது. இவ்வடிப்படைப் பொருளாதார அமைப்பு இலங்கையிலும், இந்தியாவிலேயும் ஒரேமாதிரியாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் சர்வதேச ரீதியில் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியமும், அதனுடைய காலனித்துவக் கொள்கையும், இவர்களின் சமூக உணர்வுகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. பின்னர் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்குப் பிரதேச மக்களின் செயற்பாடும் காரணமாக அமைகின்றது.

இவர்கள், இங்கே வடபகுதியில் அநாதரவான நிலைமையையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளனர். இச்சமூகம், பல்வேறு சாதி, தொழில், குழுக்களாகப் பிரிந்து, பிரதேச மக்களுடன் சேரமுடியாத சமூகப் பிரிவுணர்வுகளுடன், அரசியல் ரீதியில் பிரஜாவுரிமை அற்றவர்களாக, நாடு அற்றவர்களாகத் தவறுசெய்த கைதி போன்ற குற்றவுணர்வுடனும், தாழ்வு மனப்பான்மையுடனும் இருப்பதைக் காணலாம். இவ்வுணர்வுகள் பிரதேச மக்களிலிருந்து பிரிந்து வாழும் மனப்போக்கையே பிரதிபலிக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு சம்பவத்தில் அவன் குற்றவாளியாயிருந்து, பிரதேச மக்களிடம் பலரால் தாக்கப்படும்பொழுது தான் நாடற்றவன் என்பதினால், 'அடித்தால் யாரும் தட்டிக்கேட்பதற்கு முடியாது, அதுதான் பலர் சேர்ந்து அடிக்கிறார்கள்' எனக் கருதுகின்றான். உண்மையில் அச்சம் பலத்திக்கு யார் பொறுப்பாக, குற்றவாளியாக இருந்தாலும், இவ்வாறே தாக்கப்படுவார்கள் என்பதனை அவன் உணர்வதில்லை. இது அவனிடமுள்ள தாழ்வுமனப்பான்மையினால் ஏற்பட்டதாகும்.

இத்தாழ்வு மனப்பான்மை மாத்திரமல்ல, அவர்களிடமுள்ள மரபு ரீதியிலான பழக்கவழக்கங்கள்கூட அருகிவருகின்றன, கைவிடப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் வீரப்பமின்மை என்பதல்ல. அவர்களின் அடிப்படைத் தேவையின் உக்கிரமான போராட்டமும், பிரதேசச் சூழலும் மரபுகளைப் போற்றுவதற்கோ அல்லது பின்பற்றுவதற்கோ இடமளிப்பதில்லை. அத்துடன் அவற்றைக் கைக்கொண்டாலும் பல பிரதேசப் பழக்கவழக்கங்களையும் ஈகயாண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இம்மக்களின் கடும்ப உறவுகள் சிதைவடைந்தே காணப்படுகின்றன. இந்தியாவிலிருந்து வரும்பொழுதே கணவனைப் பிரிந்து வந்த மனைவி, மனைவியைப் பிரிந்துவந்த கணவன், சகோதரர்களைப் பிரிந்து வந்தவர்கள், உறவினர்களைப் பிரிந்து வந்தவர்கள் என்ற நிலைதான் காணப்பட்டது. இங்கு வந்த பின்னர், இங்கு வந்த சாதி உறவு

களுக்குள் புதிய உறவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவ்வறவுகளின் சேர்க்கைகள் பின்னர் மீண்டும் உடைந்து, குடும்ப நபர்கள் தனித்தனியாகப் பிரிந்து வாழும் தன்மை ஏற்பட்டது. இதனால் அவர்களின் குடும்ப உறவுகள் இறுக்கமான பாசப் பிணைப்புக்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. திருமண உறவுகளின் எதிர்பார்ப்புக்கள் இவர்களிடம் அதிகளவு ஆர்வத்திற்குரியதாக, இலட்சியமானதாக, கனவு காணக்கூடியதாக அமைந்திருக்கவில்லை. ஆண் பெண் திருமண உறவுகளை அவதானிக்கும்போது பல வேறுபாடுகளைக் காண முடியும். வயோதிப மடைந்த ஆண், வயது குறைந்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும்போது அவனுடைய முதல் மனைவி பிறிதொரு நபருடன் வாழும்பொழுதும் மூத்த மகனோ அல்லது மகளோ தன்னுடைய குழந்தைகளுடன் தகப்பனின் இத்திருமணத்தை நடத்திவைப்பார்கள். அது மாத்திரமல்ல, சாதியைப் பாதுகாக்கப் பெண்களுக்கு இளம் வயதிலும் திருமணம் செய்யப்படும். சிறுவர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பெரும்பாலும் வாலிபப் பருவம் வந்தவுடன் திருமணங்கள் முடிந்துவிடும். அவை காதல் திருமணங்கள் என்றோ, பெற்றோர்கள் பார்த்தவை என்றோ, சீதனம் பெற்றுக்கொண்டோ நடைபெறுபவையல்ல. மாறாக அப்பொழுதிருந்த சூழ்நிலையின் வசதியில் இவை முடித்துவிடப்படுகின்றன. இதனால் திருமணம் என்ற சொல்லின் அர்த்தமும், அவற்றுக்கான விளக்கங்களும் இவர்களின் திருமண விடயங்களில் இவர்களினால் ஆராயப்படுவதில்லை. அவை பற்றி அக்கறை செலுத்தப்படுவதில்லை. இத்தரதர்ஷ்டங்களுக்கு யார் பொறுப்பாளிகள்? அத்துடன் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள், இப்பிரதேச மக்களுடன் மேற்கொள்ளுகின்ற திருமண உறவுகளும் ஒருபக்கச் சார்புடையதே ஆகும். அதாவது இவ்வம்சாவளி மக்களின் ஆண்கள் தான் இலங்கை வம்சாவளிப் பெண்களைத் திருமணம் செய்கின்றனர். பிரதேச இலங்கை வம்சாவளி ஆண்கள் இந்திய வம்சாவளிப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்வதில்லை. ஏனெனில் இங்கு நிலப்பிரபுத்துவத்தின் சொத்துடை

மையின் எச்ச சொச்சங்கள் பெண்களுக்குச் சீதனப் பொருளாகக் கமணப்படுகின்றது. இதனால் இந்திய வம்சாவளித் தமிழினத்தின் ஆண்கள் பிரதேசத்தின் இலங்கை வம்சாவளிப் பெண்களைச் சீதனம் இன்றி, அல்லது குறைந்தளவில் சீதனம் பெற்றுத் திருமணம் செய்கின்றனர். இவை இலங்கைப் பிரஜை உரிமை பெறுவதற்காகவும் நடைபெறலாம். ஆனால் இத்திருமணங்களை எடுத்துப்பார்த்தாலும் அவை சிதைந்து போன உறவுகளிலிருந்தே ஏற்படுகின்றன. பொருளாதார வசதி குறைந்த குடும்பங்கள், ஆண் துணையற்ற குடும்பங்கள், விதவைகள், கீழ்மட்டத்துப் பெண்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் பிரதேச இலங்கை வம்சாவளி ஆண்கள் இந்திய வம்சாவளிப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ளாமைக்கு அவையே காரணங்களாகவுள்ளன. திருமணம் செய்வதாக இருந்தால் சீதனம் இவர்களால் கொடுக்க முடியாது. அத்துடன் திருமணம் நடைபெற்றாலும் அடிமட்ட இலங்கை வம்சாவளி ஆண்களுக்கும், மனைவி அற்றவர்களுக்கும் வயோதிபம் அடைந்தவர்களுக்கும் மட்டுமே நடைபெறும். ஆகவே, இவ்வினத்தைப் பொறுத்தமட்டில் திருமணம், விருப்பங்களுடையோ, ஆசைகளையோ பொறுத்ததல்ல. மாறாகப் பொருளாதாரங்களைப் பொறுத்ததாகும்.

மேலும் இம்மக்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லாமையினால் குடும்பத்தில் உள்ள சகலரும் தொழில்களில் ஈடுபடும் நிலை உள்ளது. சிறுவர்கள் தங்களுக்குரிய குணவியல்புகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை. மாறாகச் சிறு வயதில் சமூகப் பாதுகாப்பின் மையினால் வெம்பி முதயவர்கள் ஆகிவிடுகின்றனர். அவர்களுக்குரிய கல்வி வசதி கிடைப்பதில்லை. பெற்றோர்கள் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. சில பாடசாலைகள் இவர்களுக்கு அனுமதி வழங்குவதில்லை. படித்தும் பயன் இல்லை என்பதனால் சிறு வயதிலேயே தொழிலுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். அத்துடன் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும் தொழிலுக்குப் போகின்றனர், எனவே பொருளாதாரத் தேவை அவர்கள்

எல்லோரையும் உழைக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்குள் தள்ளிவிடுகிறது. இதனால் இவ் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் சமூக உணர்வானது இந்தப் பிரதேசத்தைத் தனக்குச் சொந்தமானது என்னும் மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தவில்லை. அத்துடன் இவர்களிடம் எம்பொழுதுமே விரக்தி மனப்பான்மையே காணப்படுகிறது. தாங்கள் தனிமைப்பட்டவர்கள் என்பதாகவும், தாங்கள் பின்தங்கியவர்கள் என்பதாகவும் கருதுகின்றனர். இவர்களைச் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் இந்திய வம்சாவளியினருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அந்நாடுகளின் இந்திய வம்சாவளியினர், அந்நாட்டின் பிரஜாவுரிமை பெற்றிருப்பதுடன் தொழில் வாய்ப்பு, கல்வி வாய்ப்பு என்பன கிடைப்பதனால் அந்நாடுகளைத் தங்களுடைய சொந்த நாடாகவே கருதுகின்றனர். அவர்கள் பொருளாதார நிலையும் உயரவானது. ஆனால் அவ்வுணர்வு வடபகுதியில் வாழும் இந்திய வம்சாவளியினரிடம் இல்லாதிருப்பதைக் குறித்து வியப்படைவதற்கொன்றுமில்லை.

இவ்வின மக்களிடமிருந்து கலையுணர்வுகளையும், செயற்பாடுகளையும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. இற்றைவரைக்கும் வடபகுதி இந்திய வம்சாவளி மக்களால் படைக்கப்பட்ட எந்தவித நாவல்களையோ, சிறுகதைகளையோ, வேறு இலக்கிய வடிவங்களையோ இனங்காணமுடியாது. ஆனால் மலையகத்து இந்திய வம்சாவளி மக்களிடமிருந்து பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றியிருப்பதை அறிந்துகொள்ளமுடியும். ஏனெனில் அவர்களும் பிரஜாவுரிமை அற்றவர்களாக இருந்தாலும், பொருளாதார ரீதியில் ஓர் அடிப்படையான அமைப்பையும், தங்களுக்கிடையில் தங்களையே அங்கீகரித்துக்கொள்ளும் பலமான சமூக அமைப்பையும் கொண்டுள்ளதால் கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் உருவெடுக்கின்றன. ஆனால் வடபகுதி இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள் ஓர் அடிப்படையான பொருளாதாரத்தையோ தங்களுக்குள் தங்களையே அங்கீகரிக்கும் செயற்பாட்டையோ கொண்டிருக்கமுடியாத அளவில் உதிரிகளாகக் காணப்படுவதே அதற்குக் காரணமாகும்.

வடபகுதியின் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களின் அரசியல் ரீதியான நடவடிக்கைகள் மிகவும் பின்தங்கியதான ஒரு செயற்பாட்டையே கொண்டிருக்கின்றது. பொருளாதார ரீதியிலான போராட்டங்கள் அரசியல் ரீதியிலான போராட்டங்களாக மாற்றுவதற்கான எந்தவொரு நடவடிக்கையும் இவர்களால் நடாத்தப்படவில்லை. இங்கு தோற்றுவிக்கப்பட்ட சில அமைப்புக்கள்கூட அரசியல் ரீதியான நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொள்ளவில்லை. மாறாகப் பொருளாதார நலன்களைக் குறுகிய வட்டத்திற்குள், குறித்த சமூகத்திற்கு மாதிரம் நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு உருவாக்கப்பட்டவையாகும். இதனால் இவ்வகை அமைப்புக்கள்கூட வெற்றிகரமாக இயங்கவில்லை. அத்துடன் அரசியல் ரீதியிலான சில நடவடிக்கைகளை இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களின் சில தனிப்பட்ட நபர்கள் பல்வேறு கொள்கைகளையுடைய பிரதேச ரீதியிலான கட்சிகளின் அடிமட்டத்து ஊழியர்களாகவே செயற்பட்டனர். ஒறிப்பாக இளைஞர்கள் சில அரசியல் நிறுவனங்களில் மேல்மட்டச் செயற்பாடுகளிலும் அதிகளவு அக்கறையுடன் செயற்பட்டனர். நாடற்றவர்கள் என்பதனால் அரசியலில் பிரயோகிக்க முடியாத தன்மையினால் பிரதேசத்தின் எந்தவொரு அரசியல் கட்சிகளும் இம்மக்கள்பால் உள்ளளவும் கவனம் செலுத்தவில்லை. அதே சமயத்தில் இவ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள் இந்நாட்டின் அரசியலின் பாலும், இப்பிரதேச அரசியல் கட்சிகளின் பாலும், இங்குள்ள அரசியல் சூழ்நிலையிலும் அக்கறை செலுத்தாது. தென்னிந்தியாவின் பிரதேச ரீதியிலமைந்த கட்சிகளின் மீது அக்கறை கொண்டிருந்தனர். அங்குள்ள சூழ்நிலைகளிலேயே தங்களது கவனத்தைச் செலுத்தினர்.

மேற்கூறிய நிலைமைகள், வடபிரதேசத்தில் (யாழ்க் குடாநாட்டில்) வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களின் போக்குகளாகும். அதே சமயத்தில் இப்பிரதேசத்தின் ஏனைய இடங்களில் வாழும், குறிப்பாக வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி

போன்ற இடங்களிலுள்ள இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள் மலையகத்திலிருந்து குடியேறிய மக்களாகும். இம்மக்கள் பெருந்தோட்டத்தில் கூலிவேலை செய்தவர்கள். இங்கு விவசாயத் தொழிலைச் செய்கின்றனர். அத்துடன் அத்துமீறிய காணிகளிலேயே பெருமளவு குடியேறியுள்ளனர். இங்கும் இம்மலையகத்து இந்திய வம்சாவளி மக்கள் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் இலங்கை மக்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவே தொழிலு செய்கின்றனர். இம்மலையக இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள் கடின உழைப்பாளிகள் என்பதனாலும், கல்விபறிவு அற்றவர்கள் என்பதனாலும், சொத்துடைமை அற்றவர்கள் என்பதனாலும் இவர்களை வடபகுதியின் வன்னிப்பகுதி செறிந்து கொண்டது. இவர்களினால் எந்தவிதமான பிரச்சினைகளும் தமக்கு ஏற்படாது என்பதனால் இப்பிரதேசங்களின் விவசாய நிலங்களில் கூலித் தொழிலாளர்களாக இவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். இங்கும் இம்மக்கள் அடிமட்டத் தேவைக்கான உயிர்ப்போராட்டத்தையே நடத்துகின்றனர். இவர்களின் சமூக உணர்வும், செயற்பாடும் நிரந்தரமற்ற பாதுகாப்பின்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டே காணப்படுகின்றது. ஆனால் யாழ்ப்பாணம் போன்ற பகுதிகளில் உதிரிகளாக வாழும் இந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழினத்தவர்களை விட வன்னிப் பகுதிகளில் வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்கள் மலையகத்தில் எவ்வாறு தொழில் ரீதியில் ஒன்றிணைந்திருந்தனரோ அதே போன்று இங்கேயும் விவசாயத்தின் கூலித் தொழிலாளர்களாக ஒன்றிணைந்துள்ளனர். இதனால் சில நடவடிக்கைகளை இவர்கள் துணிந்து மேற்கொள்ளமுடிகின்றது. இதனூற்றான் மலையகத்தில் வேருன்றிய பெருந்தோட்டத் தொழிற்சங்கங்கள் இப்பகுதிகளிலும் இம்

மக்களினாடாகத் தொழிற்சங்க அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி அவை ஊடாக இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையில் ஓரளவு அக்கறை செலுத்தும் செயற்பாடு அதிகரித்து வருகின்றது. இது நிரந்தரமான இந்திய வம்சாவளித் தமிழினத்திற்குள்ள நிலைமையைவிடச் சாதகமான ஒரம்சமாகும்.

இவ்வடபகுதியின் இந்திய வம்சாவளித் தமிழின மக்களின் மத்தியில் இன்று இளைஞர்களின் செற்பாட்டினாடாகப் புதிய தொரு ஸ்திப்பிணர்வு ஏற்பட்டுவருகின்றது. ஏனெனில் இல்லிளைஞர்கள் இந்நாட்டில் பிறந்தவர்களினால்தான் இந்நாட்டையே தங்களுடைய சொந்த நாடாகக் கருதுவதுடன் தங்களை ஒதுக்கிவைத்திருக்கும் நாடற்றவர்கள் என்னும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பிரஜாவுரிமை பெற்ற இந்திய வம்சாவளி மக்களுடன் சேர்ந்து தங்களுக்குரிய பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கும், அதனை அரசியல் ரீதியான போராட்டமாக முன்வைத்துச் செல்வதுடன் மாத்திரம் இந்நாட்டில் புதியதொரு சமுதாய மாற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும். ஸ்தாபன ரீதியிலான அமைப்பு முறையை ஏற்படுத்த விழைகின்றனர். ஏனெனில் ஸ்தாபன அமைப்பே பிரதேச மக்களுடன் இணைவதற்கும், உறவுகளைப் பலப்படுத்துவதற்கும் ஒரு பாலமாக அமையும். இந்த ரீதியிலான மாற்ற உணர்வுகளே இன்று வளர்ந்துவரும் பேர்க்காகும். எனவே வடபகுதியின் இந்திய வம்சாவளித் தமிழினத்தின் விடிவும், மலையகத்து இந்திய வம்சாவளியினரின் விடிவும், பிரதேசத்தின் இலங்கை வம்சாவளியினரின் விடிவும், ஏன் இலங்கையில் வாழும் சுரண்டப்படும் வர்க்கங்களின் விடிவும் இனைய தலைமுறையின் ரீடமே விடப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

“தமிழ் ஐக்கிய முண்ணனி ஆதரவாளர்கள் எல்லோருமே வகுப்புவாதிகள் அல்ல. ஆகவே வகுப்பு வாதிகள் மிகச் சிறுபான்மையினரே என்பது உறுதியாகவில்லையா? இது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமல்லவையா?”
சி. சிவசேகரம்.

யாழ்ப்பாண வளாக 1977-ம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கே தேர்தலும் மலையகத் தமிழ் மாணவர்களும் (ஆவணங்களிலிருந்து).
தொகுப்பு- மூக்கையா நடராஜா.

கோடுகள் இல்லாத கோலம்

(சிறுகதை)

க. தமிழச்செல்வன் (ஹம்சத்வனி)
கலைமானி (முதலாம் வருடம்).

கனவுலகிலும், அவசரத்திலும் சதா உழன்று கொண்டு இருக்கும் மக்களைச் சுமந்தபடி ரெயில் ஒரே ரிதத்தில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது. பெட்டிகளுக்கு பெட்டி மக்கள் கூட்டம். நடைபாதைகளில் இருக்கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு எதையோ எங்கோ தொலைத்து விட்டவர்களைப் போல அலையும் இளைஞர்கள். பொம்மை, கல்கி, விகடன், வீரகேசரி, மித்திரன் இவற்றுடன் போராட்டங்கள். இரவல்கள் ரயிலின் ஓட்டத்திற்கேற்ப தலைகள் ஆடிக் கொண்டு இருக்கின்றன. அவள் இருந்த இருக்கையில் இரு வயதான பெண்கள் தொண தொணத்துக் கொண்டு இருக்க, முன் இருக்கையில் ஒரு சிறிய குடும்பம்.

கணவன், மனைவி, குழந்தை சகிதம் அவர்களைப் பார்த்ததும் அவளுக்குள்ளே ஏதோ ஊர்வது போன்ற இனம் புரியாத வேதனை. பெருமூச்சுடன் நிமிர்ந்து உட்காந்தாள். அவளது மனம் அவளை நிமிர்ந்து இருக்க விடவில்லை. ஜன்னல் சட்டத்தில் கையை மடித்து தலையை கவழ்த்துக் கொண்டாள். சாறியின் ஓரங்களில் ஈரம் பொட்டுப்பொட்டாக அவளையும் அறியாமல் அழுகிறாள்.

“நான் செய்த பாவத்துக்கு கிடைச்ச தண்டனை தான் இது. எனக்கு இந்த தண்டனை வேணும்” அவளது கணவ

னைப் பற்றி நினைக்கையில் உத்தமமான மனிதர்களில் நிழல் உருவங்கள் ஏனோ அவள் மனத்திரையில் விழுந்தது. முன் பின் கண்டு பேசி பழகாத ஒருவருடன் தன்னைப் போன்றவளுக்கு திருமணம் என்றதும் மனம் பதைத்துப் போனாள்.

“தங்கச்சி அவன்ர பெயர் ரகுபாங்கில உத்தியோகமா இருக்கிறான். தங்கமான குணசாலி எண்டு கேள்வி. சின்னனிலேயே படிக்க வெண்டு திரிஞ்சதாலை இங்க ஒருத்தருக்கும் அவனைத் தெரியாது”

என்று அப்பா அவரைப்பற்றி தொடராக பிரஸ்தாபித்தபோது....

“தெய்வமே” என மனம் ஓலமிட்டது. பழயை அவளது சம்பவங்கள், நினைவுகள், அட்டைகளாகி நெஞ்சில் ஓட்டிக் கொண்டு ஊர்வலம் வந்தன. என்னைப் போன்றவள் ஒரு நல்லவருக்கு மனைவி ஆக முடியுமா? அது பாவமில்லையா?.... ம்.... பெருமூச்சு

“என்ன....? நான் சொல்லுறன் நீ ஒண்டும் பேசாம நிக்குறய் உன்னைப் பற்றி என்ன நினைச்சுக் கொண்டு இருக்குறய் நீ? அந்தக் கழுதை திரும்பி வருவானெண்டா? அப்பிடித் தான் வந்தாலும் அவனுக்கு உன்னை கட்டிக் குடுப்பனெண்டாநினைக்கிறய்? தூ, அவனும் ஒரு மனுசனா?”

என்று அப்பா திட்டி பழயதைக் கிளறி அவளது நெஞ்சை குருகேஸ்திரமாக்கினார்.

அப்பாவின் பயமுறுத்தலிலும், கத்தலிலும், தவிப்பிலும் தன்னை மறந்து திருமணத்திற்கு சம்மதித்தாள். பெரிய தொரு நிம்மதி என்ற லயிப்பில் “அப்பாடா” என்று பெரு மூச்சு விட்டார் பெரியவர்.

0

வண்டி குலுங்கி நின்றது. பெட்டிகளில் ஒரு சலசலப்பு. வெளியில் வியாபாரம் செய்யும் சிறுவர்களது கொடூரக்குரல்கள், அவற்றிலும் ஒரு சீரான லயம் இருந்தது. இறங்குகின்ற வழியை மறைத்துக் கொண்டு நின்றவனுடன் ஒருவன் சண்டை பிடித்தான். அவனை ஆபாசமாகத் திட்டினான். வண்டி கூவி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டது.

ஜன்னலைத் தாண்டி பார்வையை ஓடவிட்டாள். வெளியே வரிசை வரிசையாக கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை தென்னை மரங்கள் எதிராக ஓடிக்கொண்டு இருக்க தூரத்தேகானல் நீர் பளபளத்தது.

அவளது திருமண நாள்..... கலகலப்பெல்லாம் ஓய்ந்து போனாலும் ஆங்காங்கே சிலர் இன்னும் வேலை செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். உபசரிப்புகளும், ஊர்வம்புகளும் சிறுவர்களின் இரைச்சலும் இடைச்சிடை உச்சஸ்வரதாயை அடைந்து மீண்டன. பலர் நித்திரைக்காக கிடைத் தவற்றை விரித்துக்கொண்டு பந்தலிலும் விழுந்தையிலும் முடங்கினார்கள்.

கழுத்தில் தாலி தொங்க., மனதிலே ஏதோ இனம் புரியாத பயம் உலுப்பி எடுக்க,.... அவள் கணவன் இருந்த அறைக்குள் மெல்ல மெல்ல அடி எடுத்து வைத்தாள்.

வேட்டியுடனும் பெனியனுடனும் அவன் கட்டிலில். அவளுக்கு முதுகைக் காட்டிக்கொண்டு,.... ஏதோ படித்துக் கொண்டு இருந்தவன் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினான்.

அவளுக்கு அவனது பார்வை குழந்தை ஒன்று குறுகுறு என்று பார்ப்பது போல இருந்தது. அந்தப் பார்வையே அவளை ஏதோ செய்தது.

“பார்க்க குழந்தை போல் இருக்கிறாரே. போயும் போயும் இவருக்கு என்னைப் போன்றவளா கிடைக்க வேண்டும்!? என்னைப்பற்றித் தெரிந்தால் எவ்வளவு வேதினை அடைவார். அவரது வாழ்வே குலைந்து போகாதா? இவருக்கும் எனக்குமா கணவன் மனைவி என்ற பந்தம்? எவ்வளவு நாட்களுக்கு?”

என்று அவளது மனம் கிடந்து தவியாய் ததவித்தது. இமைகள் படபடக்க உதடுகள் ஏதோ சொல்ல நினைத்தபோது.

“என்ன ஒரு மாதிரி இருக்கிறீர்? சுகமில்லையா?”

அவன் கேட்டான். அவவனது குரலில் லயித்துப்போனாள்.

“என்ன? ம்.

“.....ம்.....” ஒன்றும் இல்லை”

இழுத்தாள். தொண்டைக்குள் வார்த
தைகள் அடைப்பட்டுக் கொண்டன.

“உனக்கும் எனக்கும் இப்படி
பிரிக்க முடியாத பந்தம் ஏற்பட்
டதே என்ற அதிர்ச்சியா?” என்று
அவன் கேட்டபோது மனம் திடர்
என்று உசாராகியது

“ஒவ்வொருவருக்கும் திருமணம்
வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம். நானும்
நீயும் புதுவாழ்வு வாழப் போறோம்”

“நீயும்” என்பதற்கு அழுத்தம்
கொடுத்த மாதிரி இருந்தது. ஏதே
தோ நினைத்தாள். அவன் நெருங்கி
வந்து. அவளை கட்டிலில் இழுத்து
இருத்தினான். அவனது கைகளை
எடுத்து தனது கண்களில் ஒற்றிக்
கொண்டாள். அவனில் அவளும் அவ
ளில் அவனும் மெல்ல மெல்ல முழுகத்
தொடங்கினார்கள். எதை இழந்
தோம்? எதைப் பெற்றோம்? என்ற
நிலை.

“தங்கச்சி”

நினைவுகளில் இருந்து மீண்டு வந்தாள்.

“நானும் பாத்துக் கொண்டு
வாறன். ஏறினதில இருந்து ஒண்டும்
கதைக்காமல், பேய் அறைஞ்ச மாதிரி
இருக்கிறாய் “பிள்ள” பக்கத்தில்
இருந்த வயதான பெண் முணுமுணுத்
தாள்.

....ம்.... பெருமூச்சுடன் சிரித்து
மழுப்பினாள். கன்னக்கதுப்பில் குழி
விழுந்தது.

“என்ன பிள்ளை வீட்டிலசண்டையே”
பதிலுக்கு அடுத்த கிழவி

கேட்டபோது அதிர்ச்சியால் விறைத்
துப் போனாள்.

0

அவளுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்
தது. மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு
“அவனை” எதிர்பாராமல் சந்தித்
தாள். நெஞ்சுக்குள்ளே ஏதோ ஒன்று
முட்டி மோதி உடைவது போல்
இருந்தது. அவன் அவளை நோக்கி
நெருங்கி வர பழைய சம்பவங்கள்
மனதில் நிழலாக விரிந்து விஸ்வரூப
மெடுத்தது. நின்ற இடத்தை விட்டு
அசையக் கூட முடியவில்லை. அந்த
சக்தி எது?

“கமலா”

என்று அவன் அழைத்த போது
அவளுக்கு உணர்வே இல்லை.

“கமலா எப்படி இருக்கிறாய்?
இங்க எங்கே இருக்கிறாய்?” என்றவ
னின் பார்வை அவளது கழுத்தில்
கிடந்த தாலியில் பட்டுத் தெறித்
தது.

“உனக்கு கல்யாணம் முடிஞ்சது
போலக் கிடக்கிது”
அவனது பேச்சு நிண்டது.

நினைவுகள் இவளைச் சித்திரவதை
செய்தன. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்
அவனில் அவளுமாக இருந்த போது
நடந்தவைகளை நீக்க முயன்றாள் முடி
யவில்லை. எப்படி முடியும்?

அவனிடம் “சூடாக” ஏதோ
கேட்க வேண்டும். கேவலமாக ஏசு
வேண்டும். என்பது போன்ற ஒரு
உணர்வு.

தொண்டை வரை வார்த்தைகள் வந்து பிரசவிக்காமலே அழிந்து விட்டன.

அவள் வேகமாக வீட்டை நோக்கி நடந்தால். தூரத்தில் அவள் வீட்டில் நுழையும் வரை ஒரு வித பார்வையோடு அவ்விடத்தில் அவன் நின்றான்.

அன்று மாலை கணவன் வீடு திரும்பிய போது, அவனது முகத்தை அவளால் நிமிர்ந்து கூடப் பார்க்க முடியவில்லை.

குற்ற உணர்வால் மனம் குற்றுயிராகி அடித்தது. அவள். அவனுக்கு கோப்பி கொடுத்த போதும் கைகள் நடுங்கத் தொடங்கின. திடீர் என்று ஆறு மாத காலமாக தொடர் கின்ற புதிய சந்தோஷமான வாழ்க்கையை தான் தவற விட்டது போன்ற பரிதவிப்பு.

அன்றிரவு அவளுக்கு தூக்கமே வரவில்லை. ரகுவின் கைகளை எடுத்து தன் கன்னத்தில் ஒற்றிக் கொண்டே தூங்கும் அவன் முகத்தைப் பார்த்தாள். கைகளின் அணையில் அவள் தூங்கி எழுந்த போது காலை ஏழு மணியாகியது.

ஈர ஆடையுடன் ரகு எதிரில் வந்தான். உடல் எங்கும் முத்துமுத்தாய் நீர் சிதறல்கள்.

அவசர அவசரமாக அவள் கணவனுக்காக இயங்கத் தொடங்கினாள்.

ரகு புறப்பட்டுப் போனான்.

“டக்....டக்....டக்”

வெளிக் கதவை யாரோ தட்டினார்கள். யாராக இருக்கும்? என்ற நினைவில் கதவைத் திறந்தவளுக்கு தூக்கி வாரிப்போட்டது.

“உள்ளே வரலாமா?” என்றபடி அவன் நின்று கொண்டு இருந்தான். அவளுக்கு பயத்தால் இமை ஓரங்களில் வியர்வை கோடிட்டது.

அவள் திரும்பி நடக்க.... முன்னர் யாரையும் கேட்காமல் அவன் மனதில் நுழைந்தவன் இன்று வீட்டினுள் நுழைந்தான். அவன் அவளை ஊடுருவுவது போலப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வை “அந்த” சம்பவத்தை கோழியாக கிளறத் தொடங்கியது. சுவரில் இருந்தபடி புற.... க்கும் க்கும் என்று கத்தி பயமுறுத்தியது.

மறக்க முடியாத நினைவுகளில் தன்னை மறந்தவளின் கைகளைப் பிடித்தான். திடீர் என்று உதற நினைத்தாள் முடியவில்லை. அதற்கு இன்று வரையும் காரணம் புரியவில்லை. ஒரு வேளை அந்த சக்திதான் அவளது பலவீனமோ? என்ன செய்கிறோம்? என்பது புரியாத நிலையில், ஏதோ லயிப்பில், உணர்வில், வெறியில், இரண்டாவது தடவையாக அவனில் அவள் அடங்கிப் போனாள்.

அவசரமாக அவன் வெளிக்கதவைத் திறந்து கொண்டு வீதியில் இறங்கினான். வீட்டை நோக்கி வந்த ரகு தனது வீட்டில் இருந்து வெளியேறி எதிராக வருவதைக் கண்டான்.

அவன் நெருங்க ரகுவுக்கு திகீர் என்றது. இவனா? அவனது முகத்தி

லும் சேட்டிலும் சிகப்புக் கறை!! குங்குமம்!!! ஆத்திரத்தில் ரகுவின் சைமுஷ்டி இறுகியது. கராட்டிப் பயிற்சிகள் கண்முன்னே நிழலாடின. ரகுவின் ஆத்திர உணர்வு விழித்துக் கொள்ள வீட்டை நோக்கி விரைந்தான். அவனோ எதையும் கவனியாது நடந்து கொண்டு இருந்தான்.

O

வீட்டின் கதவைத் திறந்து நுழைந்தான் ரகு. சதவு கிறீச்சிட்டது. மனைவியைப் பார்த்ததும் ரகுவுக்கு ஆத்திரம் பத்திக்கொண்டு வந்தது. அவளது குங்குமம் கலைந்து, ஆளே குலைந்து போய் இருந்தாள்.

“எத்தனை நாளா இந்தக் கேவலம்” ரகு உறுமினான். அவளுக்கு படர் என்றது பயத்தால் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. “கடைசியில் நீ இப்படித் துரோகம் செய்வாய் என்று நான் நினைக்கேல்லை. சீ. நீயும் ஒரு பெண்ணா”

அவனைப் புரியாமல் பார்த்தாள்.

“என்ன முழிக்கிரும். உன்னைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதெண்டா? முழுக்கச் சொல்லவா? நீங்கள் காதலிச்சு கருவழிச்சதையும் சொல்லவா?”

ரகு பேசிக் கொண்டே இருக்க அவள் விறைத்துப் போனாள்.

“என்னைப் பற்றி தெரிஞ்சு கொண்டும் என்னை ஏன் கலியாணம் செய்தாய் என்று கேக்கிறியா? உன்ர வாழ்க்கையே பாழாகக் கூடாது என்று நினைச்சன். நீ என்னைக் கலியாணம் செய்த பின்பு என்மனைவியா இருப்பாய் என்று நினைச்சன். சீ. என்ற முகத்தில் முழிக்காதை. எங்கா

வது போய்த் தொலை. இனிமேல் இந்த வீட்டில் உனக்கு இடமில்லை. அவனிட்டையும் போக முடியாது. அவன் குடும்பஸ்தன். நடுத்தெருவில் நாய் போலத் திரி. உன்னைப் போல கேடு கெட்டதுகளுக்கு அதுதான் சரி.” உறுமி விட்டு வெளியே போனான் ரகு.

வீட்டில் இடிந்து போய் இருந்தாள். அவளை உள்ளும் புறமும் ரகுவின் வார்த்தைகள் சாட்டை போட்டு புரட்டி எடுத்தது. நெஞ்சு ரணமாகி எரிந்தது. நான் ஏன் இப்பிடி நடந்தேன்? அவளுக்கே அது புதிராக இருந்தது. இனி நான் அவருடன் வாழ முடியுமா? அதுதான் சொல்லிற்றாரே! “தொலைஞ்சு போ” என்று. நான் ஒரு போதும் அவருக்கு மனைவியாக இருக்க முடியாது. “என்னைப் பற்றி “எல்லாம்” தெரிஞ்சு கொண்டும் திருமணத்துக்கு சம்மதிச்சாராமே.” நம்பமுடியாமல் திகைத்தாள். சுற்றிச் சுழன்று முடிவுக்கு வந்தாள்.

O

இன்னும் சிறிது தூரமே இருந்தது இறங்குவதற்கு. இருக்கைகளில் இருந்த படியே பலர் பல கோணங்களில் தூங்க ஆரம்பித்தார்கள். “இப்போ அவர் நான் எழுதிய கடிதத்தைப் பார்த்திருப்பார் இனியாவது நல்லவளாக ஒருத்தியை மணந்து சுகமாக வாழட்டும்.” ஜன்னலுக்கு வெளியே மரங்கள் கறுப்புருவங்களாகி ஓடின. கறுத்து நிலவில்லாத அந்த முழி வானத்தில் எரி நட்சத் திரம் கோடிட்டது. தூரத்தில் தெரிந்த வெளிச்சங்கள் சுற்றி ஓடின. (யாவும் கற்பனைகள்).

தோட்ட - கிராமிய ஒருங்கிணைப்பு - சில குறிப்புகள்

எஸ். பாலசுப்பிரமணியம்

அண்மைக் காலத்தில் கிராமங்களையும் தோட்டங்களையும் ஒருங்கிணைப்பது தொடர் பாக அரசும், ஆய்வறிவாளர்களும், அரசியல் வாதிகளும் கருத்துத் தெரிவித்து வருகின்றனர். இத் தோட்டக் கிராமிய ஒருங்கிணைப்பு என்ற கருத்தோட்டத்தினை நுணுகி ஆராய்வது பொருத்தமானதாகும். பூர்ஷாவா பொருளியல் வாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட இரட்டைப் பொருளாதார அடிப்படையில் பெருந் தோட்டத்துறையும், கிராமியத்துறையும் நூற்றாண்டுகளாக அடிப்படை உற்பத்தி அமைப்பில் வேறுபாடு கொண்டனவாய், அடுத்தடுத்து காணப்படுவதாகக் கூறப்பட்டு வருகின்றது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இவ்விருதுறைகளும் ஒன்றில் மற்றொன்று பாதிப்பினை ஏற்படுத்தாவிடம் பொருளாதார பாஷையின் கூறின் பரவல் விளைவுகளை ஏற்படுத்தாவண்ணம் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது.

1972, 1975ம் ஆண்டுகளில் கொண்டு வரப்பட்ட காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை அடுத்து தோட்டத்துறையையும், கிராமியத்துறையையும் ஒருங்கிணைப்பது பற்றிய கோட்பாடு வலுப்பெற்றுள்ளது. மலையகத் தமிழர்களின் நோக்கிலிருந்து இந்த ஒருங்கிணைப்பின் விளைவுகளை ஆராய்வது பயன் தருவதாகும்.

பிரிட்டிஷ் காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்த வேறுபட்ட பொருளாதார அமைப்பு ரீதியிலான நடவடிக்கையானது அரசியல் ரீதியிலும், பொருளாதார ரீதியிலும், சமூக கலாச்சார அடிப்படையிலும் விரும்பத்தகாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்று இந்த ஒருங்கிணைப்பினை வலியுறுத்துவோர் கூறிவருகின்றனர். ஒன்றரை நூற்றாண்டுகாலமாக மலையகத் தமிழரும் கிராமியச் சிங்களவர்களும் அருகருகே வாழ்ந்து வந்தபோதும் இந்த இரு இனங்களுக்கிடையே அன்னியோன்னியமான உறவு

நிலவவில்லை யென்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

கலாநிதி ஐ. எச். வென் டென் ரீசன் (Dr. I.H. Van den driesen) கூறுவதுபோல இந்தியக் கிராமம் ஒன்றைப் பெயர்த்தெடுத்து மத்திய மலைநாட்டில் பெயர்த்தெடுத்து வைத்ததுபோல பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் சமூகம் காணப்படுகின்றது என்பதில் உண்மையிருக்கவே செய்கின்றது. மொழிபால், சமயத்தால், கலாச்சார அடிப்படையால் வேறுபட்ட இருவேறு சமூகங்கள் எவ்வித சமூக கலாச்சார பாதிப்புக்கும் உள்ளாகாமல் தனிக் கூறுகளாகவே இயங்கிவந்துள்ளன. தோட்டத்துறையானது மிக அண்மைக் காலம்வரை சுகாதாரம், கல்வி, ரேசன் அரிசி வழங்கல், பாதைப் போக்குவரத்து, தொழில் நியமனங்கள் போன்ற பல்வேறு அடிப்படைகளில் இலங்கையின் பொதுவான நிர்வாக அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்ட ஒன்றாகவே செயல்பட்டு வந்துள்ளது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபின்னரும் இந்த அடிப்படையான அம்சங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் எதுவித மாறுதல்களும் நிகழவில்லை. இவை உண்மையே. ஆனால், தோட்டங்களும் கிராமியத்துறைகளும் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் ஆரிய அபேசிங்க போன்றோரதும், வேறு அரசியல் வாதிகளதும் கொள்கைப்பிரகடனங்களை நோக்கினால் அவற்றில் பொதிந்துள்ள உள் நோக்கங்களின் நச்சுத்தன்மை நன்கு புலனாகும்.

இவர்கள் தோட்டக் கிராமிய ஒருங்கிணைப்பு என்று கூறுப்போது மலையகத் தமிழர்கள் தமது தனித்துவத்தை மறந்து சிங்களத் தேசிய சமூக, கலாச்சார வாழ்வின் பொதுவான போக்கில் தங்களை ஒருங்கிணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே உட்கிடையான நோக்கமாகும். ஜயகூரியகமிஷன் என்று அழைக்கப்பட்ட தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு, 1962ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட

தனது அறிக்கையில் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு சிங்கள மொழியிலேயே கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தமையும், 1964ம் ஆண்டில் வெளியான கல்வி தொடர்பான வெள்ளை அறிக்கையும், சகல தோட்டப்பாடசாலைகளையும் அரசாங்கம் கையேற்க வேண்டுமென்றும், அரசாங்க உத்தியோக மொழியே போதனை மொழியாக அமைய வேண்டும் என்றும் செய்த சிபாரிசும் இங்கு நோக்க வேண்டும்.

“தோட்டத் தொழிலாளர்களையும், அவர்களைச் சூழ்ந்து வாழ்கின்ற சிங்கள மக்களையும் ஒருங்கிணைக்க சிங்கள மொழி மூல போதனையே உகந்தது என்று ஐயசூரிய கமிஸன் வலியுறுத்துகின்றது. குடியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களை பெரும்பான்மை சமூகத்துடன் ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில் சமூக, கலாச்சார காரணிகளைக் கணக்கில் எடுக்காமல், ‘தாய் மொழிமூலம் கல்வி’ போன்ற வாய்ப்பாடு கூற்றுக்களோ, இனவாதக் கூச்சலோ குறுக்கே நிற்கவேண்டிய தில்லை என்று ‘இனவாதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட’ இந்த கல்விமான்களின் அறிக்கை வாதாடுகின்றது”¹

இன்றும் தேசிய சிறுபான்மை இனமான மலையகத் தமிழர்களுக்கு சிங்கள மொழி மூலக் கல்விக்கூடாகவே, தோட்டக்கிராமிய ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது. மலையகத் தமிழர்கள் தென்னிந்திய சினிமாப்படங்களையே ரசித்து மகிழ்கின்றார்களென்றும், சிங்கள சினிமாப் படங்களைப் பார்ப்பதில்லையென்றும், பெரஹரா போன்ற சிங்களப் பண்டிகைகளில் அவர்கள் கலந்துகொள்வதில்லை என்றும் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருங்கிணைப்பு என்பது மலையக சமுதாயத்தின் கலாச்சார தனித்துவத்தினை பேணும் அடிப்படையில் மட்டுமே அமைய முடியும்.

அரசாங்கத்தின் கிராமிய தோட்ட ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கையின் பின்னால் மலையகத் தமிழரது நடைமுறை வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகளை பரிசீலனை செய்வது இங்கு பயனுள்ளதாக அமையும். காணிச் சீர்திருத்தத்தினை அடுத்து பெருந்தோட்டங்களில் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டதன் பின் தொடர்ச்சியாக தோட்டப்பகுதிகளில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இனரீதியாக தாக்கப்பட்டும் அவர்களது வீடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டும், கொளுத்தப்பட்டும் தொல்லைக்குள்ளாக்கப்பட்ட தொடர்ச்சியான சம்பவங்களை நாம் நினைவுகூறவேண்டும்.

1978ம் ஆண்டு கலவரத்தின் போது அத்தனை பாதிப்புக்கு இலக்காகாமல் பலம் பெற்று காணப்பட்ட தோட்டப் பகுதிகளில், பெருந்தேசியவாதிகள் இன்று காட்டுமிராண்டித்தனமான தாக்குதல்களை மேற்கொள்வது மிகவும் எளிதாகவுள்ளது. தோட்டக் கிராமிய ஒழுங்கிணைப்பின் பின்னர் மலையகத் தமிழர்கள் தமது தனித்துவத்தைப் பேணி பலம் பெற்றுக் காணப்பட்ட நிலைமைமாறி அவர்கள் அஞ்சி வாழ்கின்ற ஓர் இனமாக மாறும் சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

இனவாத அரசியலே மேலாதிக்கம் செலுத்தும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மலையகத் தமிழர்களின் சமூக வாழ்க்கையில் மாறுதல்களை, நன்மைகளை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் இதுகாலவரை அவர்கள் மத்தியில் நிலவிய குறைந்தபட்ச அரசியல் சமூக பாதுகாப்பினைக்கூட இந்த ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கைகள் வழங்கவில்லையென்பது மட்டுமல்ல, நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கியுள்ளன என்பதே உண்மையாகும். கோட்பாட்டு ரீதியில் தோட்டக் கிராமிய ஒருங்கிணைப்பு கவர்ச்சிகரமானதாக—முற்போக்கானதாக தோன்றியபோதும் அடிப்படையில் மலையகத் தமிழர்களை மோசமாகப் பாதிக்கும் நடவடிக்கையே இதுவெனலாம்.

1. மு நித்தியானந்தன்; ‘கருகும் மொட்டுக்கள்’ “எழில்”, பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை கணிதமன்ற வெளியீடு, வைகாசி 1979. பக்கம் 64.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக
கலைப்பீட மாணவ பிரதிநிதிகளின்
ஆண்டறிக்கை 1979/80.

UNIVERSITY OF JAFFNA.

SRI LANKA

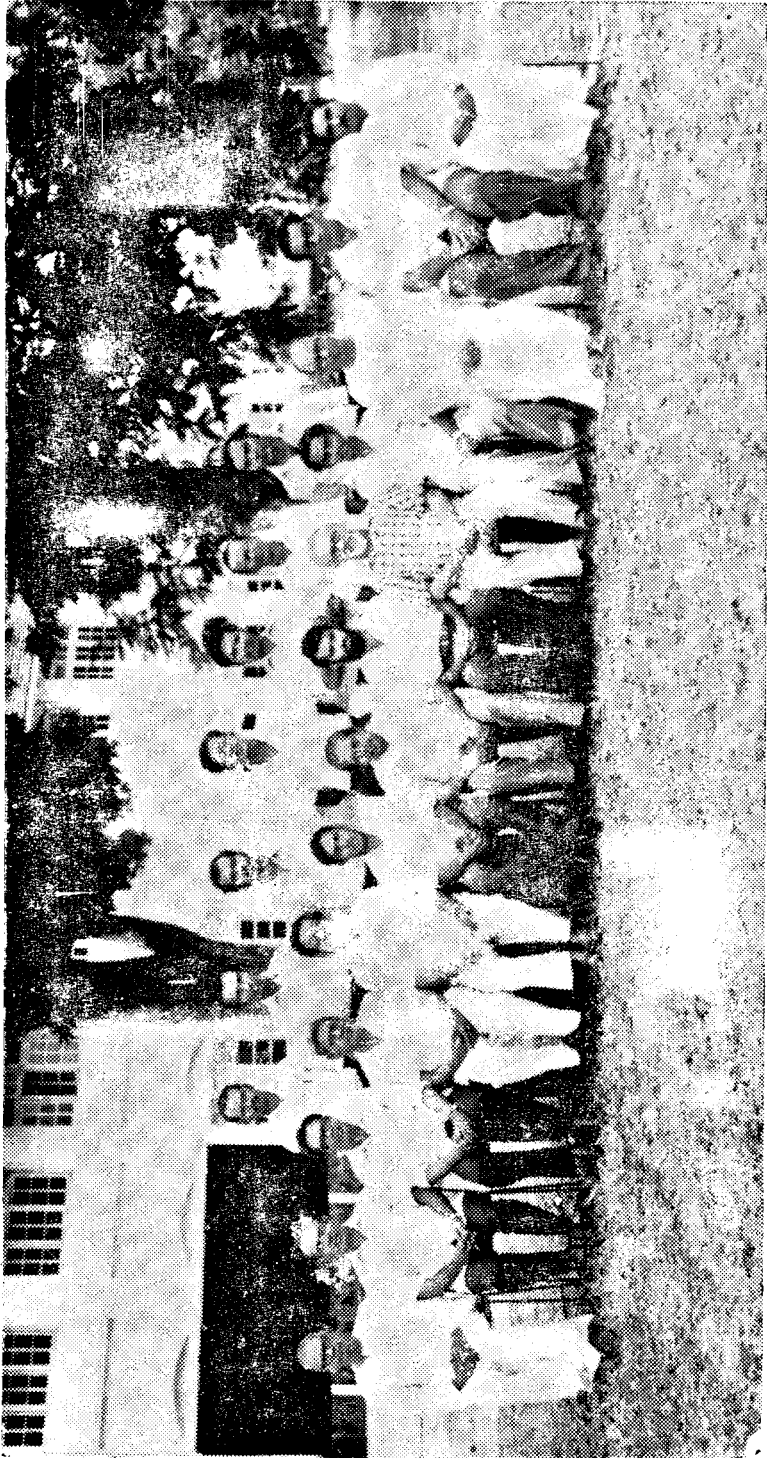
FACULTY OF ARTS - 1979-80

(As constituted according to the University Act of 1978).

Standing L — R: - Mr. V. Kovindapillai (A. R. / Academic) Mr. R. Mathanakaran (Geography) Mr. K. Kugabalan (Geography) Mr. S. Kadirgamar (History) Mr. S. Sathiyaseelan (History) Mr. V. Sivasamy (Head. Sanskrit) Mr. G. Sivagurunathan (English)

Seated L — R: - Mr. N. Sabaratnam (Elected Member) Mr. R. S. Thambiah (Acting Librarian) Mr. N. Balakrishnan (Head, Economics & Commerce) Prof. W. L. Jayasingam (Head, Geography) Prof. K. Kailasapathy (Dean) Mr. K. Jeyaraman (Student Representative) Prof. S. Vithiananthan (Vice - Chancellor) Mr. Mookiah Nadarajah (Student Representative) Mr. James T. Rutnam (Elected Member) Prof. K. Indrapala (Head, History) Prof. K. Kailasanatha Kurukkal (Head, Hindu Civilisation) Prof. K. Sivathamby (Head, Tamil) Dr. A. Shanmugasadas (Tamil)

Absent: Prof. V. Tharmaratnam (Dean, Science) Dr. V. Ramakrishnan (Head, Philosophy) Mrs. R. Navaratnam (Elected Member) Mr. S. Balachandran (Geography) Mrs. K. Chinnai (Tamil) Mr. E. Muthuthamby (Economics) Mr. S. Vanniasingham (Economics) Miss. E. T. Suppiah (Fine Arts) Mr. P. Selvanayagam (S. A. R. / Examinations).

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவ பிரதிநிதிகளின் ஆண்டறிக்கை 1979/80

1978 ஆம் ஆண்டு 16 ஆவது இலக்க பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின் 48 ஆவது பிரிவின்கீழ் 14-3-1979 அன்று நடைபெற்ற தேர்தலில் கலைப்பீட மாணவர்களின் (925 பேரது) பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தின் முதலாவது மாணவ பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட நாங்கள் எமது ஓராண்டுகால நடவடிக்கைகள் பற்றிய அறிக்கையை உங்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகம் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று 1958 இல் ஜோசப் நீடம் ஆணைக்குழு (Joseph Needham Commission) சிபாரிசு செய்தபோதும் 1974 அக்டோபர் ஆரம்பத்திலுள்ளே தமிழ், சிங்களம் ஆகிய போதனாமொழிகளில் மனிதப்பண்பியல், பிஞ்ஞானபீடங்களைக் கொண்டதாக யாழ்ப்பாண வளாகம் நிறுவப்பட்டது. திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக்கல்லூரியையும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையும் (தற்போது மீளக்கையளிக்கப்பட்டுள்ளது). உள்ளடங்கியதாக அமைவுற்ற யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் கீழ் 1975ல் சுண்ணாகம் இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1978 இல் கைதடியில் மருத்துவ மீடமும் தொடங்கப்பட்டது. 1978 ஆம் ஆண்டுப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்திற்கிணங்க, 1979 ஜனவரி முதலாம் திகதி யாழ்ப்பாண வளாகம் கலை, விஞ்ஞான, மருத்துவ பீடங்களைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக மாறியது.

இராமநாதன் நுண்கலைக்கழக மாணவர்கள்.

1975 ஆம் ஆண்டில் இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணவளாக நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்தபோதும் அம்மாணவர்கள் ஏனைய மாணவர்கட்குரிய சலுகைகளும், உரிமைகளும் வழங்கப்படாத நிலையிலேயே இருந்தனர். அவர்களது உரிமைகள், சலுகைகள் தொடர்பாக நாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையின் விளைவாக இன்று அவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர் சங்கங்களில் பங்குகொள்ளுதல், பல்கலைக்கழக நூலகத்தைப் பயன்படுத்தல் போன்றவற்றைப் பெறக்கூடியதாக உள்ளமை மகிழ்ச்சிக்குரியது.

முஸ்லிம் மாணவர்கள்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் முஸ்லிம் மாணவர்களை ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு மாற்றுவது, தொடர்ந்து வரும் ஆண்டுகளில் முஸ்லிம் மாணவர்களை யாழ். பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதியாதுவிடல் போன்ற பல்கலைக்கழக மாணியக்குழுவின நிர்மாணங்கட்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஏகோபித்த எதிர்ப்பை நாம் கலைப்பீடத்தில் தெரிவித்ததுடன் முஸ்லிம் மாணவர்கள் இங்கிருந்து மாற்றவாகிச் செல்வதை அனுமதிக்க வேண்டாமெனவும் உபவேந்தரிடம் வேண்டினோம். எமது இத்தக் கோரிக்கைகளுக்கு, முஸ்லிம் மதிலில் உட்படப் பிற மாணவ சங்கங்களும் தமது ஒத்துழைப்பினை நல்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

7 ஆவது ஆசிய-பசுபிக் இளைஞர் மன்றம் (7 th Asian Pacific Youth Forum)

5-1-1980 அன்று பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச ரூபகார்த்த மண்டபத்தில் ஆரம்பமான மேற்படி ஒருவார்க் கருத்தரங்கில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களது பிரதிநிதியாக உலகப் பல்கலைக்கழக சேவை நிறுவனத்தால் தெரிவுபெற்று திரு. மூக்கைபா நடராஜா கலந்துகொண்டு பிற நாடுகளிலிருந்து வந்திருந்த பிரதிநிதிகட்கு எமது பிரச்சினைகளை எடுத்து விளக்கினார்.

சமுதாய அபிவிருத்தி (Community Development) தொடர்பான நடைபெற்ற இக் கருத்தரங்கு பயன்தரக்கூடியதாயமைந்தது. இச் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித்தந்த உலகப் பல்கலைக்கழக சேவையின் யாழ். பல்கலைக்கழகக் கிளையின் செயலாளர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் உதவிப் பதிவாளர் திரு வி. கோவிந்தபிள்ளை ஆகியோருக்கு எமது நன்றிகள் உரியன.

நிகழ்ச்சிகள்

அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சாரத்துறைகள் தொடர்பான பல கருத்தரங்குகளையும் விமர்சனங்களையும், கலந்துரையாடல்களையும், புத்தகக் கண்காட்சியினை, யும், படக்காட்சியினையும் நாம் ஒழுங்குசெய்தோம். பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் கல்விமான்கள் கலந்து கொண்ட இந் நிகழ்ச்சிகள் மாணவர் மத்தியில் அறிவு பூர்வமான சிந்தனையை வளர்ப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்தன எனலாம். (இணைப்பில் விபரங்கள்),

நூலகவசதிகள்

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக்கல்வூரியிலிருந்து சுவிகரித்த நூல்களையும், ஆவணங்களையும் அவர்கட்கு மீளக் கையளிக்குமுன் அவற்றைப் பிரதியீடு செய்வதற்கான நிதி ஒதுக்கீடானது அதற்கென விசேடமாக அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வேண்டும் என்றும், பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் வருடாந்த ஒதுக்கீட்டிலிருந்து பிரதியீடு செய்யப்படக் கூடாதென்றும் நாம் வலியுறுத்தினோம். கலைப்பீடமும் இக் கருத்தினை ஆதரித்ததோடு இவற்றில் பிரதியீடு செய்யப்பட்ட நூல்கள் திருப்பி வழங்கப்படும் போது மாணவ பிரதிநிதிகளையும் கலந்தாலோசிக்கும் என்றும் முடிவு செய்தது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து களனிப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வழங்கப் பட்ட புத்தகங்களை மீளப்பெற வேண்டும் என்றும் நாம் கோரியுள்ளோம்.

நூலகத்தின் தென்னாசியப் பிரிவிலிருந்து முதலாம், இரண்டாம் வருட மாணவர்கள் தவிர்ந்த ஏனைய கலைப்பீட மாணவர்கள் நூல்களை இரவல் பெற்றுக்கொள்ள நாம் வசதிகளை ஏற்படுத்தினோம்.

வணிகவியல் மாணி.

வணிகவியல் துறையொன்றினைக் கலைப்பீடத்தில் நிறுவ நாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகப் பொருளியல், வணிகவியல் துறைத்தலைவர் திரு. என். பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் வணிகவியல், அரசியல் விஞ்ஞானம், சமூகவியல் போன்ற நெறிகள் தனித்தனிப்பிரிவுகளாகவே அமையவேண்டும் என்றும் ஆனால் அவை நீண்ட காலத்திட்டத்தின் ஓர் அம்சம் ஆகும் என்று தெரிவித்ததைக் கலைப்பீடமும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

எமது பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகமாணி இறுதி வருடத் தேர்வுக்கு முன்பதாக வணிகமாணி மாணவர்கள் அனைவருக்கும் தொழிற்பயிற்சி பெறுவதற்கும், வெளிக்கள

அனுபவச் சுற்றுலா மேற்கொள்வதற்கும், எமது பல்கலைக்கழக வணிகமாணிப் பட்டத் திற்கு இலங்கைப் பட்டயக் கணக்கறிஞர் நிறுவனத்தின் இடைத்தர பரீட்சைக்குத் (Licenciate Examination) தோற்றுவதினின்றும் விதிவிலக்குப் பெற்றுத்தரவும் ஒழுங்குகள் செய்து தரும்படி விடுத்த எமது வேண்டுகோளுக்கு கலைப்பீடம் இசைந்துள்ளது.

விசேட அனுமதிமூலம் அனுமதிக்கப்படும் மாணவர்கள் (Special In - take Students)

இவ்வனுமதிமூலம் வந்த மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட சில பாடங்களில் மட்டுமே சிறப்பு நெறி பயில அனுமதி வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமையைக் கலைப்பீடத்தின் கவனத்திற்கு கொணர்ந்து அவர்கட்கும் ஏனைய மாணவர்களைப்போல் முதலாவது கலைத்தேர்வுக்கு அவர்கள் அமரும் மூன்று பாடங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைத் தம்விருப்புக்கேற்ப (தகுதிபெறும் பட்சத்தில்) சிறப்பு நெறி பயில அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டுமெனக் கோரியுள்ளோம். இதில் ஒரு சில பாடங்கள்தவிர ஏனையவற்றிற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சான்றிதழ் நெறிகள்

சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் சான்றிதழ் நெறிகளை (Certificate Courses) ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கான எமது வேண்டுகோளுக்கு கலைப்பீடம் இசைந்து இந் நெறிகட்கான விரிவுரையாளர்கள் நியமனம் பற்றியும் ஆலோசித்துள்ளமை நம்பிக்கையூட்டுவதாயுள்ளது.

விசேட கல்விநெறிக்கான மாற்றங்கள்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீடத்தில் விசேட பட்டத்தேர்வுக்குப்பயில வசதியற்ற பாடங்கட்கு, அப்பாடத்தில் விசேடப்பட்டத்தேர்வுக்குப் பயில வசதிகளுள்ள இலங்கையின் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்கட்கு முதலாம் வருடத்தேர்வில் தகுதி பெறும் பட்சத்தில் மாற்றலாகிச் செல்வதற்கான வசதிகளை மேற்கொண்டுள்ளோம்.

புதிய கல்விநெறிகள்.

கிறிஸ்தவ நாகரிகம், மெய்யியல், அரசறிவியல், சமூகவியல், அழகியற் கல்வி நெறி, வெகுசனத் தொடர்புத்துறை கல்விமாணி ஆகிய புதிய கல்வி நெறிகளை எமது, பல்கலைக்கழகத்திலேயே மாணவர்கள் பயிலக்கூடிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற எமது கோரிக்கைகளில் பெரும்பாலானவை எமது காலத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இவற்றில் இதுவரை ஆரம்பிக்கப்படாத வெகுசனத் தொடர்புத்துறை, அழகியல் கல்வி, என்பவை குறுகியகாலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுமென நம்புகின்றோம்.

புதிய சிறப்புக்கல்வி நெறிகள்.

கலைப்பீடத்தில் கற்பிக்கும் அனைத்துப் பாடங்களிலுமே சிறப்புநெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தினை நாம் கலைப்பீடத்தில் தெரிவித்தோம். அதற்கிணங்க மொழியியல், அரசறிவியல், மெய்யியல், சமஸ்கிருதம், சமூகவியல் ஆகிய பாடங்களில் சிறப்பு நெறியில் உடனடி அங்கீகாரம் கிடைத்தது. ஏனைய ஆங்கிலம், அரபுமொழி, இஸ்லாமிய நாகரிகம், கிறிஸ்தவ நாகரிகம் என்பவற்றில் குறுகிய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படலாம் என நம்புகின்றோம்.

கட்டுரை வகுப்புக்கள்

கட்டுரை வகுப்புக்கள் வழமைக்குமாறாக அண்மையிலிருந்து ஒரு சில துறைகளில் வகுப்பறைப் பரீட்சைகளாக மாற்றப்பட்டமையினால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கலைப்பீடத்தில் தெரிவித்தோம். அதனை ஏற்றுக்கொண்ட கலைப்பீடம் அதனவசியத்தை ஏற்கும் அதேவேளையில் அதற்கொரு ஒழுங்குவிதியை கடைப்பிடிக்க முயல்வதாயும், இது குறித்துத் தீர்மானத்தை எடுக்கத் துறைத்தலைவர்கட்கு அனுமதி வழங்கியது.

நலச்சேவைகள்

பொதுவாக ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து எமது பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரை மண்டபம், நூலகம், விடுதி, போக்குவரத்து, சுகாதாரம் போன்ற அனைத்து வசதிகளுமே பற்றாக்குறையானவையாகவே உள்ளன. வருடாந்தம் அதிகரித்து வரும் மாணவர்தொகையினையும் கணக்கிலெடுத்தால் இந்நிலை மேலும் மோசமாகிச் செல்லும் என்பதனைக் காணலாம். இதனை நாம் கலைப்பீடத்தின் கவனத்திற்குக் கொணர்ந்துள்ளோம்.

பேராசிரியர் எஸ். ராஜரத்தினம்

மாணவர்களுடன் சமூகமாகப் பழகி அவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அக்கறை காட்டி வந்த கலைப்பீடாதிபதியும் பொருளியல் பேராசிரியருமான எஸ். ராஜரத்தினம் அவர்கள் எமது கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பெருமளவில் உதவியாக விருந்தமை மறக்கக்கூடியதன்று. மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழக முதல்வராக அவர் தற்போது பணியாற்றிய போதும் எமது பல்கலைக்கழக நலனில் அக்கறைகாட்டி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதொன்றாகும்.

பொதிகை

கலைப்பீட மாணவர்களின் சிந்தனையாற்றலையும் எழுத்துத் திறனையும் வளர்க்குமுகமாக “பொதிகை” இதழினை நாம் வெளியிட மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றுள்ளன. பொதிகையில் பிரவசிக்கும் அறிவு ஊற்றுக்கள் சுயம்புவான மூல ஊற்றுக்களாக அமைதல் வேண்டும் என்ற பெரு வேட்கையில் மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் பொதிகைக்கு தமது ஆக்கங்களை நல்கினர். பேராசிரியர். கா. இந்திரபாலா அவர்கள் பொதிகை வெளிவருவதில் காட்டிய சிரத்தையும் உழைப்பும் எளிதில் மறக்கப்பாலனவன்று.

அஞ்சலி

அமரர் பேராசிரியர். சோ. செல்வநாயகம்

சிறந்த புவியியலாளரும், நல்லாசிரியரும், சமூக சேவைகளில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு மிக்கவருமான பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம் அவர்கள் 23-5-1979 அன்று அகால மரணமடைந்தமை குறித்துக் கலைப்பீட மாணவர்களின் சார்பில் எமது அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றோம். அன்றாது இழப்பு புவியியல்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி தமிழகமும் நல்லுலகிற்கே பேரிழப்பாகும். தமிழர் நலனிலும் இந்துசமயப் பண்பாட்டிலும் அக்கறைகொண்டு பணியாற்றிய அன்றாது மறைவுகுறித்து அவரது குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் உரியன.

அமரர் திருமதி. கமலாதேவி வித்தியானந்தன்

எமது பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் பாரியார் திருமதி. கமலாதேவி வித்தியானந்தன் அவர்கள் காலமானதையிட்டுச் சிரந்தாழ்த்தி எமது அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றோம். துணைவேந்தரின் சமூகப்பணிகட்கு உறுதுணையாக இருந்துவந்த அன்றாது இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாததாகும்.

அமரர் ஜனம். அப்துல்லஹ்

இனியவனாய் பழகி, மறக்கமுடியாதவனாய் நிலைத்து அகாலமரணமடைந்த சக மாணவ சகோதரன் ஜனம். அப்துல்லஹ் அவர்கட்கு அஞ்சலியைத் தெரிவிப்பதுடன் அன்றாது குடும்பத்திற்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

முடிவுரை

கலைப்பீட மாணவர்கள் தமது கல்வியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் பூரண கவனத்தைச் செலுத்தி சிறந்த கல்விமான்களாகத் திகழ்வதற்கு அவசியமான தேவைகளில் பெரும் பாலானவற்றை எமது குறுகிய காலத்தில் பெற்றுக்கொடுத்திருக்கிறோம் என்பது எமக்கு மனநிறைவு தருவதாகும். எமது பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்துடன் மட்டும் எமது பார்வையைக் குறுக்கிக் கொண்டு விடாமல் மாறி வருகின்ற சமூக அமைப்பில் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணியினையும் நாம் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறோம். அடிப்படை மனித உரிமைகள் நசுக்கப்படும் போது, ஒரு குறிப்பிட்ட இனத் தவருக்கு விசேஷ சலுகைகள் வழங்கப்படும் போதோ அதற்கெதிரான எமது கருத்துக்களை மாணவர் முன்வைத்துள்ளோம். அடக்கு முறைக்கும் தீவிரப் பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் நாளாந்தம் முகம் கொடுத்துவரும் பொதுமக்களின் பொதுவான போராட்டத்திலிருந்து மாணவ இயக்கங்கள் விடுபட்டு நிற்க முடியாது என்பதையும் நாம் வலியுறுத்தியுள்ளோம்.

நன்றிகள்

கலைப்பீட மாணவ பிரதிநிதிகளாகிய எங்களது கோரிக்கைகளை வரவேற்றுப் பிரச்சினைகளை சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ளத் துணையாக அமைந்த துணைவேந்தர், கலைப்பீடாதிபதி, துறைத்தலைவர்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், கலைப்பீட அங்கத்தவர்கள், நிர்வாக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகள் உரியன. எமது கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டும், புத்தகப் படக் கண்காட்சிகளை ஒழுங்குசெய்ய உதவியும் சிறப்பித்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

எம்மைக் கலைப்பீடமாணவ பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்ததோடு மட்டுமல்லாது எமது அனைத்து நடவடிக்கைகட்கும் பின்னணியில் நின்று துணைதந்த எம் சகமாணவ சகோதர, சகோதரிகட்கும், மாணவ சங்கங்கட்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கலைப்பீடம்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்
28-10-1980

முக்கையா நடராஜா
க. ஜெயராமன்
(கலைப்பீட மாணவ பிரதிநிதிகள்)

கருத்தரங்குகள்

“ராக்கிங் பற்றிய கலந்துரையாடல்”

தலைமை: பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா
(தலைவர், வரலாற்றுத்துறை)

வரலாற்று நோக்கில்

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா

சமூகவியல் நோக்கில்.....

திரு. மு. நித்தியானந்தன்.

(உதவி விரிவுரையாளர், பொருளியற்றுறை)

தீர்வை நோக்கி.....

திரு. கே. ஸ்ரீதரன்

(உதவிவிரிவுரையாளர், கணிதத்துறை)

சபையோர் கருத்துக்கள்

இகதி: 6-11-1979 (செவ்வாய்க்கிழமை.)

இடம்: இராமநாதன் மண்டபம்.

காலம்: மாலை 4-00 மணி.

○

“மூன்றாம் உலகநாடுகளிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவ இயக்கங்கள்”

தலைமை: திரு. ந. பாலகிருஷ்ணன்.

(தலைவர், பொருளியல், வணிகவியல்துறை)

மாணவர் அமைதியின்மை.

திரு. ந. பாலகிருஷ்ணன்.

மாணவ இயக்கங்களின் பின்னணியில் அரசியல்

திரு. பி. எம். இன்பநாயகம்.

(உதவி விரிவுரையாளர், அரசியல் விஞ்ஞானம்)

மாணவர் இயக்கங்கட்கும் சமூகத்திற்குமிடையிலான தொடர்பு

திரு. வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்.

(4ம் வருட மாணவன்)

சபையோர் கருத்துக்கள்.

இகதி: 13-11-1979 (செவ்வாய்கிழமை)

இடம்: இராமநாதன் மண்டபம்.

காலம்: மாலை 4-00 மணி.

“இலங்கை அரசியலின் இன்றைய போக்குகள்”

தலைமை: பேராசிரியர் க. கைலாசபதி.

(தலைவர், தமிழ்த்துறை)

ஆளும் கட்சி

திரு. பி. சிவநாதன்

(உதவி விரிவுரையாளர், பொருளியல் துறை)

இடதுசாரிக் கட்சிகள்

திரு. கே. ஸ்ரீதரன்

(உதவி விரிவுரையாளர், கணிதத்துறை)

எதிர்க்கட்சிகள்

திரு. எம். அந்தோனிமுத்து.

(உதவி விரிவுரையாளர், பொருளியல்துறை)

சபையோர் கருத்துக்கள்

காலம்: மாலை 4-00 மணி.

திகதி: 21-11-79 (புதன்கிழமை)

இடம்: இராமநாதன் மண்டபம்.

O

“அபிவிருத்தி பற்றிய நவ - மாக்கிய அணுதமுறை”

தலைமை: திரு. ந. பாலகிருஷ்ணன்.

(தலைவர், வணிகவியல், பொருளியல்துறை)

கருத்துரை வழங்கியவர்:-

திரு. செல்வநாயகம் இராஜேந்திரன்.

(உதவி விரிவுரையாளர், பொருளியல்துறை)

கருத்துப்பரிமாற்றம்.

திகதி: 26-2-1980 (செவ்வாய்க்கிழமை)

இடம்: வரலாற்றுத்துறை கருத்தரங்கு அறை.

நேரம் பி. ப. 4-00 மணி.

O

புத்தகக் கண்காட்சியும் படக்காட்சியும்

லங்கா--சோவியத் நட்புறவுச் சங்கமும் (யாழ். கிளை)

மக்கள் பிரசுராலயமும் இணைந்தளித்த

“சோவியத் புத்தகக் கண்காட்சியும் படக்காட்சியும்.”

உபவேந்தர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

தொடக்கவுரை: பேராசிரியர். கா. சிவத்தம்பி.

(தலைவர், தமிழ்த்துறை)

இடம்: பெண்கள் பொது அறை.

திகதி: 1980 பெப்ரவரி 12, 13

நேரம்: காலை 8-30 முதல் மாலை 8-00 மணிவரை.

படக்காட்சி மாலை 6-00 மணி (இராமநாதன் மண்டபம்)

விமர்சன அரங்குகள்

நாடக விமர்சனம்,

மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம்
இலங்கை அவைக்காற்று கலை கழகத்தின்
ஆதரவில் மேடையேற்றிய

க. பாலேந்திராவின்

இரு நாடகங்கள்

புகதர்மம்

The Exception and The Rule
by Bertolt Brecht

தமிழில் நிர்மலா நத்தியானந்தன்

ந. முத்துசாமி எழுதிய

நாற்காலிக்காரர்

தலைமை:- மூக்கையா நடராஜா

விமர்சித்தோர்:

அ. யேசுராஜா

வி. செல்வராஜா

எம். அந்தோனிமுத்து

ஐ. சண்முகலிங்கம்

இடம்: இராமநாதன் மண்டபம்

திகதி: 10-12-1979 (திங்கள்)

நேரம்: மாலை 4-00 மணி.

0

நூல் விமர்சனம்

வைகறை வெளியீடான

தெளிவத்தை ஜோசப்பின்

“நாமிருக்கும் நாடே. . . .”

(சிறுகதைத் தொகுப்பு)

தலைமை. கலாநிதி. அ. சண்முகதாஸ்

(சுரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை)

பங்கு கொண்டோர்:

பேராசிரியர் எஸ். சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி)

(தலைவர், சமூக மருத்துவத்துறை)

திரு. செ. கணேசலிங்கன்

(பிரபல நாவலாசிரியர்)

இடம்: இராமநாதன் மண்டபம்

திகதி: 1-2-80 (வெள்ளி)

நேரம்: மாலை 4-00 மணி

நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள். . . .

எழுது பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் கலைப்பீடாதிபதியும் மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழக முதல்வருமான பேராசிரியர் எஸ். ராஜரத்தினம் அவர்களுக்கும்,

துணை வேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும்,

தலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களுக்கும்,

கலைப்பீட அங்கத்தவர்களுக்கும்,

மலர் ஆலோசனைக் குழுவினருக்கும்,

பொதுதிகையின் அமைப்பிற்கும் ஆக்+த்திற்கும் பல்வேறு வகைகளில் உதவிய ல்லுரையாளர்கள்

திரு. மு. நித்தியானந்தன்

திரு. ஏ. ஜே. கனகரட்னா

திரு. பி. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்

ஜெம். எம். ஏ. நுஸுமான்

ஆகியோருக்கும்,

திரு. க. பாலேந்திரா

திருமதி. நிர்மலா நித்தியானந்தன்

ஆகியோருக்கும்,

அட்டையை அலங்கரிக்க உதவிய ஓவியர் ரமணிக்கும்

சூதங்கங்கள் தந்துதவியவர்கட்கும்,

மாணவர் அவைத் தலைவர் திரு. ம. செல்வின்

மாணவ அவை அங்கத்தவர்கள்

சுது மாணவ சகோதர, சகோதரிகள்

ஆகியோருக்கும்,

பொதுதிகையை சிறப்புற பதிப்பித்த சித்திரா அச்சக உரிமையாளர்

திரு. ம. மரியதாஸ் அவர்களுக்கும், அச்சக ஊழியர்கட்கும்,

எமது நன்றிகள் உரியன

முக்கையா நடராஜா

க. ஜெயராமன்

(கலைப்பீட மாணவ பிரதிநிதிகள்)

310, Clock Tower Road, JAFFNA,